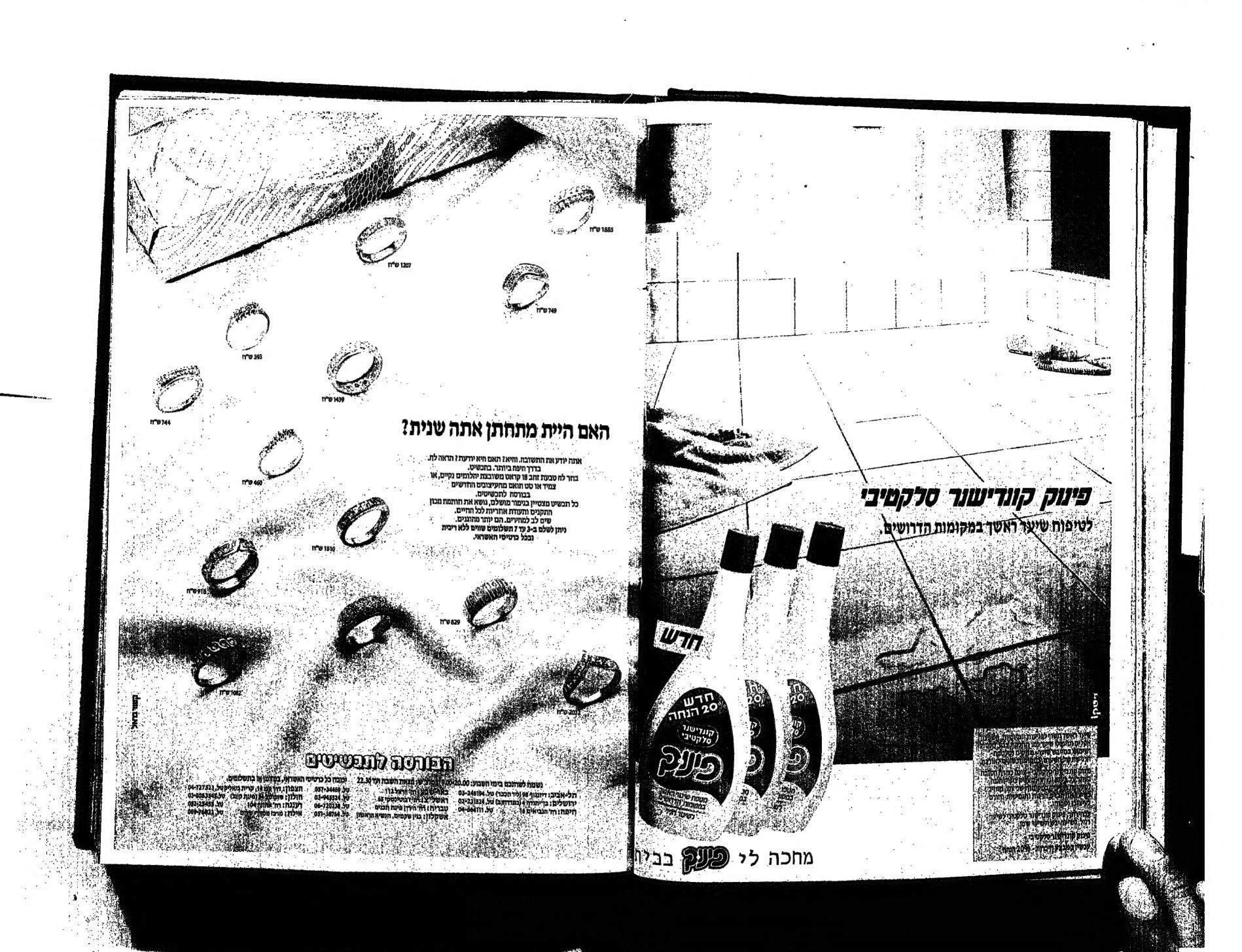
השמפניה של הטבע

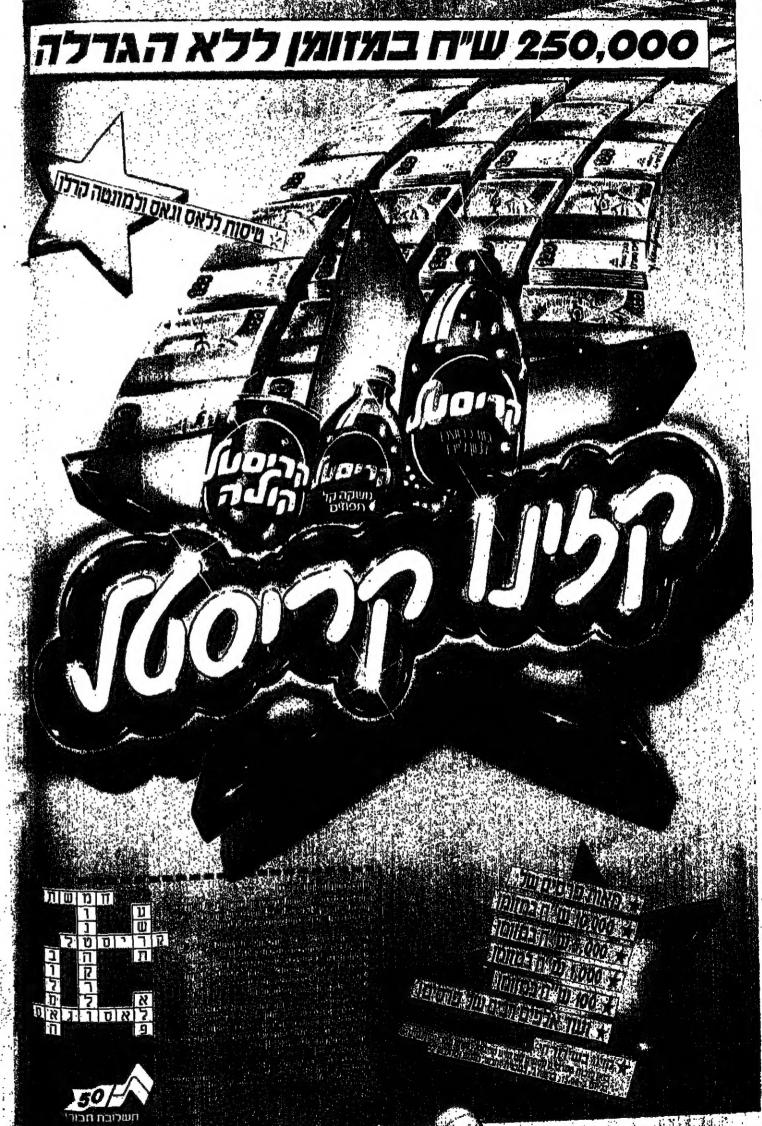

ט"ו באייר, תשמ"ו 15.5.1987

דודי ברמן, חיתולים ובריקדות מ"מנדי" מרון, מה הוא עשה במשרד הבטחון מולטימיליונר בחסדי בגין פיליפ פטי, הולך על חבל דק

P. P. B. K.

والاعجالا

ט"ז באייר, תשמ"ז 15.5.1987

מ 1987 כל הזכויות שמורות ל מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

מעצבת: יעל תורן גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן

עורך: צבי לביא

And the second s

ידידי חטובים ביותר הם יהודים...

4 אמריקה קוראים להם "יאפיק". דור הבנים של ה"היפיס". לא רק משחק מלים אלא ראשי תיבות של מושג חברתי. המכנה המשותף של צעירים עירוניים, רובם בעלי מקצועות חופשיים, שהתמסדו בשאריות הרומנטיקה של דירות־גג, עליות־גג מרווחות, ודירות סטודיו בבתים מסוגנגים. היפוכם הגמור של החורים חזרוקים, מנודלי השיער, עם הסמים והגיטרה הצמורה. שעזבו בתים בורגנים לטובת גנים ציבוריים וסוכות על חוף הים, אחריכך בשהתברגנו הזרה ובשקט, הקימו משפחות כמו הזקנים. הבנים שלהם – דור ה"ביני בום" – כבר לא מורדים בשום דבר.

את ה"יָאפִיט" תאמריקנים, בני העשרים פלוס, מעניינת הקריירה וההצלחה 'הפיננסית, אחרי הלימודים באוניברסיטה, כמובן. בהשוואה לאבא־אמא הכמעט אנרכיסטים כשהיו בגילם, הבנים הם אבירי הסדר החברתי. תספורת יורמית. המצביעים של דייגן וכל מה שהוא מסמל. פחות מרובעים כשמגיעים להרגלי צריכה. פלח שוק רציני בעיני מפרקמים ופירסומאים. הצרכנים המושבעים של כל צעצוע מותרות חדש וחדשני, ממכונית עד מחזיק מפתחות מזמר, מכגד ספורט עד מכשיר לשיפוץ הגיזרח. הם החלוצים של אופוח תרבות הגוף המתחלפת, מהג'ונינג לאירובי ועכשיו הסטרצ'ינג, הצעקה האחרונה של תרגילי מתיחת חשרירים. הם גם צרכני התרבות הרעבים תמיד לקונצרט טוב, להצגה לתערוכה בגלריה או במוזיאון. מין חופשי לא כא בחשבון. הם בעד יחסים מוווגמיים קבועים, ממוסדים, לאו דווקא בברכת חחוק או האל, כשהילדים אינם תכלית החיים חמשותפים. מגדלים כלב במקום תינוק. כלב בבית לא מפרוע להתפתחות חאישיח.

על פו־מלמד ומיכל קפרא הלכו לחפש את ה"יאפיס" הישראליים, נושא ' השער. תמונת מצב של בני העשרים פלוס שלנו, מודל 87'. יעל כוחבה על דודי ברמן, מנהיג מרד הנפל של הסטודנטים. היתה איתו, שמעה אותו ועליו. תוא אפילו לא הצל של דני האדום. גם מנתיגי סטודנטים מקומיים שקדמן לו, מיליטנטים יותר, עדיין שייכים למודל של ילד טוב ירושלים. הפרופ' למדע המדינה ואב שטרנהל מלגלג עליחם בבוז ארוך. מיכל בדקה את התופעה ברובדים אתרים, בחתך מקרי ולא מייצג של בעלי מקצועות רוופשיים. שני רווקים שגרים כל אתר לחוד. זוג נשוי, וזוג חברים לא נשואים. המסקנה: יש פח יותר "יאפיס" משהיו כאן "היפיס" בשנות הששים. לא בנים של. לא תגובת מד. סתם מוצרי לוואי של חברה ותקופה.

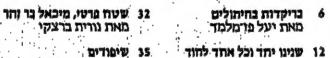
> ו.ב. יצחק פריידין הוא שצילם בשכוע שעבר אח תמונת הפתיחה של הרבי מלובכיץ'. סליחה שהשמטנו.

> > בשער: יעל אלין. כתבה בעם' 12-16. צילום: שמואל רחמני.

"מעולם לא הייתי נאצי...

ובכלל, במלחמת העולם השניה הוסמכתי לרבוות".

מאח מאיר עוזיאל מאת מיכל קפרא.

מאת אורית הראל מאת יצחק בן־חורין 44 ברכיים חשופות, סיבוב שני 22. מולטימיליונר בחטדי בגין מאת יהודית חנוך מאת משה ז"ק

> 24 הולך על חבל דק מאת בילי מוסקונה לרמן 46 חיים ואוהבים

מאת תמר אבידר מאת נילי פרודלנדר מאת נילי פרודלנדר

ונ לאכול כחוץ מאת מאו"ל

49 בנטרואון מאת ינאל לב 49 הורוסקום

ו ז "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

ירובריה, מצאתו את המועמד הואיראלי לושיאות ל־38', ממש אימפוטנט.

5 Higgold

דודי ברמן, מנהיג מרד הנפל של הטטודנטים שגווע בראשית השבוע. דיוקנו של יודם נאיווי. תופעה. רוח התקופה. שום דבר שמוכיר את אירופת. שום מקוריות, חזון או או אידאל, מלכד החלום האישי להיות פוליטיקאי בכנסת או בסוכנות, בלי לשנות דברים. כשהמציאו את המושג ילד טוב ירושלים הוא היה המודל.

מאת יעל פו־מלמד

את האוניברסיטה התליאביבית כמר חומה בצורה. ביום להביא את המהפכה, לשנות סדרייעולם. רגיל, שבו לא שוכתים הסטודנטים כחלק מנואבק על כספם, תמות – ולא תמצא שם חנייה בשעות העומס. בהריית הממשלה. עגלת־מתכת אפורה עליה מונחים ווה, אומר לי ירון, כטודנט שנה א' שלא מוכן להזויזות מכשירי טלפון שחורים, כמה ארונות מתכת אפורים מעבר לכך, משפט שיש כו ריח של דמנוגיה צוופה. מלאים תיקי קרטון, ודגל המדינה חלוי על הקיר, מעל "כאילו שלכל הסטורנטים יש מכוניות. זגם אם כן - ראשו של דוד בזרגוריון. ההבדל הוא, כמובן, כאירו שזה משנה". כל זאת. אגב, אמר יוון שעה בפוסטרים. וגם בכלגן. בכל סינה פנוייה על קיד תלוי סהחנה את ה"פיאט 127" מודל 84' שלו. וומ בציון איזה פוסטר שקורא לסטורנטים לא לוותר, מזהיר עוכדה זו יש, אויי, משהו מן הדניהוניה, לפחות בעיני י מפני כליוז התינוך הגבוה בישראל, נחמין את "ציבור

> כמגרש החנייה פגש ירון חבר שנשלף מ'אוטוביאנקי" חמורה ויוזר תיכננו להיפגס בערב כסינרמה. אחרייכן ככו קצת שניהם על השביתה המעיקה, שאולי תרפוק להם את כל הסמסטר, סיפרו סכאו לסדר כמה עניינים ונפרדו איש לעיטוקיו. רק לא לשכוח שאלה אינם מייצגים את כל הסטורנטים.

גם במשרדי התאחרות הסטורנטים הארצית השוכנים במעונות הסטורנטים שררה באותו יום הבישי שלוות פסטוראלית. קשה להאמין שוה המקום בשלום. ובכלל, מי צריך את כל השביתה הזאת? שממנו ביובילים כבר במעם שלושה חודשים את ניאבק הסטורנטים על כיסם, או יותר נכון – על כיס הוריהם. רורי כרמן, היו"ר, עמד באמצע חרוזן לא גדול והכתיב פירח משועממת רשימה קצויה של אנשים שהוא מבקט שתשיג לו בטלפון. היתה קצת מבוכה במתן דהוראות הללו, אתרי חבל, הוא עדיין לא סיגל לעצמו גינונים של כום. כשגמר את דרשימה קיניט את מצחו להיוכר בעניינים בוערים אהרים, ביקש סליחה והסביר סהוא חייב לורו קצת את הקצב לקראת ההפננה חגרולה של יום ראשת, וקנע שיגיע מאוהר יותר. לטכניון, פותר הפעילות הסטודניאלית של אותו יום. מכנסי ג'ינס, חולצת טריקו עם סמל התנין של לורקוסט", נעלי עור גכוהות, תספורת קצרה וניסוררת, אחרייכן יתברר כי כשהמציאו את המושנ שתשומו פחות כמר.

לווה גדולה שררה כיום חמישי שעכר במ־ אינו מזכיר דק את אברהם בורג. הוא מזכיר גם את כל 🛕 דשאות הקמפוס ותל־אביבי, כאילו כחג מנהיגי הסטורנטים בשנים האחרונות, ולא משנה מרוגר. מעט הסטורנטים שהילנו על לאיזה מתנה פוליטי הם משתייכים. אנשים צעירים המדרכות הרחבות, בינות לגינות שמחקים בדיוק את מעשי הוריהם/ מוריהם/ המטופחות. היו עסוקים בעיקר בחיפוש מפלט מן מדריכיהם. שום מקוריות, שום חזון או אידיאל בשבילו השרב הככד שצנח לפתע. מרכז הפעילות, כך דומה, היו מוכנים לסכן את התרת הפרטי שלהם. דודי ברמן עבר באותו יום כמה עשרות מטרים צפונה, לעבר אינו רוצה לשנות דבויים. להפך, הוא רוצה לשנגר את הבריכה המטופחת. באותו יום מאושר ביתן היה כקלות מה שקיים, לפחות בעוליטקיה הישראלית. אז איפה יחסית להשיג מקום חנייה באחר המגרשים המקיפים מנהיגי הסטודנטים מהספרות והקילנוע ששואפים

And that eager to be eather. בציו להניע לעיורונה בשלה ג tgetan ezar, sebatt, app.

> המשרדים עצמם מוכירים במשהו חדרים אפורים הסטורנטים" לכוא להפגנה, פה ושם ברחבי המדינה. על הרצפה מונחות ערימות של פוסטרים כאלה שעוד יחולקו פעם, אם יהיה צורך, ועל השולחן הרעוע ומכוסת האכק שחוכר ממספר שולחנות קטנים דישנים. מונחת הטיוטה למודעה הבאה שמטרתה להכהיל את הסטורנטים לירושלים. ירון ממגרש החנייז: לא ידע . בכלל היכן ממוקמים המשררים האלה, גם חברו משך בכתפיו כשביקשתי הדרכה. אם הם יעלו לירושלים להפגנה? מה פתאום? מה להם ולהתאמרות הסטודנטים. הם כסך-הכל רוצים להגיע לסינרמה

שומע את שידור ההצבעה באו"ם על הקמת המדינה. אני בכלל פלמ"חניק בנשמה. לצעדי נולדתי מאוחר מדי".

בשבילכם עושים את כל העניין, בשביל "ילדינדוב־ירוֹשׁלִים". השבו עליז. הוא היה המדל, דיק "עזב" אותר. שיתנו לגמור את השנה בשקט. מי אנורהם בורג יכול להתחרות אתו בהצלחה על התואר שיורים בסוף מכל העסק זה אנחנו". הודי ברמו, האיש שמוליך את בל העסק ויתפרר גם שמה שהיה - הוא שיהיה דורי כרמן. המעצבן הזה", כהגרדת סטורנטית זועמת למחשבים

ישה שנות לה רומה על הרשא כבה שעות לה החלכה DON'T COMO TRADE STATES A CALS MADERA JAM. WHERE ELL OF COURGE UPPER STATE SHARE מוא עדרון עורר הליניתי, יא שום דער אשר, חשום, כם בעברין החגן יויה. וויבס, רבים מאחר היו עבורים איכו היו עותרם צמתו לנפסם, בניהים להם לשלם עה אינה ממני ניתור פיינה ולא בתוימים אכינס נישמה. מאר למה וונו לוא נאים אניונו ואוניויוו און אים מים על ליבוא וציי אנהנו יושביו פה, והילחות פתוהפו, כיל

אוד יכול לבוא ולוכד. איט בהססוינסים לא בייקט שנפסיק, אילו הסטורנטים לא היו איתנו, העסק לא יכול היה להצלית. אין לנו אפטרות לחיים מישהו לא לנוא לבחינות או להרצאות. עונדה שהבו"ה לא באינו. והסברות כמעם מלאת, זה לא אומר שפת רשם אין אחוז מסויים שהמאמק אינו מעניין אומו, או שמוא אפיילי נטור. אבל פן־הכל אני אישית הופתעתי לכאכת פהססורנס הישראיי ומהאפשריות שלה אני לא שמעתי סטורנטים שטתנטרים לעניין, וווסבים שואא

אביל יש גם אפשרות, הו דין אפשרות. שהם לא באים כי הם פשום לא יודעים איפה משרדי ההתאחדות. אולי גם קצח מתעצלים. אחרי הכל, גם בשכיל להתנגד לשביתה צריכים אנשים עם ניעורכות. ואם כבר מדררים, כראי להזכיר שכתפענה "הגדולה" כיום ראשון האחרון שלקראתה ולמענה עברה ניכונה משומנת ימים רבים. הניעו לפי זייווחים ברדיר דין מניה מאות סטודנטים. גם אם נתפשר על 1,500, עדיין המספר מעל בשישים. וכל מה שביקשו מן הסטורנטים זה לעלות על אוטוכוסים שפטה הפאבק של ההסתורות סייע, בין הטאר, בהטנתם ובמיניונם, ולטייל לכמה שעות לירושלים בשביל להסוך אהרייבן כמה מאות דולרים משכר הלימור השנתי.

אריטות הוו שמצאנו על מרשאות הקמפוס נעצרה ליד משרדי ההתאחרות. דודי ברמו בטוח שתוא כוחף אחריו את הציבור כולו, שכולם מאחוריו, מצפים לקריאתו, והנה הם הולכים אחריו לאן שיאמר. כשהוא מדבר על הפננות ההמונים ו"מה זה המונים? בכמה הפגנות הגענו גם ל־5,000 משתתפים. הפננה רגילה זה כמה מאות אנשים"), בורקות עיניו, והוא עוכר לדיקציה של נאום. הוא מנסה לנתח אנאליטית - "כתלמיר נדעי־הנידינה־ – למה טועים אלה שטוענים ש־1,500 סטורנטים בהפגנה זה מספר זעום. סךיהכל הוא חש שהאנשים איתו. ההתרגשות הזו לראות שהכאמץ נושא פרי. הכל הרר מכוון לרגע הגדול הוה. "ואז אתה נכנס לסיטואציה שאתה יכול להלהיב אותם. אתה נותן להם את כולך, ואם רק תגיר – הם יילכו אחריך". הוא יוצא סחוט מן ההפננות הללו, אכל חש ויודע שהוא מנהיג את האנשים. וזה הרכר, הוא מסכיר. שרוחף אותו תניר. הוא רוצה להנהיג.

דמעות בעיניים מהתרגשות דיו לך סעם:

- זה לא. אני בוכה רק ותמיר - אבל תמיד כשאני שומע את שירור ההצבעה באו"ם על הקמת מדינת ישראל. אני יכול לראות את זה בפעם האלף ותנייד אני בוכה. שלא לדבר כשאני רואה את ריקורי ההורה המוערים שבאים כאשר מכריזים על המדינה. אני בכלל פלמחנ"יק כנשמה. לצערי נולדתי מאוחר מרי. כרור אחר. אכל אני מרגים שייך לרוח סהיתה

דודי ברמז, 28, נשוי, הי בתל־אביב, מאסטראנט במינהל עסקים, מאז ומעולם טיפוס מעורב. דומה שאילו היו שואלים אותו כשהיה ילד מח ירצה לעשות כשיהיה גווול, היה אוצה "פעיל כמפלנת העבודה". יש גם ילדים עם חלומות כאלה. איך שלא יהיה, כבר בניל שש הוא ידע שהוא תומך כמפלנה הזו. ועוד מעט. עניין של כמה חורשים, הוא יתחיל לפלם את דרפו בפוליטיקה, לא במסחקי המערבת הסטורנטיאלית, ואו כבר אסשר יהיה לדבר על הגשמת החלום. ואם מגלים אצלו פה ושם נאיביות של סטורנט מתכנר. כפי (חמשך בעמוד הבא)

7 Viaeain

הרכרים. אם זה רץ ככה שלושים שנה, מי הוא שירצה לשנות? אחרי־הכל הוא רק סטודנט.

על קו־הוינוק של ריצת המשוכות הזו שנסופה, כעור הרכה שנים ותככים, אולי יהיה פעם חבר־כנסת, ברור לו שאיש אינו ממחין לו שיגיע. נכונה לו ענורה קשה ואפורה שבצידה קירום בקצב צב, אם ככלל. כל ההתכלטות שלו במאכק הסטורנטים האחרון, כולל עשרות הופעות כאמצעי התקשורת, משנה כקליפת־השום בבואו כשערי הכית נרחוב הירקון 110. שם אי־אפשר להידחף סתם. יש תור ויש וותק, וכעיקר יש – לפחות צריך שיהיה – מרפקים. ואת כל זה יודע

ומכאן גם יוכן שלכחור יש אספירציות פוליטיות מובהקות שהוא אינו מסתירן, וזה אולי הדבר היחידי המבדיל אותו ממנהיני סטודנטים כשנים עברו. לא שוה הרכה. ובכל ואת, יש משהו מרעגן בכתור צעיר שאינו בורח אל "דין התנועה" אלא קם ואומר ישירות: "כאשר אעזוכ כאן את התפקיר, נעוד מספר חודשים, אתחיל בפעילות אינטנסיבית במשמרת הצעירה של מפלגת העבודה. זה השלב הבא". ומי שמכיר פוליטיקאים "מסוררים" יודע שאצלם יש מסלולים ויש שלבים, והם יורעים שאי־אפשר לקפוץ לראש הטולם לפני שהיית כתחתיתו. הכל די מסורר ודי קבוע מראש כררך התתחתים שכחרו לעצמם.

ורי ברמן, בניגור לאחרים, גם מוכן לדבר על־כך גלויות. כראיון שנתן לעתון הסטורנטים התל־אכיכי "רוח" הוא אפילו מדבר על התפקיד המיותל. "כולם אומרים שהם רוצים להיות חכרי־כנסת. אני אומר שאני רוצה להיות מנהל מחלקת ההתיישכות של הסוכנות היהודית. אני מחפש תפקידים של עשייה, ביצוע, כנייה. רק לשכת בכנסת נראה לי די מתסכל. לא שחס־וחלילה אסרכ אם יציעו לי".

ולרדוף שנים אחרי הזנב של עצמך במסלגה, לא נראה מתסכל?

"אני אוהב את הפוליטיקה. כבר בכיתה ד' הייתי ראש ועד הכיתה. זה עניין של טיפוס, משהו מעין מחלה"

כבר בכיתה ד' הייתי ראש וער הכיתה. זה עניין של טיפוס. אפשר לחגיר שזו מעין מחלה.

חבר לפעילות בהתאחרות הסטורנטים אומר שרורי וצא במופו של דבר אום שמרוכו מאור בעצמו, אכל הוא מנטרל את הביקורת עליו בכך שחוא הראשון שמורה כזה. גם במאכק הנוכחי הוא מרכה לעסוק בטקטיעות ותיחמונים שנראה לו כי יקרמו את

שום רצון לעשות מהפכות, לשנות את החברה, הנוחיות הפרטית שלו".

דודי ברמן במשרד ההתאחדות: איפה המנהיגים מהספרות והקולנועז (צילום: שמואל רוזמני)

רואה עצמו כמו גנרל המנווט קרב. בעיני זה קצת מגוחך. סך־הכל הוא כחור מאוד חיובי. נורא כסדר כל הומן. הכל הלך לו 'בסרר' בחיים, ואני חושב שאפילו זה היה מתוכנן. ולמרות הכל, הלוואי היו לנו מאה כמוהו. עם מעורבות ואכפתיות והשקפת עולם מגובשת, לפחות לגבי המחנה הפוליטי אליו הוא שייך. מפלגת העבודה".

יש מי שאומר, גם בקדב הציבור הרחב שאינו מביר אותך, שאתה מנהל היום את מלחמת הקידום הפרטית שלך על גבם של שמונים אלף סטורנטים. אתה עומד להכנס לפוליטיקה היירצינית", צריך רקורד טוב, אז אתה מוביל את הסטודנטים על בריקדות וזוכה לפרסום לא רע. רק שאם התוכנית תיכשל, יש אמשרות שהסטודנטים יססיזו ישנת-לימודים שלמה.

"טיפש מי שאומר לך שאין לו אספירציות כתחום שלו. בטח שהפעילות שלי באגורת הסטודנטים ואתרייכן בהתאחרות נועדה בין השאר גם לקיחם המטרות האישיות שלי. אכל זה נעצר כאשר מדונר כשביתה הנוכחית. אני מוריע לך שבמקרה הזה לא אכפת לי בכלל מהתחת שלי. מה שתשוב לי זה להצליח כמאבק. לא מעניין אותי בשלב זה מה ייצא לי מזה אישית".

(המשך בעמוד 10)

מעמרו כמנהיג שמוליך אחריו את ההמונים. כשהוא שנראה בהמשך, הרי במה שנוגע לפעילות פוליסית מתכנן איזה תרגיל, כמו זה של הבאת פרה לפתח הוא יורע בדיוק כמה מדובר. ושוכ, הוא מקבל את משרד האוצר כדי שיוכל להמחיש שהמטודנטים אינם פרה חולכת, הוא גם חושב על טובת העניין ועל אפשרויות הפרסום של המהלך, אבל גם - ואולי כעדיפות ראשונה - על תרומת העניין לו עצמו. הוא ככלל קצת שכוי כקסם 'התרגילים' שהוא ממציא,

סטודנט צריך לירוק בפרצוף של הוריו

ודי ברמן, כמו יוסי שפרלינג לפניו, כמו להילחם על עניינים אוניברסליים, לבנות איזו אםשר כמעט לצייר את התסריט שיביא אותו בטומו של דבר או אל הכנטה, או אל הגשמת הוא להשתלב במימסד, לא להלחט בו". תלומו להיות יו"ר מחלקת ההתישבות של הסוכנות. אפשר לנחש שזה יקח לו בערך עשר נלחמו במימסד, נלחמו לשנות סדרי בראשית. קחי

שטרנהל: מחקים

ומספיק שובב.

בהשוואה לחברו באירופה. למשלו

להתקומם. הם אינם רוצים לשנות. הם פשוט אלה רק רוצים לשמר את מח שהיה". מחקים את חוקנים. הסעודנע הישראלי תוא קונפורמיסט, וחמנהיג שלו הוא סופריקונפורמיסט. חם נלחמים אך ורק על כסף, או על שווה-ערך ששייכים לחתקדמות האינטלקטואלית שלחם.

ישראל כץ וצחי הנגבי, אפילו כמו רוני מסגרת עולם שונה. כל מנהיגי הסטודנטים מילוא, עוזי ברעם ומיכה חריש – כולם מנהיני בשלושים השנים האחרונות הם מאותו שטאנץ. סטודנטים בעבר – הוא כחור מאוד נחמר. מאוד יש בינהם הבדלים אידאולוגיים בכך שחלק בסדר, יותר מבסדר. מסלול חייו עד עתה הוא שייכים לליכוד. וחלק למערך. אבל זה הכל. כולם חמסלול הוכון. ויש להניח שכך יהיה גם להבא. אנשים טובים, נחמדים, בסדר, אבל הולכים בחלם, מתכוספים, מקבלים את הדין. כל רצוום

"הסטורנטים באירופה, מאז ימי הביניים. שנים, וכשיגיע – עדיין ייחשב למספיק צעיר את המרד של מאי 88'. מישהו יודע בכלל מה עושה היום מנהיג אותו מרד. 'דני האדום'ז כל מנהיגי הסטודנטים של אותם ימים לא הצליחו לתרגם את הכוח שצברו אז לקריירה פוליטית. אבל תראי מה הם עשוו סיכנו את המישטר הקיים, את ההיראכיה בחברה בכלל, לא רק בין מורים לקטודנטים. הם עשו מחובה תברתיה בזעיר־אופין. אצלנו, מנחיג הסטודנטים לא משאיר אחריו כלום, אבל הוא בעצמו משמין. זה הצד חיותר מגעיל של הסטודנט הישראלי ומנהיגותו, שתיא הראי שלו עצמו".

איך זה משפיע על איכות הפוליטיקה הישראלית, השואבת אליה את מנהיני

"הפוליטיקה חישראלית לא מקבלת דם חדש. חיא מקבלת רק פרצופים יותר צעירים, אבל של אושים וקנים בנשמתם. המעבר הות מהקטודנטים למשמרת הצעירה הוא המעבר זאב שטרנהל, פרופסור למדעי המדינה הכמעט־יחידי של צעירים לפוליטיקה. פירושו של דבר שאין כל התחדשות, שום כניסה של חוקנים ולהתחיל הכל מהתחלה. אין לי טענות "הבעירה הבסיסית של מנהיגות הסטודנטים אל הצעירים הללו, או אל אלה שחיו בעם נארץ חיא הליכה בחלם. קונפורמיום. אין כחם צעירים. הם נחמדים ונורא בסדר. אבל סטודנט צל־צילה של מקוריות, חוסר וכונות וחוסר יכולת צריך לרצות לירוק בפרצוף של תוריו, צריך למרוד

אבל בסופו של דבר, זה המוצר של החינון הישראלי, ככה מעצבים את האנשים. "זה נכון, אבל הייתי מצפה מאנשים צעירים שלא לכסף, או על נוחיות. אמילו לא על הדברים . יקבלו כמובן מאליו את הרצון הזה של החורים והמתוכים, אלא יבעטו בהם. איכותו המיוחדת תפקידו של מנהיג סטודנטים בארץ הוא לאפשר. של סטודוט נמדדת ברצון לבנות לעצמו עולה

לסטודוט לומור את ח'בי.אי' שלו בשלוש שנים, מרש, שונח מחעולם של הדורות שקדמו לו סטודוט חייב לוצוח לחילחם על דברים "המנחיו עצמו הוא אדם בלי כל להט. אין שקשורים באופי החברה, ולא רק ללהום למשו

"ויוה" - הכרטיס היחיד המאפשר לך

* קניות ונושיכת מומנים בחר"ל בתשלומים בשיטת האשראי אפולה. * קניות בתשלומים ב-7,000 בחי עסק בישראר בשיטח האשראי אבל אל * משיבה מוומנים ב"בספומטים" ברחבי חבל.

* היוברק פנום בחודנוו ב-150 חחנות וכק ברוזכי הארץ

הכרטיס העדיף

VISA

רווד יותר טוב מבסף.

B Dicacia

בריקדות בחיתולים

לא ישן בלילות, מתכנן מהלכים, תושב על הצעד הבא, גרעין נח"ל של ירושלמים שהלכו לקיבוץ מסדה בטוח בצירקחי. עכשיו הגענו לשלב הסופי שבו יוכרע שבעמק־היררן להגשים את הערכים. כמעט כל המאמץ – לכאן, או לכאן. כל מה שאני רוצה זה מוכן־מאליו שתוך זמן קצר מצא עצמו בקורס מכי"ם, לא להיכשל. לפי דעתי, במהלכים שבנינו עד עכשיו יצרגו מורל חדש של מאבק. אנחנו קודם כל נלחמים כשכבר היה בקבע. זה לא שהוא אהב את הצבא, ההפך עוד בשלב של לפני ההכרעה בממשלה. לא מחכים הוא הנכון. אבל דודי בחוריטוב, מצפוני מאור. חשב שיחליטו, כי או זה כבר מאוחר מרי. הפרינצים הוא שצריך לתתום קבע, שוה חשוב – או תתם. שבסופו של דבר היא תכריע בהתאם לעמרה שלנו. גם הסלנג. אפילו על הקריירה האזרחית שלו הוא חשוב לי שהמודל הוה יצליח. אתריכן אתפנה לחשוב מרבר במונחים של פו"ם. ואגב, עניין הקיבוץ מה זה הוסיף לי באופן אישי. ושוב – אגי לא רוצה וההגשמה כבר לא רלוונטי. הוא זנח את זה כמעט לפני להתחבא מאחורי דכרים. בדרך כלל אני בהחלט חושב שהחל. לטובת הפוליטיקה, כמוכן. אמנם הוא אומר

> "מביכה אותי העוברת שלכאורה מסיבות טכניות או תקשורתיות יוצא כאילו שאני – זה מאבק הסטורנטים. אני כמקרה הטוב הסטורנט שיושב בראש הפירמידה. אני יורע שלא הייתי מגיע אפילו לרבע כתבה כרבע מקומון אלמלא העכורה של עשרות פעילים כאנורות השונות. המאבק הוה הוא כפירוש לא שלי ולא כשבילי. ואני מודאג מאוד מן הרושם שעלול להיווצר בעקבות כתבה כזו, כאילו עשיתי הכל כדי

שרודי גולד בירושלים לפני 28 שנים היה אביו, מורטון ברמן, כבר כן שישים. רכ - רפורמי ששמו הלך לפניו בארץ־מוצאו ארוו"ב, ממנה עלה לישראל שנחיים לפני שנולד כנו הצעיר יחד עם אשתו ושני ילדיו. דורי זוכד ילדות וכחרות רגילות לחלוטין, חרף העובדה שאביו היה כה מבוגר. יחד היו הולכים לצפות בכרורגל, יחד זרקו אבנים על השופט, יחד השתוללו והתרוצצו וטיילו. ממסלול חייו עולה ניחוח דק של "אצולה ירושלמית", כיאה לבנם של ראש הקהילה הרפורמית בשיקאגו לשעבר ופרופסורית להנרסה כימית בנית־חולים "הרסה". לימורים במקום הנכון,

ודי ברמן אומר, תאמינו או לא, שהשקפת עולמו הפוליטית חברתית נובשה כשמיה בן

שש, ומאו אינו סר ממנה ימינה ועמאלה. הוא

מאמין ולהב בערכי תנועת תעבודה, ולא חזיון

אותו מדעתו. במהלך חייו לא היו שום נסיונות

לבחון את תעניין שנית, לנטות דרך אחרת,

הרי מאדם צעור מצפים שיעמיד לעצמו כמה

שום ספיקות, תחיות, רצון לשנות דברים:

"מעולם לא חיו לי ספקות וסימני שאלח

לנבי הערכים והדרך המוליטית הוכונה. גם ב־77%

כשכל חכיתה שלי הצביעה שיווי או ליכוד, חייתי

בשום נושא, בכל דבר מתחייבת עבודה יקודית

ומעמיקה. אני מאמין ולהב כפרומטיום של מפא"י

שאומר שלמען השנת חמטרה הגדולה, צריך

להחפשר בדרך על מטרות צנועות יותר. לכן אינני

מאמין לא ב'שלוםיעכשיו' ולא ב'משיה עכשיו'.

אין שום דבר 'עכשיו'. הכל עניין של שלבים. כן,

פרומטיזם זה ערך בעיני. לכן אני יכול לחרצות לך

במשך עשרים שעות למת אני בעד ועידת

בינלאומית. זאת מטרת הביניים שווערה לחשינ

את המטרה חגדולה. זה הפרגמטיום המבורך

להינתק קצת כדי לראות דברים בפרספקטיכה.

סימני שאלה.

פתאום צופים. אני הייתי, כמוכן, בנוער־העובר". להגיע בומן הנכון לשטח פנוי - ולרוץ. לא, הא לב 'חצי שנה אני עובר כמו חמור על העניין הזה, בתנועה היה מדריך, ואחרי־כן גם הקים באופן פרטי אחרייכן נקורס קצינים ובקורס מם־פאי"ם שעשה

> שחלומו זה גם לעטוק בפוליטיקה וגם להעמים עגלות עם כננות, אבל הוא יודע שזה לא רציני. אז אולי אפשר להתפשר על פעם־בשבוע־בנגות וכל השאר פוליטיקה, שהוא מכנה אותה "מעורבות ציבורית".

הרבר הראשון שעשה אחרי שהשתחרר מחמש שנים כצבא היה להתייצב במשמרת הצעירה של מפלגת העבורה, להכריז על קיומו ולכקש שישבצו אותו לפעילות. הוא הציע להתרוצץ ברחבי הארץ ולהסכיר את עמרות המפלגה בפני צעירים, אז הוא הציע. עד היום, פחות או יותר, הוא מחכה לטלפון מהם. כשהוא מספר זאת הוא תופס לפתע שבמשפט הוה יש משום ביקורת כלפי המפלגה־האם, ומיד מזדרו לתקן את הרושם: "זה היה לפני חמש שנים. היום, כמוכן, הכל אחרת". בסופו של דכר מצא "דרך נהדרת", כהגדרתו, גם לעסוק כמה שמעניין אותר וגם לתרום למפלגה. הוא החל להדריך ב"מדרשת העבודה לנוער", וראה ככך "עכורת־קורש". כמקכיל הצטרף לתא הסטורנטים של המפלגה כאוניברסיטת תל־אביב מיד לאתר שהחל את לימודי התואר הראשון במדעי

אם הריצה למעלה כפעילות הפוליטית הסטודנטיאלית מרמות משהו לגבי הבאות, כי אז רורי

הביאו אותך להרהור נוסףו

אחשוב אחרת על הדברים".

לישראל הנוכחית:

תקונספציה הזו".

יחסי דתיים תילוניים:

תנועת־תעבודה מייצגה כשבילי את הפילוטופיה מקבל, וזה תחביעה שלהם לתקצב את הישיבות

שאני מאמין בה מכל מאודי, לא רק לגבי כמו שמחקצבים כל מוסד להשכלה בארץ. לא

ברמן מסודר. שנה וחצי, כערך, היה חבר כתא. אחרי-כן - כמעט ללא מאבק ומתחרים - נכחר כיו"ר האגורה בתל-אביב. שנה אחרי־כן, שוג ללא מתחרים רציניים, רודי גדל בנית הכרם, למד כ"תיכון שליד ככר היה יו"ר ההתאחרות הארצית. זה אותו מכרה זהב האוניברסיטה", הלך לתנועה. צופים: "השתגעת? מה שכל פוליטיקאי מתפלל שייפול עליו כיום מן הימים.

"אני לא חושב שאני יודע מספיק עובדות

שמעון פרס הוא בעיניך המנהיג הוכון

"מפלגת העבודה לא בנוזיה על מנהינים.

כבנו של רב רפורמי, יש לך עמדה לובי

חיא בנוייה על קונספציה. פרס מייצג הכי טוב את

צריך לתת לתלמידי הישיבות כסף ביד, אבל צריך

לתת גם לעולם תרוחני הזה, שאני רחוק ממנו,

להתקיים, כמו שאני חושב שצריך לתת בקר

לספרות העבריה, כך צריך לחת כסף לטפרות

דחית, כי חיא מייצגת את הקשר שלנו לעולם

היהודי, ובעיני וה דבר חשוב. כפייה דתיתו זה

כמו לרבר, על מוג־האוריד. שאף־אחד לא ישפר

סיפורים. אי־אפשר היום לקיים קואליציה בלי

חדתיים, ויש לזה מחיר, אני לא רוצה להיות צבוע

ולחניד שמחר בכוקר צריך לורוק את הדתיים

מחממשלה. זה קישקוש. אז משוט לא תהיה

בשביל לשמוט. כשאדע יותר עובדוח, אולי

אין שום דבר עכשיו. הכל שלבים פולארד, שב"כ ושאר צרות, גם הם לא

שצריך וחעיקר – זה כחור שיורע כריוק מח הוא רוצה אני מאמין שהוא יהיה מהמנהיגים של הרור הנא של המשמרת הצעירה, שיבואו אחרי כני דורי. כן כמה אני? כן 33. עור שנה־שנתיים אנשים כני גילי כננ מפנים את מקומם לאנשים כמו דודי ברמן".

האם מרובר בחיים רמון חבא של ממלגה,

לשלב הבא. קשה להאמין שבחור כל כך צעיר " בנחרצות כזו מה הוא רוצה לעשות בחיים, ובאי צערים עליו לנקוט כרי להגיע לכך".

שני צערים קרימה. אני רק רוצה להצליח במלח

חושב שזה מה שיקרה לו גם הלאה. אין יותר שמחם

"זה לא שאני יושב כל הימים ומתכנו את הצערים הבאים שלי, יורע בריוס מה צריך לעשות כי להשיג את הדבר הכא. יש שאיפה ומטרה כללית כמול, הרכרים קרו בהתאם לשאיפות. במול נפלתי בומן הנכון. בפירוש היה כאן יותר מול משכל. זה לא מעיד רבר לגבי הבאות. נכון שיש הרבה פוליטישות בעיקר בליכור, שהתחילו את דרכם כפעילים באנותו הסטודנטים. אבל על כל אחר שהצליח יש ארנע שלא הגיעו, אלא שעליהם לא שומעים. שום דכר מ בטוח. צריך לעבור קשה מאור".

עור כמה חורשים הוא מתכוון לפוק מתפקירו בהתאתרות. בדרך הנכונה מ צריך לדבוק יותר מדי זמן במקום את. צריך לנוע הלאה. לאט, בסבלנות, כתמק

אפרים (זיגי) זינגר, יו"ר המשמרת חצעירה, אש שהפעילות של דורי בהתאחרות הסטורנטים בהחלקי תעזור לו בבואו להילחם על מקומו במשמרת הצעיה. אבל גם זיגי לא מגוים יתר על המירה בחשיבות העניין. אולי הוא ייכנס קצת טוב יותר מאחרים, אנל זה לא יחסוך ממנו את כל העבורה האפורה המשעממת לפעמים וחמתסכלת בחרבה מקרום

פעיל במשמרת הצעירה "למרות הברלים גרולים

רורי: "יצא לי רע, כל העסק הזה. זה יכול להסיף חרכה רברים במאכק הסטורנטים שהוא היום חכנו היחיד שמעניין אותי. בטח שאני שמח שעושים על כתכה, אכל לא בעיתוי הזה. נכון להיום אני לא חוש הצורקת של הסטורנטים על שכר חלימור, מלחפת שתקבע באופן כללי את מצב חהשכלה הגבוהו

חיתוך הדיבור הצה"לי נשאר טבוע בו עד היום.

ולאן הלאה?

"אם את שואלת אם אני רוצה להיות חבר כנס או ראשיממשלה – כרגע זה לא רלוונטי בשנילי. אפילו לא יו"ר מועצת פועלים. זה לא בפו"ם הבא ונה לא בזה שאתריו. עכשיו צריך לעכור את השלנ של חבר במשמרת הצעירה. גם היום אני חבר במשטחו הצעירה, אבל אני כמעט לא פעיל. אני מניל שלוש־ארבע פעמים כחודש, וזהו. מה זה פעילות אינטנטיביתו להמשיל שרוולים ולהתחיל לעבוד. פו זה נקרא לעבור? האמת היא שאין לי הרבה נסיון מה בענייני הסטורנטים אתה מהר מאור יודע איפה את עומר. או שאתה נקלט ורץ קרימה, או שאתה לא נְקְלֹטְּ ויוצא החוצה. ביום שאני עוזכ פה, אני מתכוון לספס חוק על וערת החינוך והנוער של המשמרת הצעיה. אני מאמין שאעשה את זה טוכ, ואם אכן זה מה שיקרה, יתחילו להכיר אותי. אהיה כתוך העניינים וככה איכשהו נתחיל לרוץ. היום אני מחוץ לפול. צריך להיכנס פנימה".

שתוכעת הפוליטיקה מאלה תרוצים יום אחד לזכות

איך אתה מתרשם מכחור כמו דורי? "הוא רציני מאור, יודע להויז עניינים כמו

ביניהם, אני בהחלט מאמין שרורי יכול לעשות אח האמביציות שלו, וכעיקר אי־אפשר להתעלם מ השיפתיות של הדרך. דודי הוא בחור יסודי שלא מאמין בקיצורי דרך, אבל תמיד יודע מתי נכון לענוי

מודעה זו מיועדת לאנשים שזמנם יקר אנשים שצריכים להיות כל היום

במיטבם ובמלוא אונם, כאלה שאחרי יום שלם של מאמץ נפשי וגופני מגיע להם לילה טוב באמת.

סילי פוסטרופדי לאנשים היודעים כי מזרון טוב אינו מותרות

סילי פוסטרופדי הוא המזרון היחיד בעולם שפותח בשיתוף עם טובי הרופאים האורטופדים ומעניק לישנים עליו שינה שכולה בריאות ובוקר פטור מַכאָבִי גֹב הנובעים משינה על מזרון רך מידי. כילי פוסנורופדי הוא המזרו הנמכר ביותה בעולם, פרי טכנולוגיה מתקדמת שהפרגם בישראל לספור הצלחה ולסמל של שינח טובה.

המיטה הפוסטרופדית לאנשים היודעים למצות את יתרונות המזרון המעולה במיטה שאיז טובה ממנה

שינה טובה אינה מותרות

חמיטה הפוסטרופדית. המחליפה כיום ברחבי העולם את המיטה הרגילה, היא מהפיכה טכנולוגית ופטנט עולמי בלעדי: מערכת של 3 סוגים של קפיצי-איזון מרובעים עם מסגרות חיזוק מעץ ומפלדה.

המיטה הפוסטרופדית, מאפשרת למזרון תגובה אופטימלית לכל לחץ בכל נקודה, שומרת על אורך חיי המזרון ומעניקה לישנים עליו שינה בהיאה יותה ונוחה מאין כמות

30 לילות נסיוו ו-4 תשלומים שווים

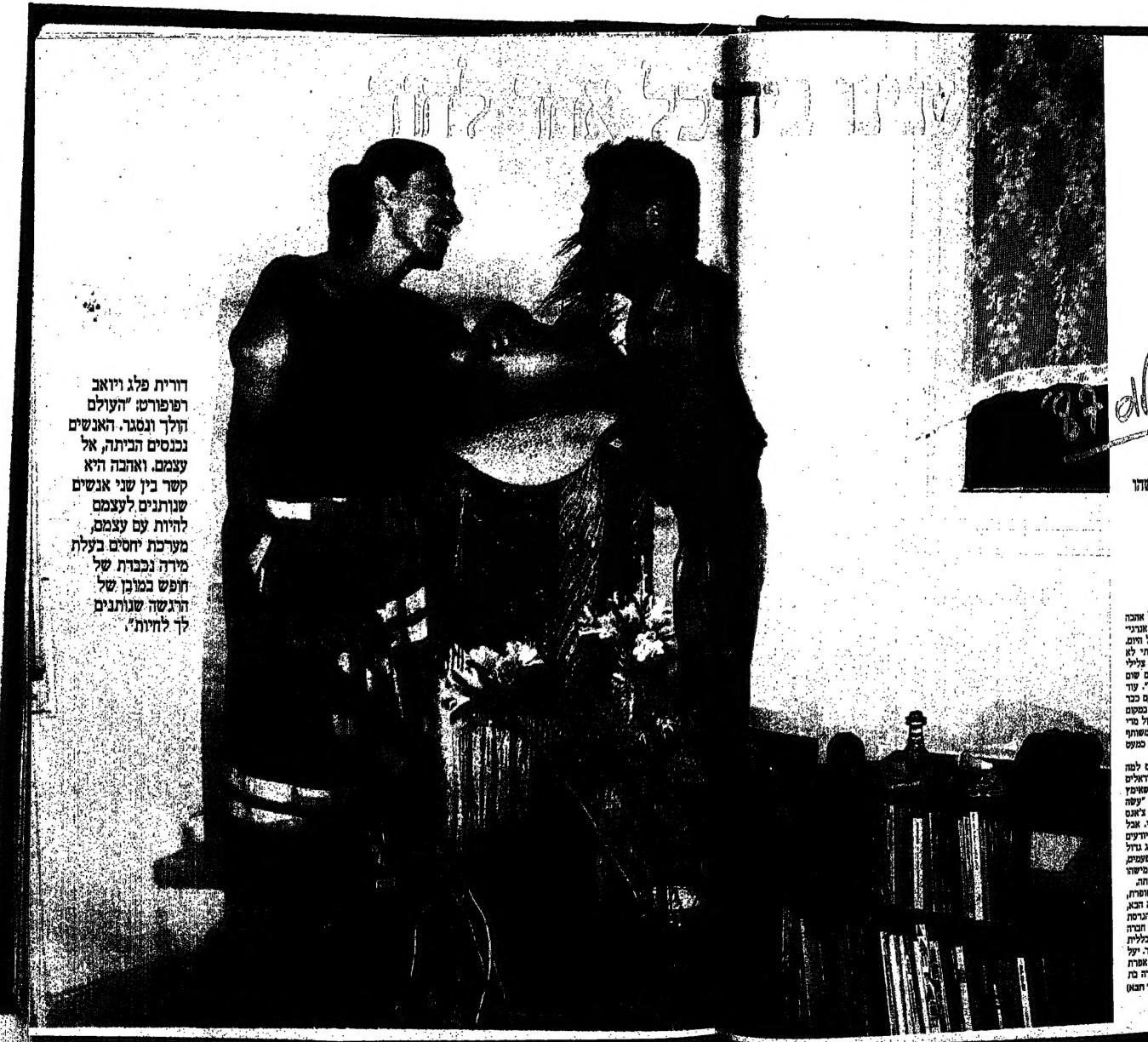
נסו את סילי פוסטרופדי בעצמכם. אנו משוכנעים כי אחרי מספר לילות של שינה על סילי תרגישו בהבדל. לכן אנחנו מציעים לכם לקחת אותו לביתכם ל-30 לילות נסיון, לא פחות מזה גם לדברים טובים לוקת זמן להתרגל.

על מוצר איכות כמו סילי יש לשמור היטב. בארה"ב ובאירופה מניחים עליו מגן מזרון. בישראל פיתחה ומייצרת כיתן את "ריפודית כיתו" הניתנת כשי לרוכשי

> מזרון סילי. היפודית כיתן - מגנה על המזרון מפני. כתמים ושומרת על צורתו גם לאחר ַכביסות רבות. אין צורך בגיהוץ. עשויה 50% כותנה ו-50% פוליאסטר. במילוי 100% דקרון

שתתיד הוכיח את עצמו".

רומנטיקה בערבון־מוגבל. השקפת עולם שאיננה נקיה מניכור, עם חשק קטנטן שמישהו יראג להדליק את הבוילר לפני שאתה חוזר הביתה.

מאת מיכל קפרא צילומים: שמואל רחמני

צת מכיך לראיין אנשים צעירים על אהבה נבית־קפה, כפינה. קל יותר לדבר על אנרגיית. הגשמה עצמית. חופש. מונחים של היום. גם השקפת עולם על התא המשפחתי לא תמיד מסתררת עם ניסוח יפה לעיתון. צלילי שום המלים נשמעים כרור וצלול, אבל אין בעצם שום שופט בצר שיודע לצעוק ברגע הנכון: "זיוף". עוד שגתיים, שלוש, ארבע, הם בני שלושים. חלקם כבר נגע בניל הוה. אנשים משכילים. ארון ספרים במקום מכובר. דירות שכורות שלא נותנות רספקט גדול מרי למושג סלון. מתוך עיקרון. וחוץ מזה, המכנה המשותף שנותר הוא תאריך הראיונות עמם. אותו שבוע. כמעט שיץ. 1987.

קיץ, כמעט
סוציולוגים חיו מתעקשים לשייך אותם למה שנקרא 'הרור המנוכד". דור שנולד לתוך האידאלים של שנות השישים וגדל במקביל לניפוצם. דור שאימץ את המסרים, אבל לא היה צועי קוחם ברחוב "עשה אהבה". גם לקומוצים עם שירי פלמ"ח אין צ'אנט לסחוב אותם. דור מתלבט, ססקני, אגוצנטרי. אבל כחים, בשיחת, השלה ניכור מעלה חיוך. כולם יודעים שהעולם מנוכר, יש הרכה תאוריות, אבל המושג גרול מרי. רחוק, טוב בספרים. החיים קטנים יותר. לפעמים, מכל השקפת העולם נותר החשק הקטנטן שמישהו יראג להדליק את הבויילר לפני שאתה חוזר הביתה, שישה אנשים מדכרים. דורית פלג, סופרת מחברת "קווים לבנים", קובץ סיפורים. ספרה הכא רומן, עומר להופיע השנה. בוגרת טכניון, מהגרסת תוכנה שעובה את המקצוע, יואב רפופורט, חברה לחיים, עובר בהכרת החשמל ולומר היסטוריה כללית וסינית. איציק רנרט, בעל סטוריו לגרפיקה ואיור. יעל אלין, עוברת ביחסיביבור בחברת תקליטים. אפרת אלין, עוברת החוג לקולנוע וטלוויזיה, אם לילדה בת ורדי, בוגרת התוג לקולנוע וטלוויזיה, אם לילדה בת

(חמשך בעמוד תבא)

Bjaealo 12

שנה. לא נשואה. יענקה'לה שייז, מנכ"ל תיאטרון נוה־צרק. נשוי. המרחב הגילי: 25-32. חבורת אנשים עובדים עלינו. מרגע שהתינוק נולד קושרים אותו שרחוקה מלייצג תתך. שיכנה – כן. שיהות שקטות על אהבה, יוזסים כינאישיים, הקמת משפחה, ילדים. כלי כרדיוס אינטימי של אנשים צעירים.

כולם מדברים על הצורך הכסיסי כ"ביוזר". לא מתכחשים. כמלים של יואב: "משפחה, ילרים, זה כמו גו־ערן. כולם רוצים להגיע לשם - אבל לא עכשיו". צירוף המלים "לא עכשיו" יכול להיות נקודת מוצא. הצורך הזת לקחת את הזמן, לנשום, להבין, לראות,

"חלק מהחברים שלי התחתן כי 'צריך", אומר יואב, "כי זה המסלול הרגיל. כי יש סדר. כלי לחשוכ יותר מדי. זה מזכיר לי את הסיפור על היהודי שהגיע כי זה מגיע עם מוכנות נפשית ולא תלוי בהחלטה. אף מוקרם לעיר השוק, ועוד לפני שהשוק נפתח הוא רץ פעם עוד לא הרגשתי שאני כבר מוכן להתחייב. תמיד לבית־זונות. כששאלו אותו: 'מה, ככר בשעה כזו כבוקר?' – ענה להם: 'דכר ראשון אני רוצה להוריד את וה מהראשי. אני לא יודע מה אני רוצה לעשות עם להיות ילר כשיש לך ילדים משלך". עצמי, וזה הרכר העיקרי. היה חשוב שיהיה לי כרור מה הכיוון שלי, ורק או אעו לשחק עם המחשבה. בסך הכל בגיל עשרים ואתת. גמרתי את הצבא ונסעתי לחפש ומצוקות. אני מוכנה לשלם את המחיר של ללכת תא משפחתי סיכה רצינית אחרת. ישנו גם דפוס רציתי להסתדר, לכנות קריירה. נראה לי טבעי ביותר

אבל לחץ חברתי לא מתחשב באנשים שמרגישים מתלבטים, אנשים שלא רוצים לעשות החלטות נפשית". תקועים, וממשיך לזמר את הפומון ההוזר שלו: צריך טופיות. יש בחייהם די עיסוקים שמספיק חשובים להם להתחתן, צריך להקים בית, צריך לעשות מהר ילרים, כרי שיהוו את המרכז". צריך להיות הורים צעירים, צריך פרנסה. "אנחנו

Blacalo 14

ההקרבה הזו מאוד לא מושכת אותי להיכנס לתוך

מעט מאוד נאיכיות.

החחתן בגיל עשרים וארכע. היום – ארכע שנים אחרי יציק רנרט: "המושגים שלי על התא המשפחתי נולדו בבית. אכל הם לא הולכים

היו עוד דכרים שרציתי לעשות כעצמי. אולי זה קשור לילדות שלי, לרצון לסחוב אותה. אי־אפשר להמשיך

"להתחתן מהר זה ללכת עם הורם", אומר בקיעים כעסק המאוד מסודר הזה של מדינת ישה השיבעים, צעירים שמרוכזים רק כ'לעשות חיים' ל פעם לא קפצתי ממיטה למיטה, ולא אקפוץ. ויונין שמקריכים את עצמם בעבור הילדים. אני לא בעסק".

שטביבי אינם נשואים, מסיכות דומות. אלה אנשים והמעקב אחרי התהליך דורש עירנות, השקעה ובשלת:

יואכ: "העולם הולך ונסגר. גם אני וגם האולים שאני מכיר נכנסים הכיתה. אל עצמם, זו תקופה לו "היום יש לנו עיניים גרולות ככל נושא. אולי זה ברורה, אמביוולנטית מאוד. יש יותר התעססת מתוכנתים לקשר הספציפי הזה של גבר ואשה", קשור לתקופה העכשווית שבה מצפים להכי טוב, עצמית. כל הפסיכולוגיה והאומן בו האנשים תופשי אומרת אפרת ורדי, "ברור לי שוה צורך בסיסי לא חושבים שמגיע לנוי הכי טוב. ואולי זה קשור את התא המשפחתי השתנו. ההרגשה שהיחיון של להיות לבר. אכל אני לא יכולה לומר שאני בטוחה לתלישות, לארעיות, לניכור. אבא שלי ידע שבגיל אתה באמת חייב לתת דין־וחשבון זה לעצמן - לח שאין אפשרויות אוטופיות מוצלחות יותר. הלחץ מסויים מתהתגים, אחרי־כן מתבססים וקונים בית למדינה, או לעולם, או לחברה, או לבן־גווייון מה המביתי הוא אינם וגורא ולא משות בכלל ראות וושט מדות ולבות ווישטות להוחד בכל בית היישטות להוחד בכל בית היישטות להוחד בכל ביתוח ביתוח מוחד בכל ביתוח ביתו ילוזצו עליך כמכולת ליישר קו. בנושא של מתונה מסורר. אצלי שום דבר לא קיה סגור מראש, אף פעם. מסויים. כל האברגיה מופנית פנימה, לעצמך, לוא הלחץ תמיר היה פיים. זה נתצא ראוור היות מתולה לאך הרבות המדיר החום במור ברוות החולה לאך הרבות החולה המשנה בחום ברוות החולה ה הלחץ תמיד היה קיים. זה נמצא כאוויר. היום מתחילה השאלה למה דברים שהיו ברורים מאליהם השתנו – נו המשפחתי שלך. ההגשמה העצמית היא הערך הושני תופעה של אנשים שמתמורדים עם הלחע. צול השוני ... שצלה לדירתורים עני לי משונה באליהם השתנו – נו תופעה של אנשים שמתמורדים עם הלחץ, אבל השוני . שאלה לדוקטורט. אין לי תשובה חד־משמעית. פעם ביותר, לטוב ולרע, הגירויים רבים מאוד: ואנשים טרייו לא ממשר טוד לע ורעה ליווי ביט משחם ביותר, הירויים רבים מאוד: ואנשים עריין לא ממשי, עוד לא נראה לעין. הוא מתחיל כולם חיו מרוכזים בתאים. התא המדיני, החברתי, רוצים לחיות טוכ. הרכה שנים לא עשיתי מה שיאי כשכנות מסויימות ומשה מחלחל לשררות שחרות. כשכנות מסויימות ומשם מחלחל לשכנות אחרות", המשפחתי. אנחנו גנילנו בחקופה בח החתילו להיווצר היה שאעשה עכשיו זו כבר תקופה שבה אני חש מק

יענקה לה שיין, "וללכת עם הורם זה הכי קל. ככה אמנם אין ניתוק טוטאלי מהצורך הזה להיות כב שצריך, כמו כולם, כמו שהמסגרת דורשת, אבל לאינפוזיה שלא מפטיקה לטפטף לרגע אחר". שיין אחת כבר יושבת במקום אחר. היום ילדים גד תיות. בלי שורות אחרונות. בלי מהפכות. טיול קטן – הוא מדבר על אינפוזיות. כולם מדברים על לא ממש כועטים כנורמות – אבל גם לא מומין אינפוזיות. גם על אסוסיאציות שבורמות מהגוון הורור. לציית להן. אני לא מייצג את אלה שנולרו נשוב בתור זיונים מעניינים אותי ברמה מאוד מונגלו וכעצם, אני לא אוהב את זה. אני יורע שאני חי בעוד עם מה שאני מחמש. כבית ראיתי שני אנשים שמאוד מקובל בו ללכת ל'דאון טאון' כדי למצוא א

דורית פלג: "רגשות בסיסיים לא משתנים. אים העסק. הרכה שנים גם חשבתי שוה עדיין לא רלוונטי, זו אהבה. אהבת אשה לגבר, אהבת אם לכנה. אל השוני קיים בעצם העוברה שאנשים התפתחו תפישה אחרת, השקפות־עולם אחרות. גם העוק השתנה. אני לא מוכנה לחיות כסשרה שמשאירה א הדברים על פני השטח. משהו כמו 'אז מה אם אני! מרגיש טוב, אז מה אם זה לא הכי', לא מוכנה לחיו "ההתבגרות התארכה. זה כבר לא טבעי להתחתן את החיים באופן חלקי, לטשטש ולעמעם מועקון כולם רוצים להיות הורים, ואני לא תושב שיש להקמת את עצמי. חזרתי אחרי שנה. הלכתי ללמור. אחריכך זה. אני לא בסוחה שזה עניין של בחירה, אלא ש המשפחה שקיים כדור של ההורים שלנו. משפחה על להיות רווק בגיל עשרים ושמונה. היום אני רואה רק מזיקה. אבל ברוב המקרים זה בולשים. וה מי משכון רברים אחרים. להרכה מאיתנו העבירו הרגשה בחתונה נושא יותר רלוונסי, אבל אני לא מרגיש חזק תירוץ נוח כרי לא לעמוד מול מצב מכאיב וקשול ח כוו. ואני לא רוצה להגיע למצב בו אביט על הילד את הלחץ להתחתן, אולי בגלל שרבים מאוד מהאגשים חל תהליך של הסתאבות וניוון. כל ניוף מרחי

שהיה צריך לראוג לפרנסה לא היה לו הזמן. אנחנו בסך הכל ילדי שמנת. אנחנו חיים גם כזמן הרבה יותר פסיכולוגי. אנחנו מכירים בזמן הממשי של התהליכים הנפשיים: צריך שלושה חודשים להתאושש. ארכעה תורשים להרגע. וזה זמן. בעבר לא היה עולה על הדעת לממש את הפריבילגיה הזו". היום מרברים על חיפוש עצמי. לפעמים עם חיוך, לפעמים מבקשים לשים מרכאות. תלוי בשלב.

סביבי אינם נשואים מסיבות

דומות. יש בחייהם די עיסוקים

חשובים כדי שיהוו את המרכז".

אני עושה את ה'כי.אי.' ככר 11 שנה. אני עובר בחברת

"יש היום תחושה שהולכים על כל הקופה. צריך

אני רוצה להתפרנס מהסטוריה סינית".

איציק: "בגיל 21 היו לי חיפושים מיסטיים. לא ידעתי מה אני רוצה כחיים, מה חשוב ומה לא חשוב, לא היה לי כיוון. חיפשתי דרך ממושמעת עם חוקים ברורים. בחוקים שעליהם גדלתי לא האמנתי, ומערכת תוקים חדשה לא היתה לי. אחרי כמה שנים זה התפוצץ. היום אני מחפש את התשוכות כפנים, לא בתוץ. הבנתי שלא יעוור לברוח ממערכת חוקים אחת לשנייה, אלא אצטרך להסתדר עם זה שהעולם אינו

ורית: "כשאתה יותר צעיר, יש משיכה להרפתקאות. אני, למשל, נמשכתי לאנשים חריגים, יוצאי־רופן מכל מיני בחינות, ולעתים זה היה כרוך גם בתכונות לא בריוק חיוביות. היום, כריעכר, כרור לי שעם אותם אנשים לא היתה שום אפשרות ליצור מערכת יחסים יציבה. היום, לעומת זאת, יש לי עניין באנושיות גרולה, חום, יושר עם החיים, עם עצמך. להיות מסוגלת לקבל את הכאב, לא למכור את עצמך כשכיל חלום, לא לעכוד על תדמיות. היום יש היסט של המשקל לכיוון העומק. משילים את הצורך בהרפתקאות מיצוניות ומתמקרים בהעמקה. וזה קשור להכרת עצמך. אתה לא מורד את עצמך לפי אחרים, לא זקוק לאישור".

כשמרברים על מסלולי הרפתקאות, מגיעים איציק רנרט: "לא מרגיש חזק את לדרום־אמריקה. לפעמים להודו. "כשנסעתי לדרום אמריקה לא ירעתי למה רציתי לנסוע', אומרת הלחץ להתחתן. אנשים רבים דורית. "אולי זה היה רצון לשחר להרפתקאות במובן גם בחוסר כנות, באייכולת להגיד כן ולא כשבאמת הכי רחב של המלח. אחרי ארבע שנים של לימורים רוצים, גם כשוה נשמע לא נעים, קשה וסותר". בטכניון - מוסד מגכיל, מכביר, יכש - הצורך הוחרף. יש משהו מדהים בעוברה שיום אתר אתה תקוע עשר. שעות על אם הדרך בקצה העולם עם חצי כיכר לחם, ולמחרת אתה מוזמן למסערה הכי מפוארת בעיר. הקטעים מרהימים. ועם זאת היו תקופות שטיילתי לבד. תקופות של הרדה עמוקה, הרדת מרחבים, בדירות, התמודרות איתה וגאווה על כך שמסתדרים חשמל, אבל כמו צייר שרוצה להתפרנס מאמנותו – גם לכד. הצורך לגעת באנשים, התקשרויות מקריות ללא עתיד והעיקר – המחושה הנפלאה הזו שאתה קס לזכור שלי - ולא רק לי, לשכבה גדולה של אנשים - בכוסר ולא יודע מה יקרה, מה יוצחש".

יש זמן ויש כסף. אתה יכול להרשות לעצמך להקריש "ההורים לא התלהבו. על הרור של הורי נכפו זמן כדי לברר. יש ממה להתקיים, אין מועקות' של "הרפתקאות' באופן השלילי ביותר של המלה. הם עכרו

את מלחמת העולם השניה, נעקרו מכחיהם, סכלו מאוד. כל הצורך הזה לררוף אחרי הרפתקאות נראה להם מיותר ואפילו מרגיז. בשבילם - הקמת בית ומשפחה הם ערך עליון. החינוך היה ברור, צריך להיאחז, צריך להתפרנס בכל מחיר, צריך להתקיים. כך הגעתי לטכניון ולהנרסת תוכנה. לקח לי הרבה שנים להיות מסוגלת להשתחרר מזה, להעז, אפילו תוך סיכון מקורות המחייה. התמיכה שיואב נתן ונותן לי מאוד חשוכה לי. היא מאפשרת לי לעשות דברים שאחרת – לבד – אולי לא הייתי מעזה לעשות. כמו למשל לעזוב לגמרי את תחום התוכנה, לחדול לעכור כמהנדסת – עבודה רווחית מאוד – ולענור לעכורה רווחית הרבה פחות, לימוד בסדנאות לכתיבה יוצרת לילדים. לחוש לגיטימציה לפינוי זמן רב יותר לכתיבה. התחושה שמישהו תומך בך ער הכוף ונותן גב לכל מה שתחליט לעשות, אי־אפשר למדוד את

The state of the s

"הצורך ככטחון, אהכה וקירבה תמיד היה קיים אצלי", אומר איציק. "סביר להניח שתוך כמה שנים אתחתן. יש כמה סיבות ברורות למה אני כן רוצה משפחה. חיפוש אחר אנשים זה עניין מאוד מייגע. תמיד להיות כפוזה של 'אני פתוח להצעות'. יש משהו לא אנושי בלצרוך עור כן־ארם ועוד בן־ארם. גם הברידות לא נראית לי פיתרון. ואולי עוד סיכה אתת: אני כאתי מכית כורגני, ושכעים אחוזים ממני עריין שם. ברור לי שנישואים הם מערכת מגבילה. אני מחכוון לקבל את המיגבלה, רק שאני דוחה את זה עד

כמה שאפשר". וללבד יש גם צדרים פחות סימפטיים. לפעמים קשים מאור, לפעמים פחות. יואכ: "בסך הכל לא סכלתי מהלכר. הוא לא היה חשוב, אכל גם לא מפחיד. היה לי מאור נוח לשקוע במצב בזה. אלה הן תקופות שנמחקות מעצמו. שנים של כלום, במירה מסויימת בנלל הלכר. היו תקופות שרציתי להיות לכוי, לא כעיקרון אלא מתוך עצלות. וכשהיה קורה משהו ואתה

יעסב שיין: "אני חי בצל הפצצה. זה נשמע נפוח קצת, אכל זו תחושה. זה מצכ בו חשוכים הרגע והעשייה של אותו זמן. תחושת ארעיות מסויימת. רצון לחיות. והרצון הזה מכיא למערכות יחסים עם אנשים. להנות מהחיים. אם אני מכתכל על דור החרים, הם יצרו פורמט מסויים של חיים שאני מאור רחוק ממנו. ככר בגיל שנע ידעתי שאני לא אעכור משמונה עד חמש. את הקטע הזה לא אעכור בחיים, לא מעניין אותי מה יגירו אנטים אחרים. גם מערכת הקשרים שלי עם חברים שונה. זה כליכר שונה שפשה לי אפילו לעשות הקבלה ספציפית. אני לא יודע מה זה ערכים (47 בעמוד (47):

הסיפורים של פולארד ומכירת הנשק איראן החבשלו והתפשלו בתקופה שהיה מנכ"ל משרד הבטחון. אלוף (מיל.) מנחם מרון, אלוף ההישר דות שלא נשה מעולם לחתוך עניינים ולקבל החלטות גדולות. לא מהחשופים בצריח. את המלחמות הגדולות עבר במשרדים. עכשיו בעסקים פרטיים, עם ארהיב, בעקבות הזמן כנספח צה"ל בוושינגטון. בסך הכל רוצה לחזור הביתה בשלום אחרי המסקנות של הוועִדות החוקרות.

מאת יצחק בן־חורין. צילום: שמואל רחמני

חרי שירות של 39 שנים במערכת הבטחון 🚓 עם רקורו של גגרל בצה"ל ומנכ"ל משרד הבטוון, נותר מנחם ("מנרי") מרון אדם די אלמוני, יכול לחצות את הכביש בלי שיזהו 🖫 אותו. כו 59, ממוצע קומה, שיער כסוף, נראה כמו סבא טוב. הוא לא צולם לאלבומי הנצחון של מלחמת ששת הימים ולא נכלל נרשימות החשופים כצרית. את המלחמות הגדולות עבר בתפקידי מטה. גם כאלוף כיצע תפקירים משניים.

צירוף נסיכות, כפי שיסופר להלן, גרם לנחיתתו כמשרר הבטחון. שני האקורדים האחרונים של הופעתו הציבורית היו ראיון אומלל לטלוויזיה הבריטית ("לא מכרנו נשק לאיראנ"ו, וערות כפני הוועדות החוקרות את פרשת פולארד.

כל מה שניתן לקבוע בוודאות: שתי הפרשות התבשלו והתפשלו בתקופה כה ישב בצמרת משרד הבטוצון אדם שלא נטה מעולם לתתוך עניינים ולקכל החלטות גדולות. אם יש לו עדיין סיכוי להתפרסם בציבור, לקבל כותרת שמנה בעיתון, הרי הוא מותנה מן הסתם במסקנות הוועדות החוקרות את פרשת פולארד. אם יקדישו לו כמה שורות במסקנות, יוכה בחשיפה חינם. אם ייצא חלק מהדו"חות – יצלול אל

התהום העכשווית שלו מצוייה דווקא במקום די גכוה, נקומה וד־12 של "בית־אליהו" בתל־אביב, דומה יותר לגן־ערן. משרר של חכרה פרטית חרשה שהקים עם דני הלפרין. חדר קטן, שולחן, כורטה, טלפון, מזכירה. צילום של טנק המרכבה עם הקדשה של אבי הטנק, האלוף ישראל טל. מהמשרד הזה מנסים האלוף ומיל.) מנחם מרון – לשעכר נספח צה"ל כוושינגטון, ושותפו – הציר הכלכלי לשעבר, לנצל ירע וקשרים שרכשו כנציגי ישראל בכירת ארה"ב לקדם עסקים

מרון: "זו חברה להשקעות, יצוא ויעוץ לארה"ב. החברה קמה על כסים השקעות זרות ופןעלת כעבור החברה האטריקנית 'איפטיק".

זה לא מריח כמו יצוא נשק?

"מדובר בפעולות כמו, למשל, יעוץ לבנק ישראלי כחו"ל, כנסיונות לסייע בהשקעות בפרוייתטים ובפיתוח טכנולוגיה מתקרמת. חצר החוק של דני הלפרין ושלי הוא היכרות טובה עם המיטשל האמריקני – אני כתחום הבטחוני והוא בתחום הכלכלי. אגחנו פועלים שכעה חורשים. מטרתנו לנצל את יתרונות של ישראל כמרינה היחידה בעולם שיש לה גם הסכם סחר עם ארה"ב וגם הסכם עם השוק האירופי המשותף. אנחנו מתמקרים במימשל האמריקני, שהוא הקונה הגדול כיותר בעולם".

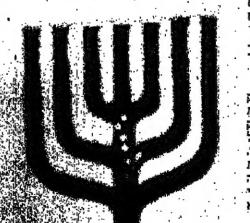
אין כאן טעם למגם בכך שאתם מנצלים קשרים - הפצצת הכור בבגדאר, מלחמת לכנון. התפקיד מו וידע שרכשתם בשירות המרינה לעשיית עכקים נתפר עליו. גם יודע להחזיק כוסית משקה במסינת

> שעסקתי בה 39 שנים. האלטרנטיבות שלי היו ללכת לרוג בירקון, לעסוק במשהו חדש שאני לא יודע לעשות – או להתמקר במה שאני כן יודע. כאשר אני פועל במסגרת מינכלות של חוק וסידרי מינהל תקין, אין לי בעיות עם המצפון שלי".

אמריקה היתה אולי פיסגת הישגיו של "מנדי". ארם תרבותי ונעים הליכות, רוכר חמש שפות, תובב ספרות יפה ומוסיקה קלאסית. עדיין עם הילה של אלוף, אכל יוצא־דופן כגלריה של האלופים במיל. מנומס, לא כסאחיסט, נעדר גינוני־שוויץ, לתפקיד הנספח כוושינגטון הוא נחת בתחילת שנת 1980 וככש את האמריקנים בהופעתו האינטליגנטית, חסרת . השחצנות המתוספסת המאפיינת כוגרי־צבא רבים. נוכחותו שרתה היטב את צרכי המדינה בשנים הקשות של החלת הריבונות הישראלית על רמת־הגולן,

אין דבר, מעליב יותר למפקד כשמחליפים אותו באחר ערב הקרב. ככה עשו לו ב־67. קצין אחר במקומו אולי היה מבעיל מרפקים, מרים קול,

הופך שולחנות. "מנדי", אדם נוח וסתגלן, ויתר.

קוקטייל, וגם לשכנע סנטור או לתררך עורך ננין

עכשיו הוא חוזר לשם בתדירות גכוהה, מרי כש שבועות, לגיחות עסקים. טבעי שארם מנסה לחוון למקום כו הצליח. בהרהור נוסטלגי הוא די מתפעל ממה שקרה לו, וכלל לא מתוסכל כמו כמה מעמיתו פורשי צה"ל. מנתם מרקוביץ (מרון הוא כפייה של בן־גוריון לבחור שם עכרי) יליד טרנסילבניה, וונו איך התחיל כמעפיל שנחת כחוף נתניה, נסית רייגים, לפני 42 שנה. מאו עשה קריירה מנוועו ומעניינת, בנה בית פרטי ברמת־אפעל, והקים משפה והוא אב לכת ובן). לא מסריע לו לשכת במשרד כק עם מזכירה אחת שהיא גם כתו, זהר, כשמהחלון אפש לראות את הכנין ממנו חלש לא מכבר על חקציני מיליאררים ועל רבבות עוברים במערכת הבטחון.

אפשר להאמין לו שהמעבר חחר משם לכאן אינו מתסכל. הוא עצמו כחר את עיתוי הפרישה, לאור שלוש שנים כמנכ"ל משרר הכסחון, המתחלקות שווי כשווה בין השרים משה ארנס ויצחק רבין. כל ד הודות לשתי תכונות שטייעו לאלוף מרון כל השנים תכונה וכושר הסתגלות והישרדות.

ראשית הקריירה הבטחונית היה מא מוכתר ושומר שרות בצאלים, קיבוץ בנוג שהיה כין מקימיו. כאן פגש את הגרון השמיני של העלמ"ח, כשירד לגגנין והשתלב בו. תחילה כפעולות רגליות, ואחרים במסגרת יחידת פרשים שסיירה מעכר לקווי המצוין שצרו על הנגב. כהפונה הראשונה של מלחמת השוויות נשלח לקורס קצינים ואחריכך השתתף בכינו בארישבע ואילת. לקראת סיום תמלחמה הצטרף לגד הטנקים הראשון של צו:"ל.

השירונר מרון היה מרריך ומפקד בקורט קציני ומתקרי שנקים, ולאחר השתלמות בצוש ברכוש תורת הלחימה של חיל השר

Company to the company of the compan

17 Macaio

ב"קדש" היה סמג"ר של אברהם ("ברן") אדן בקרב המכריע על כיבוש מתחמי אבו־עגילה, אבל אחר־כך, כמפקד גדור, חזר לקורסים. הרבה תורת לחימה, הרבה עבודת מטה, מעט פיקור בשרה. "מנדי" לא אוהב את מהרמטכ"ל להדיח אותו. מישהו היה צריך להיות הקטע הזה בכיאוגרפיה שלו, במיוחד איך הפכז אותו, ב־1958, ממג"ד טנקים לראש לשכת הרמטכ"ל היים לסקוב. "זה התפקיד הכי מוזר למישהו ששולפים אותו מהשרה", הוא מודה. אחרי שנה נשלח לאנגליה ללמוד את ה"צנטוריון", ובשובו קיבל גדוד צנטוריונים. ב־1960 לקח חופשה, נרשם לטכניון ואחרי ארבע טנים

בקרש, אכל פתאום הכנים גול עצמי". אלוף מנחם מרון: "ברן, שהיה סגנו של טליק ניער מרון, כמנכ"ל משרד הבטחון, את חוצנו מפקודו בגייסות השיריון, היה צריך לשבת במטכ"ל, אכל הוא הלך להצטרף לאכרהם יפה. טליק רתח מועם ודרש

בחשר של קנוניה למכירת נשק אמריקני לאיראן. במקומו קצין שיריון ראשי. טליק קרא לי לקרון שלו, ופקד עלי למטור את החטיבה לאורי בן־ארי ולהיות קצין שיריון ראשי. אני לא יודע מה היה קורה אם הייתי מסרב פקודה ועושה מהומות. פה נכנס נושא האופי שלי. אובייקטיבית הייתי האיש הבא בתור אחרי ברן שמבין בתורת לחימה. טליק אמר לי: 'אני יכול למנות עשרה מח"טים כמוך, אבל אני לא יכול להציג כאשר שגרירים לא שיתפו את הנספחים בעידכונים "אתה אומר שאני חריג בצה"ל? כן. יש דרכים מישהו נוסף שיוכל למלא כמוך את תפקיד קצין השיריון'. הוא היה משכנע".

> ולי פחרת מהאחריות על חטיבה? "שטויות. במלחמת ההתשה רצה" ן בשמחה לאוגדה כסיני. לא היתה לי שום רתיעה. היום יש לי הרהור שני, מדוע לא הייתי אז יותר אגואיסט? זו נקורה שמעידה על האופי

עד 1969 המשיך, אפוא, לפתח את תורת השיריון שעור קודם לכן כאה לידי ביטוי בקרב על המים, בעת

הכרתי את שמו

"מנדי" ומשה ארנס

שהסורים ניסו להטוח את מקורות הירדן. מרון קיבל

כיצר הצליחו השניים להסחדר. עוברה "מנרי" ושרון

מנדי", נספח צה"ל בוושינגטון, והפך את עכודתו שם

ב־15 ביולי 1973 הועלה מנוזם מרון לדרגת אלוף

יודע להציג ענין בצורה

ערין, דובר שפות, ובמפגשים בפנטגון היה מעולה. יודע להציג עניין כצורה כרורה, החלכית, 'המנכ'ל לא יכול וריפלומטית. בכל המיפגשים גילה בקיאות בנתונים וירע איך להציג אותם. אישים מרכזיים בפנטגון להפעיל מרגלים. וכורועות השונות של הצכא הירכו להתארה ככיתו. הוא נותן סמכויות כשנספח עושה קוקטייל ומזמין הרבה אנשים, הוא יכול להיכחן גם במספר המוזמנים שנענו להומנה. אל לאלה שמתחתיו, 'מנדי' הגיעו כולם מלהר אלה שהיו אותה טעה וצריך להיות מוכן שחלק מפעולותיהם יסבכו את ישראל ואת המוכ"ל. זו תשובתי בעניין פולארד. לא

ובקבלת החלטות".

חמן שי, היום מפקר גלי צה"ל ואז יועץ התקשורת כשגרירות, זוכר איך הפך הנספח החרש כוכב כמערכת ההסברה. "היתה או שורה של עימותים מריניים קשים – הפצצת הכור, מלחמת של"ג, הפצצת ביירות. כשהכנסתי כתב אל מרון, ידעתי שיתוררך כמידע וכטוכיטעם, וייצא מלפניו כשהוא מבין את העניין שלנו. מרון הסביר והעביר את המסר לא כגסות, כלי התנשאות". מרון לפני שהתפרסם". היה קובע מראש את כללי המשחק, והעיתונאים האמריקנים כיכרו זאת. היה חשוב להם לקבל את המידע מהגנרל. הוא לא הסתיר מהם דכרים והצליח לשכנע אותם. וזאת נתקופה שבמשרד ההגנה האמריקני ישנ קספר ויינכרגר, שר לא נוח לישראל שסרב לקבל את שרון, כשהגיע לניויורק אחרי המלחמה, וכנראה שעמר מאחורי ביטול הזמנתו בכניסתם למשרד הבטחוו: המתוכננת של סגן הרמטכ"ל דאו, משה לוי.

The second secon

מכיוון המיתלה. בין פיקודיו היה אברהם ברעם. לימים

לשעבר, כשכרעם נלכד בברמודה והוסגר לארה"ב

של המיכללה לכטחון לאומי, ועמד לפשוט מדים כדי

להצטרף להנהלת מפעל "אורדן". כאן התערב שר

הבטחון עזר ויצמן וביקש ממנו לצאת לוושינגטון

כנספח צכאי. קצין שעכר כנספחות מתאר: "מיד

כשהגיע מרון לתפקיד בארה"ב נוצרה בינו לבין

השגריר, אפרים עברון, מערכת יחסים הדוקה

שהושתתה על אמון והערכה הדרית, כניגוד לעכר.

אותו. השילוב של הנסיון הריפלומטי שלו והנסיון

הבטחוני של הנספח חיונים להצלחה. רוגמה: אחרי

ששמעתי התבטאויות קשות של זכיגנייב בז'יז'ינסקי

היועץ לכטחון לאומי של הנשיא קרטר – ביקשתי

לפגוש אותו ולשכנעו שעמדותיו שנויות. בקטחי

נדחתה. עכרון פתח לי את הדלת. כעכור יומיים הוא

קצין אתר כנספחות נוכר: "מרון הוא איש שיחה

סער עם כוז'ינסקי. הצטרפתי לשגריר, ובעוד היועץ

והשגריר אוכלים – אני דיברתי".

מרון: "עשיתי לי כלל לדווח לשגריר ולעדכן

בינתיים הספיק עור להקים את גילגולה השני

מרון: "אחרי הפצצת הכור בכגראר, שכאה עלינו בהפתעה נמורה, הלכתי עם השגריר לפגוש את זיינברגר. הוא קיבל אותנו בפרצוף חמוץ, אמר שוה רבר שלא יעשה, פעולה שאינה מתקבלת על הרעת. אני ניסיתי להסכיר לו, תוך הפעלת האוכוריטה 'הצבאית שלי, כי ישראל איננה כרית־המועצות. היא לא יכולה לחיות כשבידי הערכים יש נשק גרעיני". השר נשאר כפנים חמוצות.

שולחנות. זה לא הקטע של "מנדי", ארם נוח וסתגלן. עברו יחד שנתיים וחצי. זה לא עזר לו כעבור 11 . תסביר הפצצה אווירית על ריכוזי אזרחים בביירות בטענה שמסתתרים בתוכם כמה מנוולים, מלבד זה שככה נהגו האמריקנים גם כגרמניה. או כשאתה גדרש להסכיר לכתכים אמריקנים שכניסת צה"ל למערב ביירות איננה כיבוש של ממש אלא נוערה לתפוס שליטה על הצמתים ולמנוע שפיכות דמים. ואז קשה עיתונאית ושואלת: "גנרל, מרוע נאמין לך אם לפני שכועיים עמרת כאן לפנינו והספרת שצורל נכנס רק לפאתי ביירות, וחנה עכשיו צה"ל בפגיםי".

מרון: "אתה עומר נכור "ומנסה להסביר שבמלחמה זה כמו במלחמה, זיש איוודאות ומצבים (המשר בעמוד 47)

19 Kipeblo

יצא עם תואר מהנדס תעשייה וניהול.

שונות להשיג דברים. גם סגנון הפיקוד שלי מיוחר במינו. הלימורים בטכניון היו שאיפת חיים". עם התואר חזר לצכא וביקש להיות סגן מפקד חטיכה שבע. דוד ("דדו") אלעזר, אז מפקר גייסות השיריון, העדיף אותו כראש צוות תורת השיריון, שוב תפקיד מטה, אך עם סוכריה בצירו: מינוי חרום כמפקד חטיבת הראל. אולם בשלהי מאי 1967, כשמלחמת ששת הימים כבר היתה מאחורי הדלת, והחטיבה היתה שלי". מגוייסת וערוכה לקרב, הוחלף לפתע באורי בז־ארי, שסייע בשיחרור ירושלים.

ברורה, החלטית ודימלומטית.

אלוף כמילואים שפרש באחרונה מצה"ל, אומר:

לבלת האפשרית. שליש, אף אחד לא יניד שאין לו אומץ. הוא נלחם של מפסר האוגרה שסגרה על חארמיה השלישית

אלוף ישראל טל מינה אותו לתפקיר קצין שיריון ראשי. תפקיד מטה שולי בחשיבותו דרגת תת־אלוף, והתמנה כסגנו של שלמה וצ"ץ) להט, בעת מלחמה, כשהתהילה היא נחלתם של או מפקר הכוחות המשוריינים כטיני. אחריכך עמד לו מפקדי העוצבות. אין דכר מעליב יותר כושר ההסתגלות שלו כשהתמנה ראש מטה פיקוד חליפים אותו כאחר ערכ הקרב. אחר ררום, תחת פיקודו של אריאל שרון: החכרים התפלאו במקומו אולי היה מפעיל מרפקים, מרים סול, הופך הוא ויתר. אך זה נשאר, אולי, הקטע הקשה ביותר שנים, כאשר שר הבטתון שרון הצר את צעריו של

בקריירה הצה"לית שלו. "אני לא מכיר מה"ט שיוותר בקלות כוו על פיקוד על חטיבה. אני, במקרה כוה, הייתי הולך הביתה. מנדי והתמנה כראש מחלקת הדרכה נמטכ"ל, ושוב החמיץ נשאר". קצין ידוע אחר, תת-אלוף במילואים: "זה מלחמה, "ביום הכיפורים הייתי אלוף צעיר התפקיר אנטייתיוה של משקר. אתה מכין כוח למלחמה, וכמה שלי היה לרדת לסיני ולארגן את קו ההגנה השני אתה נמדרן פעם אחת בחיים - כשיש מלחמה. כל למקרה של פריצת ער ההגנה הראשון. אספתי כוחות הרברים האחרים, הפיקחות, הגימוסים הטובים, לא מהיחידות בעורף, קיבלתי פיקור על יחידת צנחנים, נחשבים אז. המבחן העליון הוא המלחמה. כשמרובר . וגם משימה מיוחרת לנחיתה בצר המצרי. אכל הפסקת בששת הימים, הרי אתה לא יכול לומר לא ידעתי האש נכנסה לתוקסה והמשימה בוטלה בעור אני את משתנים, ואתה יוצא בשן ועין כי הקחל הזה לא מקבל שתהיה מלחמה', ואתה חרי היית מפקר חטיבה, לא הלוחמים והציור לסירות". פרס הניתומים היה מינוי אוטומטית כל מה שאתה אומרי הייתי צריך להסביר

Marin Sile

הבית הלבן של רייגן הדביק תווית של קומוניסט על ארמנד האמר, איל הנפט והאמנות היהודי־אמריקני, והחרים אותו, ולא עזרו לו המיליונים עד שטוהר בהתערבותו האישית של ראש ממשלת ישראל, מנחם בגין. האמר, מקורב לקרמלין מימי לנין עד גורבצ'וב, מגלה זאת בספרו האוטוביוגרפי שפירסם באחרונה, חושף את סיפורי השליחויות הסודיות שביצע למען ישראל בברית־המועצות. איך השיג מהסובייטים את "מיסמך טרווניקי" למשפט דמיאניוק.

מאת משה ו"ק

מולטימיליונר בחסדי בגיין

של הכרתיענק אמריקנית שנחשר בנטיות ו קומוניסטיות, בהתערכותה הרשמית של ממשלת ישראל נפתחו בפני המולטימיליונר האמריקני שערי הבית הלכן, שקורם לכן נחסמו כפניו. ארמנד האמר לפני פירסומה הרשמי. בהקרשה כותב

המחכר: "למנחם – כידירות, בהערצה ובחיכת". ואכן, יש לארמנד האמר סיבה להעריק ולחבב את בגין. מספר ארמגר: האמר: יום אחר בשנת 1981 טילפן אלי מנחם בגין מוושינגטון וסיפר לי בהתרגשות על

שיתה שהיתה לן עם הנשיא רייגן. בגין דיווה בימי נשיאים אמריקנים קודמים, ובשנת 1986 אף לאיל הנפט היהודי בלוסיאנג לם כי הוא הציע לנשיא שיגר לו רייגן ברכה מיוחרת על פעולתו המוצלו

הוא איננו קומוניסט - חשיב בגין - הוא

קאפיטליסט בכל רמית אבריו, כל אחר יורע ואת, עולל הסוכייכוים. אבל אביו היה שמוניסט – רטן רייגן. : כן, נכוז, אבין היה קומוניסט, אבל לא ארמנד. חוששני שיועציר הטעו אוחך. אני מציע לך לכדוק מתרשן ותיווכת שתוא אמריקני נאמן – אמר כגין

קריינו ביתור שנעוין לאחרימכן ככית חלבן נילח כו ריינן ביסס את הערכתו על מיוכר שנו נאמר, כי כידי הביון הושראלי מצויחו הוכחה שהאשר הוא קומוניסט.

Bisealo 22

מידע זה היה שגוי מעיקרו, ולכן הורה כגין לשגריר שלו, הארי לוי, שהיה בעבר חבר התבחלה העולמית כתב השגריר עברון: "ראש הממשלה ביקשני להודיע לך כי אין יסור להאשמות, ואנו מתייחסים אל ד־ר האמר כאל יריד טוב ונאמן". והאמר מוסיף: יאני מאמין כי ברבריו וכמעשיו אלה שינה

מנחם בנין את דעתו של רייגן ביתם אלי ובדורתי כראש החערה הנשיאותית לענייני הברשן, שחייבה החקיר במתוני מדוקדק בעברי על ידי הבולשת

מאז ממלא ארמנד האמר שליחניות־תיווך רבות בין רייגן לבין שליטי הקרמלין, כפי שנהג לעשות לשתרור של המרען רויד נולדפארכ, והבאתו לארה"ב.

האיש שעשה עסקים גדולים עם לנין, מנהיג השיב לו רייוגן נאמר לי שארמנד האמר הוא חמהפכה חקומוניסטית, ועם קר'אפי מנהיג לוב, התיידד עם מנוצם כגין מנדות לעורך דין בחברת הענק

האמר העיס רופאים מאמריקה לירושלים כדי לטפל בעליוה בגין החולה. הם יעצו לאשפו אותה בדחיפות בארת"ב אך היא סרבה להיפרד ממנחם ברגעיו הקשים.

אפרים עברון לחוריע למימשל כי לא היו דכרים של תנועת וכוטינסקי ואשר האמר מגרירו כיתבו מעולם. במכתכו אל מוכיר המדינה אלכסגרר הייג לנשק של בנין". הכרת תעדה לבגין על "התסד הנחת שעשה עמרי קשרה את שני האישים, בם אחרי שבוין פרש מראשות הממשלה. כאשר שמע האמר שבנק אושפו במחלקה האורולוגית בבית החולים שעד צרק" בירושלים, הביא במשוסו הפרסי רופא מומה מארה"ב שיבודק אותו. המומחה האמריקני ראה אה עבודת הרופאים הישראלים והציע להאמר לסמו. עליהם. איל הנמט האמריקני מספר גם על הרומאים

שתביא מאמריקה כדי לטפל בעליוה כנק. הם ייעה להטיסה ברחיפות לאישפון בארה־ב, אך היא סירבה להיסרד ממנהם כרגעיו הקשים.

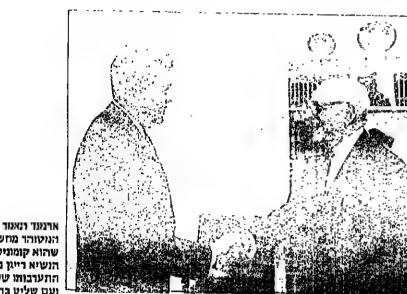
בעת חמו"ם כין כנין לסאראת חנה האמר ועית הקמת מפעל רשנים במצרים. שישותפו בו הו אמריקני, נאן טבעי מצרי ואשלג ישראלי. לדבוית התוכנית היתה מתבצעה, אילולא נרצה סאראת

לפי בקשת בבין נסע האמר אל ברוצייב, על פנו להשיג את הסכמתו לכך שהעולים מבריה המועצות יוטסו במישרין לישראל, כלעדי תחנת המעבר כווינה כתחליף השינ האמר הסכמה סובייטית להסכת העוליף דרך כוקארשם הוא אוי הבטיח את הסכמתו לכן של ניסולא צ'אושסקו, נשיא רומניה, אשר הביע נכונותי להעמיד לרשות העולים מחגות מעבר עד למועה הטסתם לישראל. עסקה זו נפלה יוד עם עסקוק אמריקניות טובייטיות אחרות, שהתמוטטו עם המליש הסובייטית לאפגניסטן.

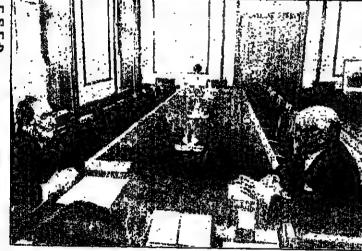
פעילותו של האמר למען העלייה היחודיה מברית המועצות לא החלה בימי שלמונו של נגיין נולרה מאיר היתה הראשונה שנייסה אותו לנוסא

מלדה מאיר ביקשה להפעיל את האמר כדי לבטל את "כופר ההשכלה" שהטילה בריהיהמועצות יול יחודים הדוצים לעלות לישריול. היא שלחה מטוע מיוחד לרומא להביאו אוצה בטיסו: חודיוו, בדי למנוע נזק לעקקי הופט שלו עבו לוב של קראפי.

הנוטוהר מחשד שהוא קומוניסט. עם הנשיא רייגן בעקבות התערבותו של כגין, ועם שליט בריה"מ ליאוניד ברז'נייב אליו העביר שדרים מישראל: כחור יהודי הוא לא נשאר אדיש לגורל יהודי רוסיה.

המטחר עם המערב, ומשהצכיע על נקורות התורפה הרעבה ומוכת המגיפות, ואילו בטאי 1986 גייס בתוכנית הסובייטית, ניתן היה לחזות שלפני שיספיק לצאת את מוסקווה יוריעו לו על ביטול "כופר"

רניט זה. במכתב ששיגרה אליו כראשית ספטמבו 1972 סיפרה לו על "כופר ההשכלה" שהטילו השלטונות הטוביטיים על העולים כעלי ההשכלה האקרמית, וביקשה את התערבותו במוסקווה.

גזירה זו, שהטילה סכום שווה־ערך ל־15 אלף רולר על כל עולה־אקדמאי, תסמה למעשה את יציאתם מכריה"מ, ונולדה הומינה את ד"ר ונאמר לבוא

להפגש עמה כישראל כדי לנטות להשפיע על.

השלטונות הסובייטיים. כאשר נקב בתאריך מטויים,

העיר לו ד"ר צבי דינשטיין, או סגן שר האוצר: "ד"ד

האמר, ראש הממשלה לא תוכל לקיים פנישה כיום

מתי חל יום הכיפורים", השיב לצבי דינשטיין.

"אחה רואה איזה יהודי לא טוב אני, שאיני יודע

אף על פי כן הוא נדלק לנושא, וחרף העובדה

שמזמן הצטרף לכנסיה האוניטארית, הוא מסכיר

באוטוביוגרפיה שלו, כי בתור יהודי לא יכול היה

להישאר אדיש לבעייתם של ידנדי בדית־המועצות.

יאכן האמר נענה להזמנת גולדה מאיר, היא שלחה

למעשה יציאתם של בעלי ההשכלה

כוה. זת יום הכיפורים".

זו היתה ההתחלה, שלאחריה נהפך האמר ל'כתובת" לממשלת ישראל, לארגונים יהוריים ואף ליהודים יחידים בפניותיהם אל שלטונות בריה"מ לח לוצם של מסורבי עליה.

בימי ממשלת בנין, באשר מספרי היציאה הניעו אליו מטום מיוחד להביאו מרומא לישראל בטיפה לשיא, שימש האמר בשליה להעברת מסר מכגין סודית, שודר באותן שנים היו לו עדיין עסקי נפט לברונייב בעניין טיטות ישירות מאוריסה ללוד, ואילו נפגש האמר כניריורק ביוזמתו שלו עם שמעון פרס חרי ששמע את הסבריה של ראש כדי לקבל ממנו את רשימת החיסידנטים היהודיים

הממשלה, כי "כופר ההשכלה" מונע אשר ישראל מעוניינת בשחרורם מהכלא הסובייטי". אין זו הפעולה האחרונה שלו בנושא יתורי זר היהודיים מבריה"מ, הסכים לנסוע הוא מספר בספרו האוטוביוגרעי כי ב־15 במאי 1986, למוסקווה ולהעביר מסר מגולדה לליאוניד ברונייב, כאשר הוא וד"ר רוברט בייל טיימו את שיחתם עם המנוזינ הסובייםי. הפנישה בקרמלין נערכה כ־15 מיכאיל גורבאצונ בענין האסון פצ'תנוביל, הוא נשאר בפברואר 1973, ואחר שמסר את המסר של נולרה ביחידות עם המנהיג הסוביים כרי לדון עמו על היחרי

למנהיג כדיה"מ, הוסיף נסיא תכרת "אוקטרינטאל" גם. יציאה במסגרת איתוד משפחות על בסים הוסאניטרי. נימוסים משלו, על שום מה על הסובייטים לבטל את המסע של ד"ד האמר לצדנוביל במאי 1986 בופר ההשכלה": התועלת הכספית המירבית ההיה בראשות צוות רפואי לעורת נפגעי הקרינה הגרעינית. צנועה, ואילו הנזק לרכאנט בין מוסקווה לוושינוטון מגר מעגל שנפתח 65 שנה עורם לבן, כאשר ביולי יהיה רב, שכן יחודי אוה־ב יפעילו לחץ על הנשיא 1921 יצא הרופא האמריקני האמר לטייע לנפנעי ניקסון בעניין זה, האמר הכיר את הנושאים המעיקים : דרעב ומניפת הטיפוס בברית המעצות: בשנת 1921 על ראשי בריה"ם ואת ראנתם לעתיר פיתוח יחסי, זכה לתורותיו של לנין על התיסה, שהכיא לרוסיה

。在2000年中的中国中国

ארכעה רופאים מפורסמים עם ציור רפואי כשווי של מיליון דולר כדי לסייע לנפנעי ההתפוצצות בכור האטומי, וזכה לתודותיו של מיכאיל גורבאצ'וב.

הודות לידידות שקשר או עם לנין, רכש האמר תמונות יקרות־ערך מאוצרות הצאר, שאת חלקן מכר והתעשר. אך בשנת 1986 הוא לא נזקק יותר לאוצרות, שכן שנים לפנייכן ביצע עסקות גדולות עם בריה"נו, בכלל זה הנחת צינור טראנס־סיבירי לאספקת גאז מבריה מ, תמורת דשנים.

בשנת העשרים היה האמר רחוק מכל מעורכות בעניינים יהודיים, אם כי מרבית השרים הסובייטיים שאתם דן היו יהודים. ואילו בשנת 1986 – שגיים מו המשלחת שהביא עמו ר"ר האמר לבריה"מ היו בעלי דרכונים ישראליים – תמר גייל, רעייתי הישראלית של הרופא האמריקני דוברט נייל, ור"ר יאיר רייונר ממכון זייצמן ברהובות. שני בעילי דרכונים ישראליים, בלי אשרות־בניסה, חוף ניתוק הקשרים בין בריה"מ לישראל. בוכותו של ד"ר האניר הותר לשניהם לנחות

בעקבות המשלחת הרפואית כשנת 1921 התיידר האמר עם לנין ותורות לירירות זו סיבל זכיון ראשון לבריית אובסט בחרי אורל, רשיונות לייכוא מכוניות ומכונות אמוייקניות לבריה'מ, לייצוא תמונות אלנות יקרות ערך וכן לבניית בית חרושת לעפרונות . בבריה"מ. הרווחיט הכספיים היו בדולים. וחמשר כעמוד 38)

23 ชาจะจัก

כוקר, בשבוע האחרון, כשיוצאת למירפסת. הצרפתי יושב לגמרי לבר, על כיסא מרופר, מצופה סקיי חום, כאמצע הגג הקמור של ה"ספניש קולוני", על שפת גיא בן־הינום. בדרך כלל וכון מעל חבילות של דפים, מידי סעם קם בפתאומיות, צוער צערים חרים לכל פינה בגג, חוזר לכיסא, רושם משהו במחברת, ממלמל לעצמו. מתיישב. שוכ קם, מזיז יריים כאויר. הנוירה לא מצליחה לחכר את תנועות השפתיים של האיש, שחי כשבוע האחרון על הגג מולה. גם לא ברוך מה היא חושבת. בצערים סגורים היא נכנסת חזרה לחדר שלה, מותחת כשתי אצבעות את הכיסוי החום על המיטה הצרה, הבודדה, יורדת כמדרגות אכן חלקלקות, נעלמת במיסררונות צוננים. על גג ה"ספניש קולוני" כיום שרב כמו יום חמישי שעבר, החום מגיע לשלושים מעלות ויותר. השרוולים של הצרפתי רכוסים ככפתורים, גם הצווארון. הוא מפליט בוקר טוב קצר,

נזירה מהכנסיה הסקומית כי־

רושלים, זאת שישנה בחדר

השלישי, קומה שניה, צד

ימין, רואה אותו בברור, כל

למי שרורך בנג, וחוזר במהירות לרפים שלו. מיד מבינים שצריך מאד להיוהר. לא להרגיז אותו, לא לשאול שאלות, לא להציץ ברפים, לא להסריע לריכוז שלו. זה החוזה הכלתייכתוב בין העיתונות לצרפתי. אין שמות פרטיים בפגישה הואת. יש גיכור אחר ואנשים קטנים שתפקידם לתעד. הגיכור הראשי גם מכתיב את הכללים והקצב של המשחק המרול הזה.

לגיבור הצרפתי יש שם: פיליפ פטי. הוא בן שלושים ושמונה. יש לו

> פיליפ פטי, פתיחה מרהימה של פסטיכל ישראל בירושלים בעוד שלושה ימים. ילד 300 מטר על ככל מתוח מעל התהום של גיא בן־הינום, בלי רשת בטחון. מהמר קבוע על החיים. אנשים רגילים נשארים גמרים בעיניו, גם כשהוא יורד מהחבל.

מאת בילי מוסקונה־לרמן

לשש בערב, יפתח סטי את פסטיבל מקומות החבול בין ירושלים לניויות ישראל. פתיחה מדהימה הוא מתכנן. או סידני, למשל, הוא בפרט אחר מאו בצערים קלים, הוא יצעד, על חבל דק אנבי ושולי. כאן, בארץ הקודש בשמים, בלי רשת כיכותו, לאורך שלוש משלמים לו כסף. במקובות אחרום מאות מטר, מנג ה'ספניש קולוגי" עד גג' בעולם היה לן יותר קשה, הרבה יותר של כית בוד ציון בגובה ממוצע של קשה לקחת אוויך. לקכל בקלות מודאות שישים מכור. למטה, מתוחריו, התוצם של כפיים. תחוק בניו יודק לא מכור באנוח ערוץ נחל קידרון. גיא בן־הינום, שנתן הלוליינית שלו, והוא עצמו נחשב שו שמו לגיהינום. הגיהינום הפרסי של בבווינת קרימינל קסן. פסי התעקש

לאנה או היא במאי פנסיית נוטרילם בפריה ובעוד כמה לזה בלשון טיפוליה. בעוד שלושה ימים: כ-18 במאי פנסיית נוטרילם בפריה ובעוד כמה לזה בלשון טיפוליה.

מטים, אם חלילה ימעד ויפול לערוץ לתכנן את כל המבצע שלו במשך תשע

עיניים כתולות, שיער בלונריני וסנטר קבר עשרים שנה הוא מיוז הצירה שוטרים, סתב תרשימים, רילג על זו, בולט. מרחוק כלי שיורעים פרטים ענים בכל מיני מקומות כעולם. הצליל פינומים אחורים. למטח על הפירוכות מדוויקים, תוא נראה עם כובע הקש של המלה "לוליור משריט לו היודרים. מדוייקים, הוא נראה עם כוכע הקש של המלה לוליוך משייע לו. להגברה תפיד חיכו לון בסוף הבעידה שלווי המחורה ומכנסי השלושת רכעי, כמו "אמן" - הוא מהנוק בהטכמה מצד לצד. שוטרים עם אזיקים. הוא מומחת: נונר מוויטרו שוחרר ברנט מאמא שלו המעום לר מולות המה בער שוניצרו שומרה כרגע מאמא שלו מתאים לה פילים סטי כבש התיכות בתהמקויות. היו מקומה בעולם שום בשיקה כדר לצאת לפיול צופי בחרים. אויר בין שני המגרלים החאופים של שביותו היו מקומות בעוצר מכום!
דק הרצינות שמתחה על הפרצוף שלו מרכז הסתר העולמי בסאתי מנהטן כניו אצבעות לצורה של אקרה שלוה וכאל! מקלקלת את השומרה של תתמונה. יורק: בנשר מעל מיפרץ סידני: מעל יורה באויר. משחקים דרמשים קוראסי

לארץ הומינו אותו באופן רשמי ביותר. הוא מקבל את כל התנאים האפשריים, לפעמים יותר. הפקת החצי שעה שלו בעננים, תסתכם ב־46 אלף "מסילות" שזרו כבל בעובי של כ־2 סנסימטרים ובאורך 300 מטרים. שני גברים מחברת הנפט "לפידות", ג'ו ומיים, משמשים כאסיסטנטים ראשיים. לידם עוד כמה פועלים בענייני סכלות. ווברת הביטוח "מגדל" נתנה חסות. גם

משלם המיטים הישראלי משתתף. . על הנג של ה"ספניש קולוני"; שם תתחיל ההצגה, סופר סילים צערים רחבים בגעלי עור גבוהות עם שרוכים בצבעים אדומים של מספסי הרים אופטימיים. ביד יש לו מכשיר ווקרשוקי אשר ועל הצוואר תלוי כשרוך מכשיר שתור ומשוכלל שמודד זמן ולחץ על הבבל. אולי עוד משתו. פיליפ מתקשר,

בתמונות (מימין) פילים פטי באימון. בהופעה חיה מעל ככר עיד אירופית עתיקה, באימון לקראת פסטיבל ישראל על שפת ניא בן־הינום, ועם העוזרים הטכניים: 20 שנה מזיו הצידה עונים. (צילומי הצבע: יוסי זמיר, "סקופ" 80)

כל חצי שעה בערך, למשרר הפסטיבל, בתיאטרון ירושלים, כדי להודיע ש"חסר מסור קטן, מסמרים מספר שש ושמונה, וטכעת ברול".

the transfer and the same of t

ימני דרך. פיליט פטי הוא חבר של עמוס קינן והגיטריסט פאקו איבאנז. אנשים של אדמה. הם הכירו לו את אגיטל מוסינזון שהיה מנהל הפסטיכל כשנים קורמות, וככה בדיוק הוא התגלגל לפסטיבל הנוכחי. נחת פה לפני שנתיים, צער כרחובות של ירושלים עם פנים ככיוון השמיים כרי למצא מקום מתאים להצגה שלו. כאסוציאציות של המארגנים עלה הככל ההיסטורי שמתוח מעל גיא כן־הינום לכיוון הר־ציון. במלחמת השתרור ריחתה על הכבל הזה כל לילה קרונות שהוכילה תחמושת והספקה ללוחמים כהר ציון. כבקרים, לאור היום, היה הכבל רפוי והקרונית מוסתרת בין השיחים, אפועת סודיות:

הביאו את פטי למוזיאון הקטן שמנצית את הקרונית והככל חהיסטוריים: הודות להם נשאר לנו הריציון. הוא המתכל על התמונות של משה דייון, שמע כנימוס את ההסברים, ברק את הככל, והזיו את הראש פעם (המשך בעמוד 37)

25 Biagaio

מאת נילי פרידלנדר צילמה: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

22. עשר דקות מטבריה

שריכם בטיול הנדול "מים אל ים".

הו טיול במרחק עשר דקות מטבריה. לפי צד, שילשל הודדום ממקום זה ממש את ני הירידה לטבריה בכביש מצומת גולני חייליו בתיבות תלויות כתבלים, והם הצ פונים שמאלה, מזרחה, בכיוון השלטים: ליתו להשמיד את כולם עד אחד".

בפנייה הראשונה ימינה, מזרחה. לפני שפותחים את יומן המסע בארץ ישראל של הכומר האנגלי, הנרי בייקר טריסטראם, שביקר כאן לפניוו, כחודש אים מטעים צעירים של מנגו. והמראה מרץ 1844. הוא מתאד את הסיור בצוקי מהאדבל על ים כנרת ובקעת גינוסר יפה ברום. אלא לטייל למרגלותיהם. ליד ובי ● לאשים שאוהנים ללכת: הארבל המתרוממים לגובה 450 מטר מעל בטוף האביב. תחילת קיץ, כמו תמיד.

> הצוק וחלף סמון לנו בשביל המתפתל הני לעשות בדדן לטבריה, או ממנה. מוצר על פני הסלעים, ודונצה את האפיק". הנדע, נמצאות חורבות ארבל הקדומה התהום. כדון רואים אין שדות הבו הופ תיכרות בעיקר לפי שרידי בתייהכוסה. כים זהובים ותומים לקואת הקיץ. היבה הערבים מכנים את מערכת החדרים והמ" ברקנים סצולים וגבוהים. סדרונות שבקיר הזקוף על בי התהום כאן אפשר לפתוח את הסלים לארותה

ניוז שאתם וופשים כטבדיה או לתוף בשם קלעת אבן מען, ויוספוס תיארם בשם הכנדת. ואתם מתנענים לטיול קטן וחביב במקום שאולי עבותם כו בר מ ליסטים על משפחותיהם, והתגרו במ שך שנים בכותות הורדוס הגדול. לבסוף. לאחר שוכשלו כל הנסיונות להניע למב־

ארבל, כפר חיטים. כשעולים מטבריה, זה עכשיו פוגשים בארבל חייר אוגלי צעיר שמנמנם על אחת ממדרנות הצוק. הדוב אבל אי־אפשד לוחוחיל טיול קליל בארבל הסודי נעלם כליל, והנשרים המצגים חזרו לקנן במצוקי הנליל והנולן. באופק – בין שדות חיטה קצורים וכדמי זיתים – דו־

"דאשון הופיע הזיר"בר מתוך הסבך, אח" • אל מצוקי הארבל: רי"כן הודורד אייל למטה, רץ במעלה העד והוד אייל למטה, רץ במעלה טוי על פי תואם. אחרייכן נפייה גדולה מכביש טבויה צומת עולני פונים למושב כמעט דרכה על רגלי ונמלטה לחוך נקיק. ארבל (נוסד ב־1949), ווכנסים לחוכו. ובעודי מתאמץ לעקוב אחריה - ראיתי משמאל רואים מגרש כדודסל קטן. לידו להפתעתי דוב סורי חום יורד בכבדות אך יש בדו מים ואפשר לשתוח. פונים שמא־ לה. רואים סיבון אדום לבן על נישרון לפ־

שמארד ואפצ'ר, מלוויו של טריסטראם. ני עץ זית ושדרת ברושים. מימין תולמים הצליתו לצוד בארבל חמישה ושרים נדו־ על פני בית־קברות קטן. משמאל שלט לים, וטריסטואם ממשיך ומספר: "בבי" קטן המבוון למצוקים. מי שהס על ריכבו: בוש קיני הנשרים חיקינו כביכול מצור מונדת הישרים חיקינו כביכול מצור מפורסם בהיסטוריה היהודים. קרוב אלד של קילומטר וחצי בדרך עפר רחבה עד מ, בראש הצוקים שהם גבול עמק חיטין הצוק. מתמקמים עליו בזהירות על פי

• חניון כפר חיטים:

הזה. אל קרני חיטין לא מומלץ לעלות

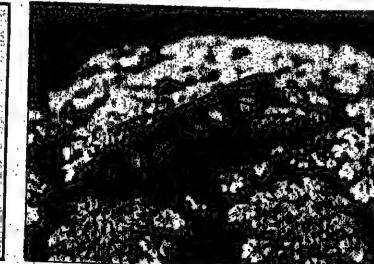
שועיכ הוא יתרו. חותן משר. יש פה מעי־

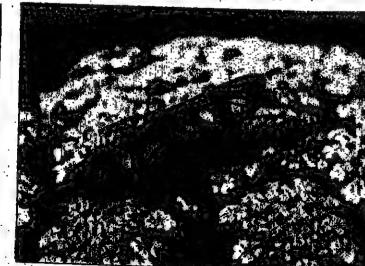
קלה והרבה שתיה, ולהנות ממה שרואים תנועת המושבים. ראשיתו ב-1914, כשישבו בו פועלים יהודים שעיכדו את שדות המיטה ופרדסי האתרונים שנרכשו סכיב

חוזרים למושב ארבל זנוסעים לכיוון כפר ב-1923 הוקם מושכ שנעזכ ב־1931. ב־ זיתים נוטד 1950). מולכם, על הרכס, קר־ 1936 עלה לכאן גרעין "הקוצר" של עולי בולגריה, זיסד את הישוב הנוכתי. המטיי ני תיטין המופרסמות. לוע ככוי של הר געש שבו התחולל לפני 800 שנה – ב־5 לים והנופשים ישמחו לגלות פה חניון נח־ ביולי 187 – הקרב המכריע בין הצלבנים מד שאפשר לכלות גו לילה או יותר במ־ ובין המוסלמים בראשותו של סלאח אד חירים שמחוץ לעונה עד סוף חודש יוני. דין אל איובי. שנסתיים בניצחון המוסל יש גם בריכה וחוות טוסים. להזמוות – מים. יש לקוות שהסורים בראשות אסד לפוות ל"מועדון מטיילי מעריכ". בטלפון לא יחליטו לנסות לשחזר אותו בקיץ 03-439207

שועיב. מכפר זיתים יש שילוט לכיוון יש אפשרות לרדת ברגל, בזהירות ובמס

דרום, כחצי ק"מ עד לנכי שועיב, שם, לול ווח ממצוקי הארבל לואדי חמאם, מאמינים חדרוזים, הוא קכרו של הוביא הוא וחל ארבל. כדי לאסוף את המטיילים למטה צריך להקפיץ רכב לואדי חמם, וסיעה של 20 מכאן בומלץ לפוות לדרך עפר בין הויתים דקות מהארבל לכיוון טבריה, וסיעה צפר העתיקים, בנוף של בוסתנים ומיסגר ששי נה כ-8 ק"מ עד לצומת מנדל, ופניה שמא־

27 Bisealo

העתיד במיחשואישי מתחיל היום

כל דגמי המערכת כנויים כטכנולוגיה חדישה של מיועור האינטגרציה, וכחלק מהם אף שולם כיכים זהים לאלה שבמחשבי הענק של כם

חידושים אלה איפשרו שיפוד דרמטי כית

עלות/ביצוע של המערכת האישית יבמ/2 ופחקה

אפשרויות חדשות רכות בפני המעונינים לפתח

ישומים חדשים, לעסוק בעבודות הדוושה משאבי מחשב רבים. לשלב מחשבים בושתוח

מתיתות: כל הרוכים מובילות ליכמע?

אחרים.

תקשורת רב תכליחית כהוות ובעתיד

תקשורה ועוד.

מערכת אישית יבמ/2 היא משפחת העתיד של מחשבים אישיים.

המערכת האישית יכמ/2, הצעד הראשון במסלול גידול ארוך טוות, כנויה בארכיטקטורה חדשנית. ארכיטקטורה זו מכטיחה את עקרון העתיד במיחשוב: אחידות פיתוח ושימוש בישומים לכל אורך קו המוצרים של יבמ.

עקרון זה מכטית את השקעתך לאורך זמן. מעתה עסקים וארגונים קטנים כגדולים, יוכלו להנות מטכנולוגיה מתקרמת ביותר כלי לחשוש להתיישנותה מחר או מחרתיים.

מעבר זעיר אינטל 80,086 אחר המחירים כעולם

המערכת האישית החדשה קובעת סטנדרטים חדשים במהירות עיבוד וביכולת אחסון נתונים. דגמי המשפחה החדשה מהירים פי 3.5 ויותר מהמחשבים האישיים הנוכחים של יבמ.

3.4 מיליון פקורות כשניה, 16 מיליון כתים של וכרון מרכזי ו־230 מיליון כתים בתקליטים קשיחים, עושים את הדגם הגדול במשפחה לאחר המחשבים האישיים החזקים בעולם.

עתיד המכטית את העבר המערכת האישית יכמ/2 מהווה המשך משוכלל של המחשב האישי של יכמ. כך, כל מה שהשקעת עד היום בציור ובתוכנה. תוכל לעשות בו שימוש יחד עם המשפחה

למרות התידושים הרבים, והעובדה שבמערכת האישית יכמ/2 משתמשים כתקליטונים כגודל שונה מאלה שכמחשב האישי, תוכל, כעזרת עתיד המתחיל היום. אמצעים שיכמ פיתחה, להמשיך להשתמש בתוכנה הקיימת אצלך, להפעיל יחידות חדשות בצד יחידות קיימות וכן להעביר מידע בין

מחשבים משני הסוגים.

כרטיסים ומחאמים משולבים במערכת

הודות לטכנולוגיה המתקדמת של המערכת, חלק ניכר מהאבזרים הדרושים לפעילויות שונות כבר מותקן בתוך המערכת האישית יבמ/2 כחלק תקני ממנה, ואין צורך לרכוש אותם בנפרד כבעבר. כרטיסים ואביזרים לתקשורת, למדפסת ולמצגים בנויים על "לוח האם" של כל מחשב ועוד נותר מקום לכרטיסים אחרים, לצורך גידול

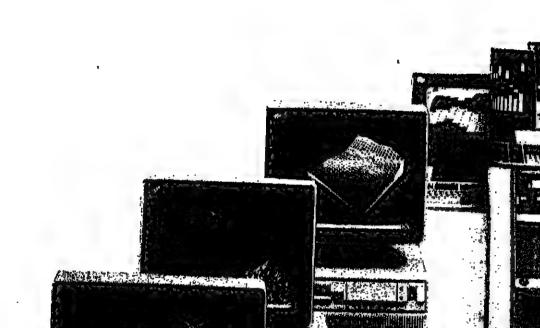
כל הרגמים של המערכת האישית יבמ/2, הם בעלי עוצמה גדולה כהרכה מהמחשבים האישיים הקיימים - אך קטנים במימדים. במשפחה שלושה דגמים שולחניים וחמישה דגמים שהותאמו לעמוד על הרצפה. המצג והמקלדת תופסים מקום צנוע על השולחן:

ארכיטקטורה מדשה המאפשרת ביצוע מספר משימות במקביל

ארכיטקטורה וטכנולוגיה חדישות המערכת האישית יבמ/2 כנויה בארכיטקטורה יחודית, האופיינית למחשבים בינוניים וגדולים MICRO CHANNEL ARCHITECTURE של יבמי המאפשרת ביצוע מספר משימות במקביל. מבנה זה מעניק למחשבי המשפתה עוצמה ללא תקדים בתחום המיחשוב האישי ואפשרויות גידול נרחבות.

גורם חשוב בעתיד הוא הפתיחות: פתיח rathm Micro Channel is a trademark of the IBM Corporation, לחידושים טכנולוגיים ולחקשורה מטוגים שתיף

העתיד נראה היטב העתיד במיחשוב אישי נראה טוב , הרבה יותר מהעכר. על גכי המצגים החדשים תקבל תמונות וחמלילים חדים וכרורים, באיכות דומה לתמונות ודפים מודפסים. מגוון הצבעים שניתן להציג בו־זמנית רחב יותר ומגיע ל־256 מחוך 262,144

גם המסמכים המודפסים ייראו טוב יותר כשיודפסו כאחת מארכע מדפסות האיכות החדשות המצטרפות למערכת החדשה.

עברית מ־אי ער ת׳

עכרית כמו תמיד יבמ פיחחה עבור המערכת החדשה תמיכה מקיפה בעברית, התואמת את התמיכה העברית במחשבים האישיים של יכמ ומאפשרת למשתמשים בישראל להנות במידה מירבית מהיתרונות הנוכעים מתכונותיה של המערכת

התחל את העתיד כבר היום. הכנס אל אחד המשווקים המורשים של יכמ ובקש לראות את המערכת האישית יכמ/2.

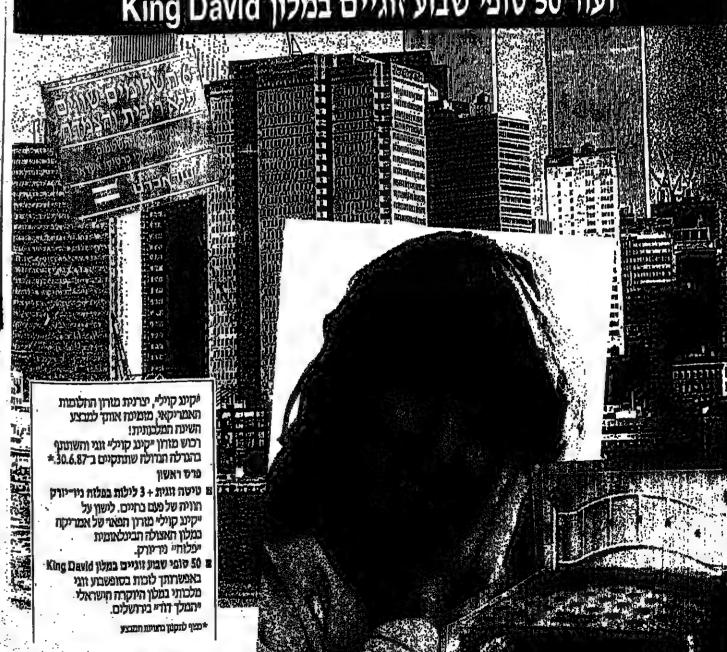
לפרטים על המשווקים המורשים של יכמ טל' 18500-03.

> המערכת האישית יבמ/2 תתקשר למחשבים מרכזיים גדולים יותר, למחשבים אישיים קיימים, להשחמש בהן לצרכים רבים ולכצע בעזרתן עם מחשבי העתיד של יכמ וגם עם מקורות מירע ברזמנית משימות רבות.

אין אלה רק יחידות ליישום בודר. אלה מערכות אישיות מקיפות, שניתן לחברן זו עם זו,

And Collins at The

אירון החלומות האמריקאי

פרס ראשון טיסה זוגית + 3 לילות בפלזה ניו־יורק

ועוד 50 סופי שבוע זוגיים במלון King David

ברא לרשת רצויות עמינת, לחניות הרהיטים חמובתרות כרחבי הארץ ולרשתות השיווק תגדולות. אולי אתה תחית הקוננו

המראה התמים של האיכות

אכול אצל קלודין זה לאכול (כתחנת הדלק שבצומת אור־ יהודה - סביון, כצד הכביש צומת־מסובים - יהוד. לאכול אינה מסגירה את האיכות

קלודין היא אשה נאה עם מבטא צדפתי מתנון, ואם תחטט בפנקס המשפתתי שלה - תגלה שהיא אחותו של שף כריסטיאן הנודע ו"אלהמבדה", יפרו; שאח אחר שלה הוא הבעלים של 'לה־קופול" (רחוב פינסקר, ת"א): שהקירבה המשפחתית נוגעת גם למקום הקרוי "להראנטרקוט" ורוצב כן־יהודה, ת'א) וזו עדיין לא אחרית הרשימה. בקיצור, לכל אשר תזרוק את האבן המשפחתית הזו – היא תיפול כמסערה

כאמור, מסערה קטנה שלמראית־עין חפה מכל פשע של איכות מיוחדת. אבל כבר מנגיסה ראשונה תחוש שאין מרובר כאן בבישול סטנדרסי של פונדק תחנת־דלק, ממריא למחווות אנינים יותר. קחו

קיבלנו לשולחננו מספר סלטים, גמה. כמעט שלא הוסיפו להם רבר. אכל "נגר מרוקני" המצוי ככל פונדק דרכים.

ופטריות. שם, אצל קלודין, אין אלה פשטירות מקובלות, כי אם "גביעים". מכצק אפוי עד יובש ופריכות שתוכם מתמלא כאספרגוס (או פטריות) והן מבוסות בערם כשמל. וגם הטעם אינו וקיבלנו גם פלפל ממולא שנראה כמו הומנו אומצות אנטרקוט ברטבים שונים, צעירים מכושלים־אפויים. היה גם סלט טעמן של הפשטידות המעובלות. הזמנו כל פלפל ממולא בסטקייה של תחבת ושניהם - גם האנטריקט וגם הרטבים -. חסה ברוטב קל שעל עליו הטריים דלק, אלא שכאן, אצל קלורין, הוא לא היו ברמה טובר. עיטורי השומן של נתחי והרעננים פזורים אנווים שכורים. התפרק ולא התפורר. האורו שבתוכו היה - הבשר לא הין מוגומים ואלה הגיעו לטיום הארוחה מוצע מכחר די רחכ

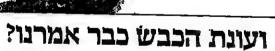
אצל קלודין זה לאכול במסערתידרכים ישראלית שלא מגישים בה חומוס־טחינה וגם לא שישליק מבשר הודו המתחפש לבשר כבש. אצל קלודין אין שיפודים. לאכול אצל קלודין זה לאכול במסעדה קטנה שצורתה התמימה, הכמעטיסתמית,

הבלתיישיגרתית של מטבחה.

שתמטבח הקטן של המקום הקטן הזה למשל את המלטים. הם ניצבים כדלפק־הקירור, מאוד לא מרשימים בצורתם. אבל כמו המסעדה תמיפת המראה גם הם צופנים כתוכם הפתעות של טעם ואיכות.

כיניהם תצילים צרובים שנמעכו מעיכה הטעת והיה שם גזר שנראה כדיוק כמו אלא שהיה פחות הריף וטעמיו מעודנים יותר, משהו שבין גזר "פולני" לגזר וצורתה כתבשיל עגבניות חריף שמקבלים ככל מקום אחר, אלא שלתבשיל הזה, אצל קלודין, היתה "נשמה יונדה".

כמנות כיניים סיבל שולתננו מספר פשטירות של אספרנוס וארטישוק

ונת הכבש הטוב בעיצומה. ואם כבר כבש – למה לא לשונות של טלאים! ואם לשונות של טלאים – "ווגדולה" (רחוב מינסקר, ליד קולנוע "תל-אביב", ת"א) היא אחת הכתובות

לא מסעדה זולה, "גונדולה", רק בעונה מסויימת. שזיפים וגם אין לה כוונה להיות כזו. תמורה בשפך הטוב היא מעניקה, לך, מלבד אגם הם מן הפריטים שאין להחמיץ מזון "מקצועי", גם תחושה יוקרה . שם. הם ממולאים בקציץ בשר עגל וחדר. המלצרים המשרתים אותך בחוספה אנוזים, צימוקים ועוד, לבושים בחליפות כהות ואפופים אפויים ברסק עובניות עם תמצית "סטייל", ובערבים ינעים את לימון תמותקח במעט סוכר. ארוחתן בנגינות רקע פופולריות וכשתניעו למנות חקינוח, אל פענתרן מיומן. אם אתה מן החמיצו אתי חפרפת המעולה, ה"קבועים", תוכל לעצור את רכבן העשוו על עחרת חשמנת והביצים.

ומעודן. משהו־משהו. וכך הגענו אל המנות העיקריות. תפודים עשויים היטב, וטבעות קישואים

של מנות קינוח. טעמנו כמעט מכולן אותן ביין לבן כשאל שאר. הבוואריה והמוס נראים שם כמו כל תתבליגים מוסימים כורכום וצלפים יהרבה מאוד פערוזיליה. התוצאה – כוואריה ומוס במסעדה מזרחית, אלא שאין כל קשר כין המראה החיצוני כדאי לטעום. לשונות מגישים שם שלהם לבין הטעם והאיכות. היו שם גם פהזניות גדושות בקרם פסיפור ומכוסות ברוטב קרמל. אך מכל מנות הקינות אהכנו את מעדן התפוז – תפוז שנחצה לשניים, קליפתו גוררה והוא בושל המחירים אצל קלורין מאוד

בפתח המסעדה ומישהו ככר יראג

להסיעה משם למקום חנייה מוסדר.

ב"גוודולוז" בקפידה דכה, ומכשלים

את הלשונות הקטנות מקלפים

שקלים לפשטירה: 12 שקלים - אומצת אנטרקוט פתוח לארוחות צהריים וערכ לבן, הבשר הקצוץ איכותי והרוטב שקוף לשולהן בריוק ברמת הצלייה שניקשנו. ככל ימות השבוע, למעט ליל שבת. תוספות למנות העיקריות היו טוגני בימי שלישי מגישים שם קוסקוס.

סכירים: 2 שקלים מנה ראשונה: 4

वांटरदास १६

הבלינים והרבה

שמואל רוזמני)."

מטרוויליה (צילום:

מגריל זו אני מתאבל ביו

ני עהיין לא מוכן להיכגס לנעלייבית ולחיות חיים מסהרים ושלחים. מגיל זו אני לתאבל בימי הולות. יש לי כל הומן הרגשת החיפות, תחושה שהומן עובר ואני לא מספיק, אני ישן בחוסר סבלנות. לא נותן לחיים לעבור לירה זכיתי לכך שאני מורע להברים בזמן: התרחשותם, לא דוחה. החיים זה עכשיו. אני מודע לכל האפשרויות ויורע שחשוב לעשות מה שאתה באמת רוצה לעשות, ולא לחשוב 'אעשה זאת בעתיד'.

כשבילי, הבילוי המרתק ביותר זה לנסוע למקומות הנזרחים ביותר לציוויליוציה לגלוח תופעות שאינך מכיר ובעלי חיים וצמחים ואנשים, ולהתגבר. על בעיות. רצתי על הג'בלאות של אמריקה הדרומית ושייטתי בנהרותיה, דאיינתי אופלי אדם וציירי האשים כפתואה, אכלתי ושתיתי בכפרי אינדיאנים פרימיםימיים בניונגל, זה מרחק יותר מכל מסיכה חברתות או הצגה רובנו גדלנו על ספרי מסע וסיפורים דרמטיים וחלמנו לעשות את הדברים האלה. הצחה היא שמתכערים ומתחילים להיות עכוקים בנהול בפעלים וכתי משפט ולא מחפנים להגשים חלומות ומקנאים באלה חעושים ואת.

אני עושה מה שאני אותב, ואני מאור, אותב לבחוב ספרים חעוריים. אחרי בן, לכתוב רומו ריגול וה למו לצאת לחוםש, לבילוי. אלא שמיקרוב הפוליטיקה משנש מדי פעם את התוכניות, אני . בחבונן להתמורד פול לכנסת, לא מחור חוסר כיפוק מוליי או רצון ליותר, כות, יוכדה, מוניטין ווטיעות -אלא מתוך חחושה עפוקה שאני יכול לחרום. למרחי מבן־נוריון שאבר הסטוריה לא כרתנים הסטוריה

到的學生

нисою 32

וספרי ריגול ומתח (בין השאר "תעלומה" – שהוסרט בשם "אניגמה", "האיש שמה פעמיים", "האמת השלישית"). על ספריו, שתורומו ל-15 שפות, הוא חותם בשמות שונים: מייקל ברק (גרמניה, רנמרק), מייקל האסטינג (ארה"ב), בר והר (ישראל, יפן). נשוו, אב לבן הלומד משפטים, גך בנוה אבובים.

מיכאל.בר זהר

נולד בבולגריה ב־1938, למד

באוניברסיטה העברית ובפארים

(מערך) בין השנים 1981 1984.

תעודיים (בין השאר "בן־גוריון",

"המרדף אחרי הנסיך האדום")

כתב למעלה מעשרים ספרים

(דוקטור למדע המדינה), היה ח"כ

המתרחש במצרים ותורכיה כמלחמת העולם הראשונה. פים. ביות שאני עסוק עכשיו בכתיבת מוחחן המקסים של פלובר פלובר מפצים" ספרה של

אמיליה אדוארדס "אלף מייל במעלה הנילוס", סטרו של מוסטפה קאמל "מותה של קיסרות". לומר אף ה"פולינלוט" וח"בויטר" של מצרים. זו חיתה תקופה מרתקת, עם המוימות של הפחות בקיסרות התודבית והצבעוניות והססטניות של מצרים. מבחינת ריגול זו התקופה של מאטה הארי.

לימוד הרקע זה החלק המרחק בעבורה ובמקהה זה גם משתלכ במחקר שאני עושה לצורך כתיבה: תיעודית על אין בהתחלת המאה, תקופה בה הגיעו לכאן המון אינריווירואליסטים עם רגשות מאור עזים וחלומות מיוחרים. השניה ההראית של איי צמהה על רקע התקופה הואת. זה עולם שלם שאני מאוד אולב והוא לגמרי מנותק מהעולם הפוליטי כו אנו שקוק:

לפעמים קשה להינתק מעולם אחד ולהיכנס לשני. זו הסכיוופרניה שלי התקופה היחידה בה הדנרים נגעו אחן נשני היתה כשכתבתי על כן נוריון כארץ נתקלים בהרכה אנשים שהיו ומויות מיתולוגיות, אבל מאור שמתובכים כדם יוסיום, לא מודעים לגדולתם, היום כשיגרה של הגרולה יוהעים שלוה יש פלאטפוס והתיא הולך. עם חולצה משמטול עה שבא סופר קיטש אמריקו וכותב "אקמדום" וכל העולם משתגע ואנחנו בתרגוים הסופהים שלנו במשם לתרגם את האפום לשפה של וצירה - מנסים להביא מסר כלל עולמי אנתנו, כנדאה, דור הפואים והלחמים, לא דור היוצרים האלי צריך מרחק של זהן

ברי להקרפק על התקיפות האלה כשאני בתליאניב, חלק ודול מזמני ווי לפגישות פוליסיות והרצאות פה קשת לי דוח לכתוב. הבן בכות, המוכירה יושבת כאן קצי יום. הטלפון לא מפסיק לצלצל, אנשים כאור ויוצא ק וקשה להינחק פנם בחורם אנפיורר לעשרה עבוד

新聞歌詞《歌詞》

מה היית רוצה לעשות שניתו <u>הכל.</u> על מה אתה גאהז <u>על זה שאני ישראלי.</u>

מה לא מוסרי בעיניךו <u>לטרטר את השכל של היהודים עם הלוטו והטוטו והמניות וחלומות</u> <u>על אמריקה, ושחיקת הרעיוו של חברה צודקת בא"י.</u>

על מי אתה מרחםו על חלשים בחברה שלא יכולים להגן על עצמם, ועל אנשים שהחייב

את מי אתה מכבדו אנשים שרוחם חזקה, שיוצרים בתחום המדינאות, המדע, האמנות

מה מעצבן אותךו <u>השחחת זמן לריק, וטפשות.</u>

<u> חיים, וכרונות, אסוציאציות, נסיוו – וזה מרחק.</u>

את מי היית רוצה לפגושו א*ת שאול המלך. יהושע בן־נון, לנין, צ'רצ'יל ודה נול*. איך אתה מפנק את עצמרו *במסעות לארצות רחוקות*.

<u>מה התולשות שלךו <u>חוסר סבלנות לאנשים. הרצון לעסוק כיותר</u> <u>מדי דברים בינח ובינונה</u></u>

אילו אנשים מעניינים אותרו <u>זקנים. אפילו כשאינם חכמים במיוחד ייו בהם הרבה רובד</u>י

מה ישראלי בעינירו החישבות, עכודה, צה"ל, קיבוץ, אופטימיות, אומע לב, חלוציות נילד שלא יודע אם הוא ספרדי או אשכנזי – זה מה שישראלי צריך להיוח

מה אתה שוגא בארץז א<u>ת הוסר הסובלנות כין דתיים וחילוניים והנסיגה ביחסים בין</u> <u>עדות. את העובדה שלפני 10 שנים הייתי ישראלי והיום אני בולגרי. את הנוסטלגיה</u>

מהו זברון הילדות החזק שלךז כשראיתי לראשונה את הכרמל מהאניה. האורות שנוצצו <u>על ההר הירוק עם שחר. היתה לי החרגשות עצומה</u>

איזו אישיות בת־זמננו אתה מעריעז <u>כן־גוריון.</u>

מי היו גיבורי ילדותרו אודיסאום, גיבורי ו'ול וורן, יד הנפין של קרל מאי.

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>מדינאי.</u>

האם השתנית במשך השנים: <u>אנשים לא משחנים. מקבלים קצת שיוף בשוליים. נהפכתי</u> <u>יותר סובלני כלפי תופעות ואנשים שקודם שפטחי לחומרה.</u>

לדירה שלי באילת, הטלפון שם אמוי ויש לי כל מה 🧓 ההי בפינות הרחובות של מופיה לא כדיוק דיברו מהוכות בן אני מנותק מתיומיום של הארץ אין מעבד התמלילים אני כותב מהבוקר עד הצהרים לופץ לרםי בלסרן, לשתוח ולאכול ואחרי הצחרים קורא ומחקו. לפעמים פונשים אצל הפי חברים ומחליטים לצאת איתם בערב להתאווהר אחרי יום

> פעם או פעמרים כשנה אני נוסע לחורש שחייה באהרה כדי לעכול ולהיות בסביבה דוברה אנגלית

בשכילי, הכילוי המרתק ביותר זה לנסוע למקומות הנידחים ביותר בציוויל קציה רצתי על הג'כלאות של אמריקה הרורומית ושייטתי בנהיותיה ראיינתי אוכלי ארם וציידי ראשים בפפואה, אכלתי ושתותי בכפרי אינריאנים

פרימיטוביים בג'ינול"

ישיבות של המסלגה ואין הרצאות ואין הרגשה של צול. בכל פעם אני שוכר דירה במשום אחר: העיפר שנהית מסום חם, ליוד הים, כן אני החוציה החסיה בין האדם לבמל, אוהב שיהיה חם מאוד ולח. חקופת הפריחה שלי זה בשמתחילים החמסינים: אני אותר קולנוע, סרטים היסטוריום טובים, פרטים מתחבמים עם דיאלוג שנוך ועלילה חכמה. לא

מתלהב מסרטי מגן כמו שלא מחלחב ממחקרים על מין ועצות בנושא, אבל מרי פעם קונה פלייבון. אוקב שם את הכתבות, הקריקטחות ומסתכל גם בצילומים. האמת היא שאני לא מכין את הצורה בספרות הוי. וכספרים שלי אנו מקמין מאור בפלימה למחום הוג את סרטי המין היחירים כחיי ראיהי כשהייתי חבר בוערת חינור ותרבות של הבנסת והראו לנו סטעים שנונורו כדי להפביר לנו מדום פריר לנורה. השתכנעת שד

השתכנעתי ליך אבי אותר מוסיקה קלאסיה, אבל מיס לא מסגגל לשפת בקונצים, שומע נקסותי במקוניה: זרלתו על איטרות, ואמי חיתה זמרה אוסרתו ומוד פעם. כחו"ל אנג הגלד לשמוע אוסרה מיכן בשמחת לשמוע אה מוצונה ביות זררי לחימוים גם מוצארם. אור

בדרך־כלל מעדיף הצגה טובה. התחלתי כדיסק־ג'וקי בנלי צה"ל, ערכתי את מצעד הפזמונים הלועזי - וזה היה תענוג. במכונית אני שומע גם הרבה מאוד פום ואת הצרפתים הגדולים כמו בראסאנס, מונטאן, ברברה. אני אוהב, למשל, את קאט סטיבגס וניק

קרשאו, ומאוד אוהב את נעמי סמר. מרי פעם אנחנו אוהבים לצאת לאכול במסערה טובה, יותר בשביל שינוי האווירה מאשר החגיגה הקולינרית. בתקופה בה אני פורה, אני כותב וקורא המון ומרגיש שמסיבות חברתיות הן בזכוז זמן. בדרך כלל יש שם מעט אנשים שיכולים להעניק לך תחושה שלמדת משהו. חצי הומן מוקרש לרכילות, והשאר לחזרה על מה שנכתב בעתונים.

כיוון שאני כותב באנגלית, אני מרבה לקרוא אנגלית כרי להיות בקשר מתמיר עם השפה. אני אוהכ מאוד את ספריו של ג'ון פאולס שכתב בין השאר את "אהוכת הקצין הצרפתי" ו"רניאל מרטין". אותו אני רואה כגרול הסופרים הכותבים אנגלית בימינו מכחינת השליטה בשפה ובתאור מצבים. מאור אוהב את נכושב ואת קונראד. גם להיקארה הוא כעיני סופר טוב שבמקרה כותב ספרי מתח. האמת היא שאינגי קורא הרבה ספרי מתח. מחפש ספרים שאין בהם דם זאלימות בכל עמוד. בניגוד לכמה חברים שלי, אני קורא בעניין רב את כרכרה טוכמן. כספר הסטורי אני מחפש גם את המהלכים הגדולים וגם את הפרטים המרכינים תצלום חי ואמיתי של מה שהתרחש, איך היה מוגיהאוויר, מה לכשו אנשים, איך דיכרו, איך התנהגו, מה עשה המלך בערב, אחרי שומם את המזימה הגדולה, האם שמע קונצרט או ישכ בקבארטז מה שרו, מאיזה ספרים התלהכו. כספרים של טוכמן יש את זה, וזו הגדולה של קולינס ולהיסייר. לכן ספרם ירושלים, ירושלים" נכלע כמו רומן.

לפעמים קשה להינתק מעולם אחר ולהיכנס לשני. זו הסכיוופרגיה שלי. התקופה היחירה בה הרברים נגעו אחד בשני היתה כשכתבתי על כן־גוריון. בארץ נתקלים בהרבה אנשים שהיו דמויות מיתולוגיות, אבל מאחר שמתחככים בהם יום יום, לא מורעים לגרולתם י

ביוון שאני רוצת לחוש את הארץ הואת, לדעת מת היא מגיבה ואיך היא קולשת, אני קורא ספרות שראלית. ערו, גדינסמן, אבייהושע. לא רומיד מתלהב, לא כל ספר, פותא עד הסוף: עוד לא נכתב ספר - שקריאתו תהיה הכרח למי שרוצה להכין את הארץ. בעיני - הספר הטוב ביותר של עוז הוא "פה ושם בארץ ישראל", סמר שתופס אותך בקרביים ומטובב אותר, תמונת מצב מרתכת של ארץ שמחכה למי שיסקר את האפופאה שלה. אני מעריץ חולני של אלתרמן ומאוד אוהב את עמיתי. עם אחרים קצת קשת

ויש כמוכן קריאה מקצועית. חרבה ספרים על הקבב. והסי איי איי , ספרים על פרשיות בתחום הריגול, זכרונות של ראשי שירותים חשאיים, פוליטיקאים, שנרירים בררך כלל מאירושה וארהים ישעית ברליון שהוא לדעתי הפילוסוף התי אבדול ביותר, אמר פעם - עי הוא ארם חופטיו זה בסביר את מבכלותיה ואני מכור את המוכלות ופתוקנו מהתכית ראייוה: נטיית ברצעו

צילום: שמואל רוומני 33 maeain*

למד לשנוא בסמינה

אור יתודה אוים טירי, מלאנה 16. יהור, היצירה פ משלם, פלונה העניל 3. ב הדנית, אזור התעטיה. אשדוד ב רהיטיבן קיידי, מדכו מעוחרי א' מול והשת הדלק. וביטיביל מעשים. שניוג, נוויב 8 בי שפים אחרי, הרצל 23 ב הגר, פעול 2

ותיכל דה פורם המצואים, הוצל 9 - פונים והפיע אלני עד יונים טבתור לרינו, שיה רוך, שישקין 2 - עבד דום רהשים, עק פוני 9 היה 25 פונים: 4 נות עבבון, עק פונים. רובשי הגבון, עק פונים 8 פונים, גל בק מינט, 2 הות עובתן, בתן מוסם, רוביני הבכון, בתן מוסף 2 המקורים.

א הדרים, בעולת מייט, הצלך כל בי הרצי כרי בגדים בי הבא הל 10 הייט.

א מכיריון - בוצביי, כבר בן מדיקון וישבלית דיביני הוא בי כו בדרים.

הייטי ישי, בני ישי סו. "פון ביוש, דיב מוסף פון אופי בי הבא הל 10 הייט.

הייטי ישי, בני ישי סו. "פון ביוש, דיב מוסף פון אופים, הראלי ל הייב.

בדרים, הייטון, דרך ביוש מוון. אלדובי, ספוש שייש הייטון, הייטון, דרך ביוש מוון. אלדובין המלכה שו א ביוש מוון.

בדרים בו ביוש מוון בייש מוון ביוש מוון ביוש מוון ביוש מוון ביוש מוון ביוש מוון ביוש מוון. אלדובין המלכה שו אלדובין ביוש מוון בי נודרות, עלתה, יון תעלכה A בבר חמידים העשיה ההיסי ולתו ב?
 איקה, בעודים (ענוון) שיחיק ומסחד בעים דרים יעל ומה. לו? מוייתה.
 בקיינו, וועללה, דיעונד, הדצל פון. שברהם כבן חצול וא 150 מייתו. אופרטים כרנול, פוד הפתורות אל + ריור 2000, צומה ק. אונות וודי ק. אומנו שלי דרו, בממח ק. אונו 4 עדי אורנים, בממח ק. אומה 4 ליפי עומה ל. אינה ובידת מפרית צורם, אומנו ק. אונו, מלצעלה הי הרי היכוד 8 אונו בידי שומרון, קרן היטית דרו, לונדוך 6 הרימי בודות הילל שמיי, הוד העומון 2. רהיטי מילר, לוני ממשלחי. גם וביולה קיון מעיל ייציה היינו מונים בירים מילר, לוני ממשלחי. גם וביולה קיון מעיל

לול רחיטי לכיש, מרכז מסחורי בכין הקולנוע. רוהיםי יחיים, פוד לכיש חברוכן, והיטי גליקו, עוד לכיש נהבתיק הבתוכל) ככי מוה, אואי חלטי יונטיינים בתנהמותן, כני המסתית החבות 4 ביתוריטיה עסתיתן 4 קיין השתיונים ביתו מסלים 2 ורקטי כל ולכב זו, היבית התעשיה חדינים 4 שטון ביתן, על או על מלח עובבי על ומיסלי בל בתלין יותן שה 22 שיין על המודים 2 שייות, המודים בית 22 תלים זו, ששב מיד על, על המודים בישיות, המודים בל אינונים 22 תלים זו, ששב מיד על, על המודים בישיות, המודים בל אינונים

מכירת המזרונים הגדולה החלה-מבצעים שנותנים רק בקיי ^{© 30 לילות לנטיון.} יקחו מורון זוני סילי פוסטרופדי וחקבלו של - דינצודיות + סט מצעי פין קוקטיולשל כיתן • מחואת המיטה הפוסטרופדית + מדרון סיליוחקבלישי . 3 סטים של מצעי קינן ערבב ושלב" קוקטייל + ריפודית של כיחן.

אחרי 10 שנים על המזרון הישן

הגיע הזמן ל...

המזרון מספר 🏰 בישראל

אספקה מיידית למלאי מוגבל!

גם לצעירים מגיע לישון טוב מהקיץ הזה

NECEU.

במחיר מדהים החל מ-399 ש"רו בלבד וב-4 תשלומים חורשיים שווים

• 4 תשלומים שווים.

מתחתנים בל"ג בעומר! מל טוב. קנו מורון ובנוסף למבינע ווקדלו כוחנת הותונה מוחדת - סט מצעי "כיתן" חינם. פרטע בחנייות

רוצים מרכז אורטופדי? קחו מפיבריאותי המזרון מבריאותי עם

המרכז האורטופרי ש"ח ביים ביים לחודש x 4 תשלומים שווים_

אל תשלמו יותר!

בל היקידון, משב הי דבי, מים, המדר התברים! החוגון לבי מים, המדר התברים! החוגון לבי מים, המדר התברים! החוגון לבי שידון, קיידון לא ניסן מעסיות היהלי הדנים עום מים שלים! בי דולה להעיסים לה מוסיבים! לא ניסן מעסיות היהלים המדר, איתונותים! בי אותם מים שלים! הלהים התלומון, המוספים! כל ביל הלאב" ב לבליבית, הדבל 20 - למבינים מים! הלאב" ב לבליבית, הדבל 20 - למבינים מים! ביל מים! לא ביל מים! להיבים לב ביל מים! ביל מים! להיבים לב מים! הלאב" ביל מים! להיבים להיבים לב מים! ביל מים! להיבים להיבים לב מים! ביל מים! להיבים להיבים לב מים! ביל מים! להיבים ...מהקיץ הזה תשנוטוב יותר!

יואר בתנחות אלה ניתן לדכוש את ספירי ופילוחות פילי בוסאחותי ברשת חנונות רים, המזרונאים וסקאונים

על חינוך נערות

נערה אחת ושמה נועה כתבה לי מכתכ מעניין למרי. בין יתר תיאורי חייה כנערה מתכנרת היא כותכת לי איך אנשים מנסים להקנות לה אכחנות נכונות: "מישהו שהוא משהו אמר ליו ימני וסאטיריקף אין דבר כזה. זה פטוט לא קיים".

המישהו שהוא משהו שלך מראיג אותי, נועה. פירוש הדבר שהוא כטוח שהשמאל איננו מצחיק.

האיש עם השם

בדואר שהגיע מן המערכת היה גם מכתב

חגית אהרונוף היא ששיגרה לי את

המכתב, ובו סיפרה על ידיעה שהתפרסמה

בעתון השומרון "אלף יור". כותרת היריעה:

"לא מוכן להנחות תלמידים מן השטחים".

מתחת לכותרת מסופר כי מורה בסמיגר

הקיבוצים, ד"ר אברהם ארכל, ענה כך לבקשת

מורה שינחה תלמיד מאריאל: "לצערי איני מוכן להנחות תלמירים מן השטחים

צלצלתי לארכל, לשאול אותו אם זה נכון.

לא האמנתי. "כן", הוא אמר לי, "זה נכון, ואם

אתה רוצה לכתוב על כך, אז זה כבר לא מי

יודע מה חדש". הוא עירכן אותי בכמה

התפתחויות שהחמצתי בגלל גלותי: "חבר

הכנסת עובדיה עלי פנה לשר החינוך בדרישה שיפטדו אותי, אכל אי־אפשר לעשות לי שום

רבר, כי הנחיית ילדים איננה חוכה. אחרי

שהסיפור התפרסם, ראיינו אותי ב'כמחנה',

ב'על המשמר' וב'העיר". ועוד הוא מספר לי שבעקבות הקשר שנוצר לו עם "העיר", הוא

ובכן, הכל כסדר. משרד החינוך לא יכול

להתערב, ולא עוד אלא שאפשר אפילו להגיע

כצורה כזו לעתונות. ההמון הישראלי אוהכ

את שונאיו, ותמיד צריך חרשים. מכשיר

המורים המתחרים הוא עכשיו כוכב, ויעשה

לי ללכת לראות קופי מנדריל עם ביצים סגולות כגן החיות של רומא, וגם חירש לי שהוא נוסע לסאפארי באפריקה. אוהב גרול

של בעלי חיים הוא המורה לזואולוגיה, ויש לו

סימפטיה לביצים של כל גוף, אבל שום טיפה

של חיבה אין לו לתלמיר שגר בשומרון.

ובְטָוֹב לבַ ד"ר ארבל בסיפוריו, גם המליץ

רושם רב על הסמינריסטיות שלו.

הוזמן לפרסם שם טור.

אחר שעל גבי המעטפה שלו רשמתי "לא

יאמן", והנחתי כצד, לבריקה.

הכבושים".

עליה שפנפן קטנטן, ופנה להתלכש.

העלה על גופו תחתוני איב סאן־לורן, גופיית פייר קארדן, חולצה שמורפס עליה כברול וולנטינו ומכנסוים שעל הטוסיק שלהם חתום קלווין קליין. חגר חגורת נ'ורג'יו ארמני עם אכום פורשו, רכן, גרם לרגליו גרבי ריבוק, ועמר להעלות עליהן את הנעליים עם השם

הוא יוד ממיטתו בחדרו בלכ חולון, פשט את פיג'מת פירוצ'י שלו, ציחצח שיניו במברשת סמסונייט, התגלח בסכין שמצוייר עליו קרוקודיל קטנטן, התגנב במגבת שתפור

אריר – נגנבו. במקומם היו, מגעילים לגמרי, שרוכים רגילים מהסופרמרקט. ישר חשר כנערה שחייתה אצלו אתמול בלילה. והוא חשב שרס מאיירס עליו להזהר. די. הכל אכוד. חשרוכים החתומים נעלמו, ועד שמישתו לא יסע שוב לניוניורק, הוא לא יוכל

לצאת מהבית:

הכי נכון כשהיכה בו הברק. לא, זה לא יכול

להיות. פתאום הוא שם לב לכך שהשרוכים -

עליהם היוז כתוב בצהוב בולט שם של מעצב

INSIX WHIL

בוא וווארוארו איך פונגיים טוב יוונר

(המשך מעמוד 25) אחת משמאל לימין, פעם אחת מלמעלה למטה. המקום מתאים לו, הכבל לא.

THE PROPERTY WAS A STATE OF THE PARTY OF THE השאלה הכנאלות, שנישאלת המבצע התחיל: צילומי אוויר, בצהריים על הגג הלוחט של ה־ספניש שירטוטי שטה, כדיקות עומק, רוחב, קולוני". נחטמת כשתיקה דראמטית. גובה. עם כל הטויטוטים הוא נסע לפני המרחק כין גודל הדרכה והרצינות שמשחון פיליפ פטי, לזיעה היומיובית לתכנן. הצרפתי, צוייך יהנין, וזא גם של האנשים שנוסעים לעבודה בדרך האדריכל של עצמו. גט זמנבצע. מחלייז חברון שמתחת לגג – מעלה חיוך אצל מה עובי הכבל, האורך, המסלול, כאיזונ המתבונן מהצד. אבל פטי לא יפול מתח, לאיזה נקודות ייקשרו. לא. הוא לא לתשובה אנושית קטנה של סתם תתיבת למד אדריכלות. גם לא שום ויכר מסודר אחר. הוא, באופן עקויוני, נגד סדר. צחוק נבוך ומשיכת כתף קלה. לא, לא, בידאר סדרים ממוסדים. אינטראיציות יש כאן מדובר כדרמה ואף אחר, אף לא לו, ווא אומר, וגם וצודה גדולה לחיים שלו. שירטט במרוייק את כל החלקים שצריך. עשרות טבעות וברזלים בעוביים שונים קושלגו בדייקנות ברפים מסודרים. כתב קטן, מחודד, במירווחים מדוייקים. הסירטוטים ניטלחו לקיבוץ מסילות וכעבור שנה הוא הגיע נמיוחד

המבעות. אחרי הרף עם הציורים הקטנים

שובות של הגיבור לשאלות נשמעות כך: "אני מרשים מדוייקות מה לעשות בחכלים. הרבה אנסים. עושה את זה בשביל ש השמחה שלהם. אני מצליה אחריכך אני יורד לקהל, הרבה אנשים להתעלם מרשויות. עושה מה שאני רוצה - רוצים לגעת בי, ללחוץ לי יד. אני לוחק איפה שאני רוצה מתי שאני רוצה". "קצת נויקיסיום?" שואל המתער

הבורים. הוא יודע שהשליכה על החול,

מעל לתוחם, כתוכנות לצלילי תוועות

שבתבו מלחינים ישראליים כמו יוסף

סל, בן־ציון אורמי, רון ויחיפוע וגועם

ישריף, לא פוסיקה ליל דעיונה אמל

ממוידה אותו, למשל, השושכה, ביי

ייקרה אם יהיה איזה. רעיש בילתי צפוי ייקר

מסוט מאוריון. סילונים הרי ופצים אה

שבי תושלים ללא אחרה פוקרפת. "זה

מאוד מורכנו". ונוא אומר, "כד" טעות היא

דיואוטר, זה החיים שלי, את כבינה.

של הסבעות באות טבלאות של מזג את הגיבור, ושניהם מנגבים זיעה. שאני רוצה איפה שאני רוצה מתי שאני למחוא לו בפיים. הוא מדלג על השם מידי פעם ובערב מפנק אותו בפורל

רוצה. אני מרגיש חופשי. מחזיק את החיים שלי ביריים שלי." איך הוא מתנהג דקה אחרי אחר, יגנוב לו לרגע את הבמה. מחיאות הבסיים, בשיורד מהחבל? "כמו אינג'ינר טוב, נותן הוראות

אינז'ינרים לא יורעים מה שאני יודע. ידיים לצוות, כשכילי שום דבר כבר לא קיים. לנגטה, הכל שולי".

אחרי העננים, למטה, על הארניה הגיבור על הנג מתחיל להתרגז יחכז לו חברתו לחיים, ובתם ג'יפסי, בת שלה. קורא לה "היא".

כונו נוניה היקרה לארי!? איפשהוא אחרי הטבלה של מזג האוויר.

הגיבור שם מכט מהצד. "זה לא משנה לי. אני לא בעל מישפחה. היא

. איך זה שרווקא הוא מצליח לררוף ולספק את התשוקות שלו, איזה ילרות - היתה לו, על איזה שכילים הרשים הוא מעבר למציאויות קשנות. "ילדות רצילה" הוא אומר, גדל בכפר צרפתי קטן, ההורים שלו שמחים לראות את - לפני שעולה, לגג הצרפתי מבקש התפונות שלו בעיהונים. שפחים כשיש שהעיתון ישלח לו כפוד תמונות צבע

הניפורסם כהנוכה שלו.

מסלול החיים שלו הוא אנטי אמירות סתומות, חצי מיסטיתה, סיכות קבקב. שלא מנפצות בלונים. היה מי שראה אותן מופיע בקרקסים הוא לא אוהב

מראש ציוצי ציפרים כסביבה כדי לבחון אל תחשוב שום מחשבה בכלל

שפטי יודקן, הוא יתעד בדייקנות את הקירבה שלו לאלוהים. ספר אחד בבר כתב, עם הקדמה של מרסל מרסו. הפנטומימאי הצרפתי ראה את פטי צועד באוויר כשנת שבעים וחמש ולחץ לו יד כהתרגשות. ההתרגשות יצאה מפני שמרסו עצמו הלך על חבל. ומול פטי הבין שהוא חובב. מרסו מתעב תובבנות. החיים שלו חלויים על חוט, אומר מרטו על פטי, ולא מתכוון רק למשחק מילים. אחד כך ושא כותב על היופי שבאילוזיה ועל חיים ומוות שצועדים בקווים מקבילים. אלו המילים שיצאו לו אחרי שראה את פטי.

כספר שלו על אמנות ההליכה על החבל מתחיל פטי את הפרקים בהכרה יהובל עצמו. הסיבים, המתח. החומרים הנמישות, העמח של החומר למנע של האצבעות. אחרי חהיכרות האינטימית הזאת אפשר לזוז הלאה. החבל, אסור לשכוח, צריך שיהיה נקי מטיפה של נריו. את הצעדים הראשונים מציע בטי לצעוד כחמישה סנטימטרים מהריצפה. לא לקפוץ ולרוץ, אפילו לא להתלהב. להתחיל לחפש בעדינות, מאד בעדינות נקודות דקות של שיווי משקל. אונה מוצא אותן בינך לבין עצמך. את הידיים לעווב רגע הצידה. לא להתיחס, שיתנופנו בקצב שלהן.

החליכה אפור לה שתהיה כבדה. לא מדובר בכלל בחליכה, מדובר בהחלקה. למי מטי: החלק את תבהונות, ואו את נישמתך, ולבסוף את העקב ואז ונוכל לחוות את ההתמכרות הקלילה של הובהים. אנשים שיושבים ומתפעלים למטה אטור להם לזהות צליל של החאמצות. הקלילות היא תושמה של ההליבה. אלה שעומדים למטה, צריכים להגיד

בהתפעלות. "חיראו איך הוא מטייל". פסי מוסיף תרגיל כל יום מחדש. מוסה להטוטים, כדורים, קפיצות, דילוגים, הליכה עם ובלי מוט לשמירת האיגון. הוא מדבר על חנוחה מסוימת שבה הוא נה על החבל. אימן מכקימלי של שויווז משקל על כמה נקודות של השף בבח אחת. בדימוי הזה עולה לו אסוציאציה של מיפגש עם ציפורים

דואות. קפואות איברים. על הרגעים שלפני ההליכה אומר פטי: הפלטפורמה מהעבר השני גראית בלתי מושנת. הקרקע לא נראית במקומה הטבעי, קולות יוצאים מהיער, ושוף

אחרי החליכה: לך הביתה, השתכל על האדמה, אל החשוב, אל תחשוב. שום מחשבה בכלל,

EXECUTE OF COLUMN STREET, STRE פטי ניהופעוה: מטלול והתיים שלו הוא אנטי קונבנציוה בעיקוון.

לדבר על הממה הזאת. אולי לא ניספית מטונה, עום את הקורקס כדיי להיות סולה הוווה אנשים ישכו ויישכו פעוניי פת מחת החבל, רצתיעה יפנר את הפנים של הדלדים, דתרגעים, אחודכון ילכו הביתות, ינינו ארוחות עונו, ישכיתו את המלדים למפת, אולר מוכרו על זה עוד שונה היקות דה לייקר פעודרויה. את - החליכה על המניל, כל חליכה, הוא יבאע רין ז יום הפופע. כאחתי יום עצמו ולא זיקה קורה. כלי וחרות. על דד כות וחקות לא חחרים פעמיים. האפקט מתכובה איכונים הוא עושה כל ערב בגובה שבעה מטרים בתיאטרון ירושלים.

מקופות שלו על הארמה הוא עוטר בפינות של החובות ככל מיני ארצות בעולם, עושה להטוטים זעוכר אחר כך, ביז 🖅 האנשים, עם זוכובע ביר. הימים כאור קשים מפרנסת אותו האשה מניוייורק.

'היא" חיה מציור. צפוי ניראש שהגיכור יבוז למוסר בורגני כמו הכרת ביטוח. קצת לפני העליה על ההכל הוא חותם בריפרוף מהיר על פתקים קטנים שמשהררים את כל הנוגעים כדבר מאחריות לכל תוצאה של מעידה שלו. פציעה או מוות. שיחה, הריאליות ניכניסה אותו לתזוזות פיזיות עצבניות. הוא מבחינתו לא רואה סוף של שום דבר. יש לו, הוא אומר, עוד הרבה תוכניות איך להרשים אנשים. הפסקות עבודה עושים פעניים ביום אצל מרציאנו, כמסעדת הרגים, קומה מתחת. ומודד שוב צעוים במרץ כדי להרגע. ארבע. האישה שילדה לו גם תופרת לו ג'ו ומייק החרים מהריציון כדי להצטרף ליבקט מחלט. אם היה יכול, היה מקליט "אני לבד נשויק את החיים שלי ביריים. את התילבושות למופע, מגדלת את. לארוחה מרציאנו, המטעדו, מחבב את לא שואל אף אחר. עדשה בדיוק מה הילדה, וגם באה ממקומות רחוקים התימהוני על הנג. מעלה לו מים קרים

ליד השולחן מחליפים אינפורמציה הוא לא זוכר בריוק. רגע, הוא להוטה, בארבע שפוח, על עובי של יסתכל בלוה, רשום לו התאריך ברגים. הניבור נידבר חמט שפות, האסיסטנט. ג'ו. מדבר כפול שפות ועוד להיות בעל מישפחה משנה תמה. אחרי עשרות שנים על סיפונים של אוניות, ג'ז ירד ליכשה והפך טומחה לכבלים. הוא מתח כבל בחרמון בשמונים ואחת. הצרפתי ביקשיב לשיחה ילדה את הילדה בלי לשאול את. בעברית, מעל התביתה, ומבקש לדעת על מה בריוק מדברים. בעדינות מבקש המתער מהעיהון שהגיבור ירשה לאכיטטנט שלו, ג'ו, לתרגם כניה ניונהים מקצועיים לעכרית. הגיבור חושב דקה דרך שאף אחר עוד לא גילה: פטי לא ער שנותן לכילח הזקן את הבניה לרגע. עונה על שאלות בנאליות. ביבורים הם ונם אז בתעקש ללמוך את השמות בעברית. לא מפסיד מחיאת כף אחת.

הצי שעה אצל מרציאנו והזרה לגג. ילו כסף. "הורים בורגנים", אומר הבן ברי מקסט בהן איז האלבום העבה שיש לו בניו־יורק. שלא ישכתו בבקשה.

על הגג מתיישב-פיליפ פכי על קונבנציה בעיקרון. לא לומה. לא כמא הסקיי החום ומסמו למלת. בשתר מתחתן. לא עובד במקונות מסודרים אצבעות שנחזיקות עיפרון מתורד, להזיז הרגעים החוקים שלו בחיים, זה הימור - לפינה של הגג את המנועי דראשור על החיים בחצאי שעות מעל נכהים שיעוור למתוח את הכבל מעל לגיא. עצומים, בכל מיני מקומות בעולם. כי עניין של שמנגים קילו לפחות. ג'וג השאר לפני ואחרי. ככטואלים אותו איך מחייך כשמתבופוי, ומזמום שיר קטן בכלל התחול, מה היתה הנקורה שמנת שלמהי מהמלחים התולנדים: אם צמח לאוויר הוא לא עונה תשוכה משחכלים על העולם פלשטה, כל ברורה. "זה היה כתובי" הוא אומר. "האנשים, כולם, מסתוכבים, עם נעלי

בילי מוסקונה לרמו

37 ປາກຂອງເວ

מולטימיליונר בחסדי בגין

בשנת 1986 היה האיש עשיר מופלג ולא נוקק עוד לעסקים. לכן, כעקבות הסיוע הרפואי שהגיש לבריה מ אחר אסון צרנוכיל, יכול היה האמר לכקש מאנטולי רוברינין ברצמבר 1986 שבריה"מ תספק לו מיסמד הררוש לישראל בתכיעה נגד איוואן דמיאניוק. ואכן, האמר קיבל את המיסמך והעבירו לידי שמעון פרס כירושלים. שר החוץ הודה לו כמכתכ הם 'בשם מרינת ישראל והעם היהודי", ואף ביקש ממנו להעביר מסר לממשלת בריתיהמועצות: "אנא העבר את הערכתנו לשלטונות הסובייטיים על שיתוף הפעולה במאמצים להכיא פושעי מלחמה לדין צרק".

והאמר מעיר: "אני בטוח שמסר זה של הערכה יגיע לדוכרינין וגורכאצ'וב, ואולי תהיה זו פתיחה לשיתוף פעולה בעתיד כין שתי הממשלות".

ה שהאמר אינו מספר, דוא כי בעת משפט 🚓 אייכמן סירבו השלטונות הסובייטים להענות לבקשת ישראל לספק לה תעורות ומיסמכים שנדרשו למשפט. חרף הקשרים הדיפלומטיים שקויימו אז בין בריה'מ לישראל התעלמו הסובייטים מפניות ישראל כנושא זה. אמנם שר החוץ הסוכייטי אגרריי גרומיקו, כשיחה עם השגריר אריה הראל כ־9 ביוני 1960, הביע את תקוותו כי אייכמן ייענש, אך עורך "פראוורה", בטאון המפלגה הקומוניסטית הסוביייטית, הצדיק את סירוכ השלטונות לספק לישראל את החומר הנדוש כאמרו לשגריר הישראלי: "איננו רוצים לחזק את הרושם כאילו ישראל היא המגן העיקרי של העם היהורי. הצכא הארום הציל אלפי יהורים".

האמר אינו מציין זאת כספרו, ואין זה מפחית מערכו של ההישג שהשיג בשנת 1986, כאשר ממשלת בריה"מ הסכימה – כאות הוקרה על התנדבותו כימי אסון צ'רנוביל – להעכיר למשפט בירושלים (חרף העדר היחסים הדיפלומטיים) את מיסמך טרווניקי, המשמש מוצג מרכזי במשפט דמיאגיוק, להוכחת האשמה כי הוא ולא אחר הינו "איוואן האיום"

הרגשים יהוריים אלה בספרו האיטוביאוגרפי של האמר אינם צריכים להטעות. את מרכית 89 שנות חייו הקריש האיש לעשיית כסף, והצלית בכך מאור. הוא גם אהכ להתחכך בין גדולי עולם ולנסות לתווך בין נשיאי ארח"ב לבין שליטי הקרמלין, הן בטיפוח יחסים מסחריים והן בעידור פגישות פיסגה ביניהם, ואף כמישור וה היו לו הישגים בלתי־מבוטלים. וביחסי מסחר הוא לא ידע מעצורים. כאשר השלטונות עולמיים עם גילוי הגפט כלוב. הסובייטיים עצרו כנמל ריגה את פריקת 200 מכוניות שנוערו לצכא, מתוצרת כית־החרושת של הנרי פורד שהיה אנטי־סובייטי ואנטישמי קנאי, נייס האמר לעזרתו את ליאון טרוצקי, שאמר לו: מארכסיסט אמיתי לא ירשה שסנטימנסים יפריעו לו בעסקים. האמר טוען שאז נרעש למשמע תשובה זו של טרוצקי,

עם טרוצקי הסריר האמר את עסקי ייבוא. המכדניות וייצור הטראקטורים כרוסיה. עם יהודי שני בצטרת הסוגייטית, זיגובייב (רוזנפלד), הסריר את הזכיון לכריית אזכסט בודרי אוראל. עם יהורי שלישי, קאמנייב נרארומילסקיו, השלים את הרשיונות להוצאת אוצרות האמנות פרוסיה. עם יהודי רכיעי, ארולף יופה (שאלמנתו עלתח בשנות ה־70' לארץ ונפטרה בגיל 192, הסדיר את הרשיון להקמת ביתיחרושת לעפרונות כסוסקווה, ועם החמישי, פרוסקין, ממלאימקום הקרמיסאר לסתר, ועץ, תגלע להסכם מסחרי מקיף. כל אלה סייעו להתעשרותו, אך עדיין לא המכו אותו למולטימיליוגר. למעמד זה הגיע בשנות החמישים . המאוחרות, כאשר החל לעמוק בקירות נפט. קודמ לכן עסק בוויסקי, בגלריות אמנות ובמסחר עם רכות, לפי הכלל שלמד מפי שרוצקי, כי בעסלים אין ברית המועצות. לאחד שנשא את אשתו השלישית, סנטימנטים. פראנסים, שהיו לה ארמות בקלימורגיה, נפתח פרק הנפט בחייו הסוערים. מאשתו השניה נפלד לאחר כלוכ" – מרגיש עכשיו ארמאנד האמר, כנבר

Hipepin 35

לכרית המועצות לא היה כל קשר להצלחתנו,

תאמד עם שמעון בין

בתערוכת אוסף תמונותיו במוזיאו ישראל, ועם שלים בריה"ם הנוכחי הסיוע לישואל העל בתמורה לעודת אחרי אפון צירוביל

מיכאיל מובאצום

מספר על כך בגילוי־לב ומפרט את תביעותיה המופרוות לדמי מזונות. האשה החדשה הכיאה אותן לשדות הנפט בהם האיר לו חמול בהגיעו לשיאים

אמר זוכר התנהגות משונה של שליט ערבי אחר - שארוק מלך מצרים - שהעלח דרישות מוזרות לאתר ביקור ב"גלריות האמר" כניריורק. יום אחר סיבל מהמלד המצרי מברק וכו שתי מישאלות: האתת, לרכוש כשבילו בית־תרושת לבאקאליט, ותשניה – לשלוח אליו את שחקנית הקולנוע לגה טורנר. האמר מעיר: רק את הבקשה הראשונה הייתי מסוגל למלא. לכן נוהר שלא לעורר תקוות מוגומות אצל השליט הערבי השכן, אירריס מלך לוב. כאשר המלך ביקש לקרוא לבאר הנסט הראשונה שנתגלתה בארצו על שמו של האמר, הצטנע הרוקטור ועמר על כך שתכונה

אחר הרוצת המלך הלובי נתגלו קשיים ביחסי האמר עם מועאמר קר'אפי. האמר נזקק לעזרת נאצר כדי לצנן במיקצת את השלים הלובי החדש. בתיווכו של נאצר, השיג האמר הסרר עם קראפי לפיו קיבל שליט לוכ 51 אתונים בשליטה על נמט התברה כארץ זו, למורת רוחן של החברות המערביות האחרות. הודות להסרר זה הצליח להחויק מעמר כלוב שנים

שבשברותה פינחה אותו "והנוני מלוכלך". בספרו הוא . השפועות שנפוצו כאילו סייעו לו הסובייטים בעסקיו

עם קראפי, הן בעת פעילות "אוקסידנסאל" כלונ בפעולת החימול של עסקי תתברה כלוב.

מכל מקום, כשנת 1976, כאשר השאה של אוד שיגר אליו שליח כדי לרכוש עשרה אחדים ממניות של חברת "אוקסירנטל" כלא כל זכוח להישל בניהולה, דובר על תשלום של 125 מיליון רול ארמאנר האמר השקיע מאמץ רב כדי שכף רנקו השאה לא תדרור בחברה בתיטיפותיו.

עשר שנים לאחר מכן, כאשר נותקי הקשרי. לוב, החלה חברת "אוקסירנטל" לעבוד בשיתות חברת "כימיקאלים לישראל" ויו"ר מועצה המנולו של חברה זו ומא עכשין רפי איתון ביישומן תוכניות כימיות אחרות, הוא כותב: "מועאם" ל" וראי לא יראה ואת בעין טובה, אבל זה ממלא או ל שמחה". בעל הוכרונות מוסיף כי הוא עצמו השק מכספו בחברה לחיפושי נפט בישראל, ומחס שמחצית משטחה של מדינה ישראל נתונה נה

בכל הספרים שנתפרסמו אורותיו ער כה פונה האמר כנוצרי זקן המתרוצץ ללא ליאות כמסס האישי בין שליטי העולם, וכאיל נסט מולטימית המקיים יהמי ידידות עם השליטים המובייטים. חוב ומציינים איך אביו המיר את רתו והוא כשחום לכנסיה האוניסארית. ואילו באוסוביונהפיה שלב שיצאה זה עתה לאור בניךיורס, תודר ריי תיק ומרגיש את יהדותו ומתפאר כזיגעתו העמוסי לישיאול עד שלעתים מתקבל הרושם כי שני האושים שהואילי כלפיהם אחבה עמוקה הם לנין (מנחם לנין:

של עמינח

A. 150 (188)

מתנד מבחר חדרי-השינה, גאה

עמינח: שידות, ארונות, ופינות

והעיקר הוא כמובן המזרון: מזרון

ייפלאזה אסטרופדייי המיוצר

מורוני עמינח - היחידים באישור

מזרוני עמינח

וריהוט עמינח

ב-6 תשלומים

אפשרות ל-12 תשלומים

באמצעות כרטיסי אשראי

שיקליים שווים.

יעוד אכרנו ?- VISA ה

להשיג ברשת חנויות עמינח, חנויות

רחיטים מורשות וברשתות השווק

ורק ברשת חנויות עמינה).

ובחמלצת אגודת חכירופרקטורים

הבינלאומית (מרפאי עמוד השדרה

ייהמיטה האמריקניתיי היחידה עם ארגו (Foundation)

מצעים מתרומם.

איפור תואמות.

בידע אמריקני ובו

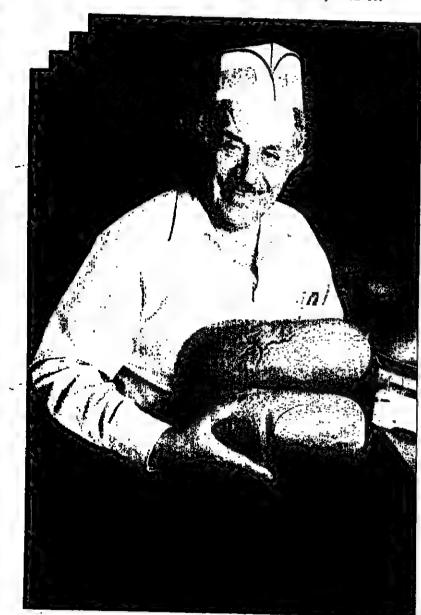
ייהמרכז הבריאותנייי.

הריהת שהא בריאות

דני אנג'ר

דור שמיני בירושלים: "אצולה ספרדית? קשקוש! מה זה ספרדי טהור – כזה שמכניסים אותו לפניצילין כדי שיהיה טהור? אין ספרדי טהור או לא טהור, יש ספרדי טוב או ספרדי רע. וזהו".

רחל ומנשה אלישר

מאה־חמישים וחמש־מאות שנה בירושלים: "היתה אצולה ספרדית עד לפני חמישים־ששים שנה. היתה והתמוססה. הזקנים מתו, הצעירים עזכו את הארץ או ירדו מגרולתם, וזה חבל כשביל המרינה".

בוסתן ספרדל

יש אצולה ירושלמית. ספרדים טהורים. הסיפורים עליהם כבר מזמן טישטשו את קווי הגבול של המציאות מודל 87'. הספרדים הוותיקים של ירושלים הם מוערון סגור, עם קודים משלו, סגנון, הרבה כבוד וכסף. אבל על כסף לא מרכרים. זה לא מכובד. על ייחום ועל ותק דווקא מרכים לדכר, ואלה משחרעים על־פני דורות רבים. חמש־מאות שנה לפי שעון ירושלים, זה פרק זמן הולם להגדרה "ותיק".

> מאת אורית הראל צילומים: דפנה קצור

ויקטוריה ולירו

מאה שנה בארץ מצד משפחת אביה, שלוש־מאות ושבעים שנה מצד משפחת בעלה: "סבא שלי בנה את הבית הצמוד לקרדו – שיש איטלקי, רהיטים מווינה. ערכים, יהודים, יוונים – כולנו שיחקנו יחד והיתה אווירה קוסמופוליטית. בבית דיברו תמיד על עשיית צדקה, על לא להיות סנובים".

1504 הוא התאריך המוקדם כיותר המופיע על מסמר שנכתב בירושלים - מכתב של 16 רכנים -ועליו גם חתימתו של אחד מכני אלישר. משם והלאה, קסנה, ובתחלם התביישתי שמול העציבה וה"סמוקינג המשפחה המפואכת הוו שכאה מהעיר אישר בחכל דרך עשרות מסמכים ושמות קרובים ותארים, מתקרם חי את הרברים. פה הוא שולף עור ספר על תולדות המשפחה שנכתב לרגל יובל כזה או אחר, שם הוא

מריץ אצכע גרומה על פני שרטוט או מפה משפחתית. ולקשייתפיסה במוני, יש לו, כשליפה מהירה, גם דף (המשך בעמוד הבא)

41 Blaealo

ב'נטלמן אמיתי מתקופת המנדט, מדבר בנימוס מרוחק, בתרוזים על ידי הרב יעקב אלישר". ער שנת 1950 היו ככר מזמן הספיקו להסתדר בכלל לא רע.

הוא מוקף ספרים והעצים שמתערים את תולדות סרגוסה שכספרד. שם היו שלושה אחים, "שהיו הוא גר בקומה השניה של בית פרטי בשכונת מיודדים עם נסיך סרגוסה, והוא קרא יום אחר לאה

לוגם תה מספלים מעודנים שמנישה אשתו, רחל. מסע חונגים את התג המשפחתי הזה. "הפסקנו בשהרבר עבר בנתיני משפחת אלישר עם מגשה אלישר ליר ההגה – זמנו. היום אני מרגיש שוה חכל".

ג'קט" של בעל הבית ישבתו כג'ינס מקומי ומהוה. רחביה בירושלים. מול הבית והצריף של הגשיא המנוח - הבכור אברהם ואמר לה 'אתם ידירים, א־אפשר לדעת. יצהק בן־צבי, היום מכונים מדעיים על שמו לחקר מה יהיה עם המלכה איזכל, שנתונה להשפעת הכנסית ארץ ישראל והערות. בשביל מנשה אלישר זה כיתו כראי שתעובו". זה היח שכע שנים לפני גירוש ספרר. של שכן טהיה מרבה לבקר אותו. כמיותר הוא זוכר את ... מספרך עברו האחים להולנד ומשם לארץ יטראל -כךצבי מתארח אצלו, כביתו, כשהיו תוגנים שם את אחד כא לירושלים, אחד לחברון. ואחד לצפת. תקציר אחד של "קוריקולום ויטה" אישי שמקצר "פורים של האלישרים" בשניים בניסן, "כמו פורים "והרפוש נשאר בספרר", מרגיש מנטה אליטר. אין רגיל עם מעות לעניים וקריאת מגילה, שנכתכה כולה . רבר. ב־500 השנים אותן עשתה המשפתה בארץ הם

להרצות בשטף את כל תולדות המשפחה מכל צו וכיוון על פני רצף של מאות שנים. 500 שנה הם בירושלים. זה בעיניו פרק זמן הולם להגדרה התיק משפתת אשתו – קוקיה, עוד אתת מהמשפתות המשתייכות לחוג המצומצט הזה – נמצאת בירושלים רק 150 שנה, "דק", תוא מדגיש.

מהסרובינציה ומהגלות של תל־אביב, הספרדים במשקפיים וכהדבה זכרונות וסיפורים. לבוש כמו

עצמם. הסיפורים והאגדות – בין על אלה שאוהבים אצולה של ירושלים: יש, וראי שיש", אומרת להמשיך ולחיות אותם ובין על אלה שמתכחשים להם ויסטורית ולירו עם מבט מצועף משרצ בעיניים וחיוך – כבר מזמן טישטשו את קווי הגבול של המציאות, רק על השפתיים. "היתה אצולה ספרדית עד לפני מודל 1987. למתכונן מן מהצד, כמיותר אם הוא בא

ת לא מה שהיה פעם. אחרי ויקטוריה ולירו כבר ומיטיב את רשי מיקטורנו. "היתה והתמוססה. הוקנים של ירושלים הם מין מערון סבור עם קהים לא מחזרים בחורים רכובים על סוטים לכנים, ולא מתו, הצעירים עובר את הארץ או ידדו מגדולתם, חה משלו והרבה כבוד מסוגבן. ובסף. אבל על הבסף לא משליכים לעכרה ורדים. היא ככר אפילו לא גרה חכל בשביל המרינה". "קשקוש", נוהם דני אנג"ל מדברים. על מה שמובן מאליו לא צריך להשחיה בירושלים. יש אנשים שלא יורעים מי זה מנשה בפסקנות, "אין עניין של אצולה. זו שטות. מה זה מלים. זה לא מבובר. אלישר. אפילו בירושלים, ורני אנג'ל צוחק על הכל, סמך־טיתז אין רבר כוה. מה זה ספרדי טהור – כזה מחלק כרטיסי ביקור עליהם מופיעה חמותו עם הילת שמכניסים אותו לקניצילין כדי שיהיה סהורין אין אלישר שולף- שירטוטים של אילנות יוחסין ויודע מלאך מעל לראשו והמלים. באנגלית – "מלך ספרדי טהור או לא טהור, יש ספרדי סוב או ספרדי המאסית" - והוא משאיר את חנות המאסייה שלו רע חותר. לך תביף. שתוחה מסכיב לשעון, ממש כמו אצל הכוהמה. ובעצם זה לא כליכך משנה מה הם אומרים על התל־אביבית. ולואת יקרא אצולת ירושלים.

(המשך מהעמוד הקודם)

אלה בכמה פיסקות מלאות ציוני־דרך אישיים מרשימים.

"אני באופן ישיר בן לשושלת הירושלמית של המשפחה, דור 16 בארץ, אחד משכעה אתים. מצד אמי", הוא מחייך כמעט בהתנצלות, "אני חצי אשכנוי. אמא שלי היא כת למשפחת פרומקין, אחות של ישראל רכ פרומקין, שהוציא את עיתון 'חבצלת' בירושלים". אבל למרות שהיא היתה אשכנויה היה לה ייחום לא רע: אבא שלה קיבל מהשולטן התורכי את הזיכיון לבגיית מסילת הרכבת מיפו לירושלים, וחוץ נוזה "היא היתה אשה יפהפיה, ממשפהה עשירה ביותר". אז זה לא נורא שהיתה אשכנזיה, ככלל, הדור הולך ופוחת, "וגם אתי ובני נשואים עם אשכנזיות".

מה לעשות. אצל ויקטוריה ולירו מדברים על "התבוללות" בנישואי בני המשפחה עם אטכנוים, וכם דני אנג'ל אומר בצחוק שהבת שלו קלקלה לו את הנזע, התחתנה עם אשכנזי "והביאה לי שלושה נכדים בלונדינים". האמת היא שכל העסק הזה משעשע אותו. "אני התחתנתי עם לבנונית מביירות שעכרה פה. הומינו אותי לשחות חה, וככה פגשתי אותה. אנחנו נשואים מ־1947, כושה להגיר, 40 שנה עם אותה אשה - ויקטוריה. מגיע לי על זה 'ויקטוריה קרוס'", הוא מעניק לעצמי צל"ש אבירי.

יפוס צבעוני. דני אנג'ל. כל הומן עושה רושם שהוא מתברת, לא רציני בשום כיוון. רק העוברה שאנחנו יושבים נמשרדו שבתוך שטת המאפייה – שתוץ מהיותה מוסד ירושלמי ירוע היא גם אימפריה כלכלית קטנה – מוכירה שיש פה עסק בפירוש רציני. בניגור להידור המכופתר של מנשה אלישר ולגינונים המעודנים של ויקטוריה ולירו שמזכירים את תקופת "המדינה שבדרך", דני אנג'ל הוא קורם כל צבר, כמעט דור המדינה. לפני כל דבר אחר הוא יספר על איך חזר מהצכא הבריטי להילתם במלחמת העצמאות, ואיך שירת במילואים בהתנדבות עד לפני שלוש שנים, ורק אחרייכן יוסיף שהוא דור שמיני בירושלים, ישלוף ערימה של דפי טיוטה בכתבייד כמעט בלתייקריא, ויגיר: "פָה רשמתי לעצמי נקודות על תולדות המשפחה, טלא אשכח. פעם אכתוב על זה ספר", הוא מכטיה לעצמו יותר מאשר לי.

כל הסיפור הוה של אצולה ספררית מצחיק אותו. ירושלים היא ירושלים", הוא קובע, "החיים כאן היה עוזר לגבות כסף, תשלומים למאפייה, ואיך פעם בדרך־כלל מתנהלים בקבוצות סגורות, ארבעה עד בשנה היו נוסעים לים המלח, "שוכבים על הגב עם שישה זוגות שנפגשים פעם כשבוע לפחות. אלה גאוטה ועתון! כיר, כי בני הדור שלי לא יודעים לשחות הקרוכים. אחרייכן יש מעגל רחב יותר, וכן הלאת זה וזה בגלל שירושלמים לא נכנסים למים, כי המים הולך לפי כל מיני דברים, למשל חברות במועדון 'רוטרי' ואנג'ל הוא נשיא לשעכר של הסביף הירושלמי סל המועדון), לאו־דווקא לפי עדות. ויש ותק של משבע שפוח שתוא דובר - אצל יפהפיה גרמניה שלא חברות מילדות ומבית־הספר. לפעמים אנחנו גם ידעה שום שפה אחרת, והוא רצה לצאת איתה: איך קולטים 'עולים הרשים' והיו גם כמה 'יורדים', אבל לא כתור ילר עישן סינריה ראשונה ואחרונה בטדה שליד מהחברה שלנו". יורדים ועולים, זאת לדעת. אין ביתיהספר ברחוב הלל והקיא מרוב נועל־נפש, מה

בפרץ של נוסטלגיה הוא שולף תמונות ישנות

עכשיו הוא איש גדול ועליו. הרבה תמונות עם יתפסו אותי. חברים מעטרות את קירות משרדו. אליזבט טיילור תלוייה שם לצד ראש העיר טדי. כולם חברים. חלקם מהצכא, חלקם מהפעילות הציבורית העניפה, חלקם "טמומן". ובין כל התמונות יש גם תפונה של איש בהתשה, על גדות התעלה". ברגע של רצינות הוא מריהוט שקנתה בתור כלה טריה בח 19 באירופה, לעזור להתגבר, לא להיות סגובים, לא להוד"

HIJ 2010 42

ויקטוריה ולירו: מי שלימים היה בעלה, ד"ר גבריאל ולירו, חיזר אחריה כשהוא רכוב על סוס לבן, ומשליך אליה ורדים. ככה "התחיל" הבן של הכנקאים עם הבת של חכמשווילי, שבנה את התלמוד־תורה הראשון בעיר.

בשיטת "מוחארם" - "לא קונים ולא שוכרים, הבנקאים, הוולירוס, עם הבת של הכמשווילי, שבנה ירושלמים ותיקים יודעים מה זה" – זוכר איך כן 13 רטובים".

מנשה אלישר זוכר איך למר גרמנית – אחת הכוונה למי שיוצאים ונכנסים כשערי המרינה אלא שלא הפריע לו לזהות בנועל בפש הזה פוטנציאל כלכלי אדיר בנוא היום, להיות ליבואן הסיגריות וכילות וסרטים. הדירה שלי היום היא אפס לעובת זה הגדול בארץ ו"להתפרנס מהסיגריות כבר 70 שנה": אגרונו גרנו בגן אבטימוס, שהיה גן שעשועים לילוים מימי הגימנסיה, זוכר את יצחק נכון ואהובה שליין איך המציא מסמכים סוריים לסוכנות בעורת "נאמנים" שחיו בוזילות סביב הגן. ערבים, יוגדים, יוונים - רכרים שהשתיקה יפה להם עד היום, הוא אומר שרימה בעניין הגיל והוציא תעורה שהוא בן 18, ואיך בעיניים נוצצות, אבל את מכתב תתוקרה שקיבל ברנו בווילה ליד קולנוע ציון. רחל ינאית בדצרי באה

יקטוריה ולירו, מאה שנה בארץ מצר משפחת ויקטוריה ולידו חנגה לא מזמן יום הזלדה ו

את תלמוד־תורה הראשון כירושלים וייכד את בית־ספר "למל", שהיה מבוסס על חינוך גרמני מהוה 505,555 לידות שטולינג נתן אבא־הכמשווילי נרוניה לכתו ויקטוריה עם נישואיה לגבריאל ולירו.

"אבא שלי ריבר 12 שפות ונאל ארמות נשביל הציונות. משפחות הכמשורילי ועוקיה (סבא וסבוגא קל הגברת ויקטוריה, שהם, כזכור, גם מהותנים של אלישרו, כמו משפחת ולידו, כאו לארץ עם רכוס נדוכ: באו לעשות מצוות ומעשים כוכים, לראות את הר ביון

"סבא שלי קוקיה כנה את הכית הצמוד לקרזו שיש איטלקי, רהיטים מווינה, חדרי שינה עם מיכיח הים לוקת את החבר'ה למסיבות ב"אוטו לחם" של אבא. ברבות הימים על פועלו הוא מראה בגאווה. חדיתי כל עם פועלות לשתול עצים, כי אבא שלי עזר לה להקים הומן בפתר שמא יתפסו אותי, אבל עשיתי כבה סלא בית־ספר חילאי. הבית נמכר כשהורי נפטרו, והו תבל מאוד. עד היום יש לי דמעות בכל פעם שאני נאה

לרחוב שמאי. היו שם חיים יפים מאוד". אביה, 370 שנה כארץ מצד משפחת בעלה, היא זוכרת בית אבא ובית סבא בהם אירועים: צעיר במרים. "בני, עליר השלום, אריאל, שנפל ירושלמי רומנטי וורוד. בכורסה שהיא חלק היד לאות כבוד, ואיך דיברו תביד על עשיית בושה מודה: "אחת הסיכות שאני עוסק בפעילות ציכורית. מתחת לציור מקורי של מונה התלוי אצלה כאותה לאתרים את העיניים, להיות דלת פתחה לכל נוקק נרחבת אחרי נפילתו של אריק היא כדי להתנכר על נוגשלנטיות כמו שאצלי תלוי פוסטר של פוסטר – ונצרך". היא מרגישה שעמדה בקריטריונים הכאב, לא כדי לשכוח". הוא זוכר בשנחת ודים, לא היא זוכרת איך מי שלימים היה בעלה, ד"ר גבריאל המשפחתיים האלה בכבוד במשך השנים. 57 שנות בעלה בעלה בריאל המשפחתיים האלה בכבוד במשך השנים. 57 שנות דני אננ'ל זוכר נעורים של נדודים בין דירות אליה ורדים. ככה התחיל" הכן הרוקטור של משפחת הלנה כגן וער פעילות עניפה ברצ"ו הרצאות בחבי ולירו, היה כא לחזר אתריה רכוב על סוס לבן, ומשליך פעילות התנרכותית היא מונה לעצמה, מסיוע לד

רחל ומנשה אלישר. זה התחיל בשלושה אחים "שהיו מיודדים עם נסיך סרגוסה. יום אחר הוא קרא לאח הבכור, הזהיר אותו מפני המלכה איזכל ואמר לו: 'כדאי שתעזכו". זה היה שבע שנים לפני גירוש טפרד.

המלח, "שוכבים

גאזטה [עתון] ביד,

כי בני הדור שלי

על הגב עם

לא יודעים

לשחות".

אות' לקרוא לרב. היה לילה נורא ואיום, סופה וסור זכל שלוש העוזרות הלכו לישון, רק אני ואמא ישבנו ליר ההלון. פתאום ראינו דגל לבן כחוץ. אמרתי לאכא, אבל הוא עשה תנועה עם היד - "זה כלום". עברו כמה שעות, זפתאום יררה לו המוגלה כגרון, ומצבו הטתפר. ד"ר וולך אמר שהוא ניצל. הכם שלום אמר שקרה גם. ואז פתאום דפקו חזק בדלת. ואלה לא דני אנג'ל זוכר היו אופיצרים תורכים אלא חיים החלכן, שאמר: 'אתם לא תצאו עם הילדים, הבריטים ככר ברוממה". וככה נעורים של הם ניצלו. ואז כמוכן נגמרה הסופה, השמש יצאה מבין העננים, ברחוב מחאו כפיים לאלנכי ואבא של נדודים בין דירות זיקטוריה קם ממיטת חוליו. היא זוכרת כל פרט. שהיו מחליפים ב"מוחארם", ואיך פעם בשנה היו נוסעים לים

משפחות הספרדיות הוותיקות של ירושלים מחלקות ביניהן נתח לא מבוטל של היסטוריה במו גם רכוש לא מועט. יש בין 🛡 כניהן רבנים מפורסמים ותשובים, מראשוני הכנקאים והסוחרים, מראשוני המתיישבים בכתים שמחוץ לחומות העיר העתיקה, מייסדי כתי־ספר ומקרבי תרבות, אנשים שהקימו מפעלים כלכליים נכברים, מי שקנו הרבה קרקעות והיו פעילים מאוד בעשייה הציבורית וההתנדבותית, תורמים ומשכילים. אנשים שיצאו וכאו אצל מנהיגות הישוב והמרינה. ובעצמם קנו להם מקום של כבור בחוגים האלה. אכל הם, מתוך עקרון של ככוד שהוא אולי החוט המקשר ביגיהם גם היום, לא ניסנפו מעולם כהישגים, לא צייכו את ייחוסם בכל מקום אליו הגיעו. עיתון העדה הספררית "במערכה" הוא אולי הבמה הפומבית היחידה שמעליה הם מרשים לעצמם לפאר, להחמיא לעצמם ולהתייחס לדברים שאחרים אומרים או כותכים עליהם. הוא שאמרנו – מוערון סגור. מי שמחוצה לו, בין כה וכה לא נחשב במיוחד.

"ניתוח קטה", מגדירה זיקטוריה זלירו את המעבר

לתלואכיב, מעבר שהחלק הפיסי שלו הוא אולי רק

הצד הסימלי שכו. "בשבילי כל אכן בירושלים יקרה

מכל יהלום". היא אומרת. "ענרתי בירושלים זמנים

טובים וומגים קטים מאוד במלחמת העולם הראשונה,

כשהאופיצרים התורכים השדו כאכי שהוא ציוני. עשו

לאבי מטפט צבאי כשמצאו אצלו מכתב של אוסישקיז, היינו אז המישה ילדים בבית, והוצא צו גירוש. תפרו

לי הגורה מיוחדת ושמו בה את כל הכסף והנפוליאננים

ופתאום אבי חלה אנושות. ד"ר וולך ומייסוי "שערי

צרק"ן אמר שבמצבו אייאפשר לנתה אותו. אמא שלחה

"היינו צריכים לצאת מירושלים בשתי כירכרות,

ביזהנ, כ' התורכים לא חיפשו על ילדים".

אכל לא רק הכבוד העצמי תבע מחיר של אנונימיות ציבורית בכל הקשור לתרומת הקבוצה הזו להיסטוריה המקומית. הומן והאנשים עשו את שלהם. ויקטוריה ולירו זוכרת "בית עם חמימות, כלי פאסונים", אכל ספק אם הנינים שלה יורעים איפה בירושלים של היום היה רחוב ולירו של פעם. שרטום ככתובתה של הסבתא־הגרולה בתעות זהות ישנה ומצהיבה שהיא עריין מחזיקה ברשותה. סבתא, אגב, גרה ברחוכ ולירו, כית פרטי מספר שלוש. ככה כתוב.

מנשה אלישר זוכר כפירוש שהיתה אליטה ספררית שבתוכה "היתה שכבה עליונה ותחתונה. בין ספרדים ואשכנזים היה עירוב מהשיכבה העליונה של שתי הערות. ברור שמשפחות ותיקות ועשירות חיפשו קשרים עם משפחות ותיקות דומות". ברור. "לא כמו היום, שבחור ובחורה לוקחים חדר מיד כשהם הכרים. אז היה יסור של חיי משפחה שלא קיים היום", והוא מפנה אותי אל עוד ספר שבו נכתב פרק כתולרות המשפחה.

ורק דני אנג'ל צוחק על הכל ואומר שמה שהוא אבל אחרי שבעלה נפטר וילדיה כבר חיו "זואללה מתגעגע" אליו זה הסיגר, ממנו נאלץ משנת 1951, שנתיים אחרי מות בעלה, היא בתל-אביב לא יכלה ויקטוריה להישאר לבד בעיר . להיפרר בעקבות התקףילכ שעבר לפני כשנה וחצי. "הכל שטויות שבשטויות, דברים מההפטרה, אף אחד ואז, בוקר אחר, באו הילדים לבושים כחול-לבן, עם לא יודע מה היה לפני 200 שנה ולפני 700 שנה. בירושלים", היא אומרת. כשבילה כית תוריה הוא אורוים וארגזים להעביר אותי. אני בכיתי והם אמרו: בבית הספרדי ישיא ברכה ועל שם הרב יש"א ברבה, ממשפחת אלישרו אני פוגש את כל הספרדים הזמנים השתנו. היום ערב ביתה דותה ביקור אצל של השכונה, וזה כבר לא הספרדים בה"א היריעה, הם

במקסיקו יש לה, מזכרת ואות חוקרה להופעתה בפני הקהילה היהודית המקומית. חשוב לה להזכיר איך בעלה הרופא היה משאיר כסף מתחת לבדית של ואלה קיכלו שעון ובגדים כמו הכן של משפחת ולירו, כוס תה תחת התאנה שלו – זה שווה הכל"

והגנו איתם כארותה משוחפת.

בתל־אביב. מזמן בעצם, במושנים של איש צעיר, הקודש. שנתיים החוקתי מעמר בכית אחרי מות בעלי תקופה לא משמעותית בשבילה. "הלב נשאר עדיין משה כמעט מחשי, והיא כבר מזמן לא ילרה. מה את בוכה, תבואי להיות איתנו ועם הנכרים". "אחי הצעיר אפרים נפטר כגיל 16 מרלקת קרום המחק אתרי גריפה. זה שבר את חייה של אמא. אבל הגיכורה סבתא, ועבודה ציבורית לא ממלאה את כל החללים. גם מתורכיה, עיראק ורמשק, אכל כולם ספררים".

העולם. אפילו ורד מצופה זהב מהעיר גוואדלהחרה הזו, אמא שלי, עם כל שברון הלב, היתה ממשיבה עם מסורת הבית הפתוח. היינו כולנו כאים אליה כשבתות, ותמיד היה סמובר, היו עוגות. היה שירות טוכ מאור כבית, עזרה טובה, מכשלת, רחמים שהיה קונה ואליהו הולים נזקקים, ואיך בנר־המצווה של בנם בירוז לכמה שהיה מנקה נברשות. היו חיים יפים. אכא שלי, שהכיר יתומים בבית היתומים יש בר־מצווה באותו יום עצמו. את כל העולם, היה אומר שלשכת בירושלים ולשתות

45 ชเลยอเด

מיני חור. לא רק כאופנה נוסטלגית,
גימיק שנועד לנערות עם רגליים חטר
בות. הוא תוזר ברצינות, כאופנה לכל.
הרגליים נחשפות לא רק במיני
קצרצר, גם במצאיות באורך ברך. פתאום שוב
רואים אותו, אחרי כמעט עשור שכוסו בתצאיות
ארוכות ובמכנסיים. יכול להיזת שנה הקיץ
האחרון שבו כל האופציות עדיין פתוחות ואפשר

האחרון שבו כל האופג "ל לכחתו.

או לחשוף את הברכיים, או לכחתו.

המסר ברור. זו לא קפריוה קיצית־אופנתית

תולפת שתעלם עם הגשם הראשון. בפארים, בה

הציגו לאחרונה את כגרי החורף הכא, נותרו

הברכיים חשופות והתצאיות – קצרות. האנשים

שעושים אופנה התכוונו לשינוי ראדיקלי

והולכים להלחיץ אותנו לא רק בקצר – גם

בצמוד. הם עושים ואת בסיסמת "בחזרה לנשיות",

סיסמה שתמיד הצליחה לשכנע נשים ללכוש

כנרים לא נוחים, בשנות החמישים היו אלה

מחוכים שעצרו את הנשימה, ובעירן המיני

הראשון – בגדים שאי־אפשר היה להתכופף בהם

מראשון - את הירכיים.
מראשון - את הירכיים.
מי שלבשה מיני כשנות השישים עוד זוכרת.
מי שלבשה מיני כשנות השישים עוד זוכרת.
לדור שלא ידע היתה לאחרונה הודמנות לראות
אותו כשהוקרן בטלוויויה הסרט "סיפור אהבה".
בשנות השישים לבשו מיני לא רק נערות, גם
סכתות, והמיני היה לא רק כגד - גם רגל, מוצר
של התקופה, סמל למרד הנעורים. לא מעצבי
פאריס המציאו אותו. מרי קוואנם, נוטיקאית
לונדונית, היא שיצרה אותו כ"גימיק" והציגה
אותו בחלון הראווה שלה בקרנכי כטריט, סימטה
קטנה נמרכז לונדון שבה התרכזו כמה נוטיק
לצעירים, עם בגרים אוואנגארדיים. ער או לכש
הנוער בגדים מאורגנים ומסודרים, כמו של
אבא־אמא, והשתרל ללכת בדרכם. אף אתר לא

אבאאמא, ווזשוני לצעירים.
תשב שהעולם שייך לצעירים.
ואז קרו כבת אחת הרבה דברים. הסטורנטים
בפאריס תקימו באריקרות ויצאו להפגנות
אלימות שועזעו את המימסר, יותר ויותר צעירים
עזבו את הבית והאתיכרסיטה ויצאו לגלות את
עצמם ואת העולם, מושגים ורשים נולדו. ילדי
הפרחים, קומונות, חשיש ומאריהואנה, הקסם
המתחוק של ה"גורום" ותורות המזרה,
החיפושיות, "שיער". בכת אחת נהפכו הנעורים
לאידאל נכסף, young is beautiful נהמך

לסיסמה.
על רקע זה אפשר להבין איך נשים ככל
על רקע זה אפשר להבין איך נשים ככל
העולם קיצרו לפתע את הבגדים והתחפשו
לילדות קטוות כשמלות קצרצרות ורעמות שיער
ארוכות, כנויות מסיאות נכריות, אנדרה קוראו
רויה הראשון כאופנה הפאריטית שהבין את הכיוון
ותרש וחשף את רגלי דוגמניותיו במינימום בגר
וכקיצור – מיני. פייר קרדין והאחרים רצו אתריו
מדר מאוד. מה שהתחיל כאופנת רחוב נהפך תוך

שנה לאופנה ממוסרת.

האם זה קורה שוכז נכון לעכשיו, אי־אפשר
לרעת אם הקצר והצר יצליח לרחוק את המכפלת
דארוכה ואת החצאיות הרחבות הנוחות. קשה
להאמין שבשנות השמונים – לאחר עשור של
להאמין שבשנות השמונים – לאחר עשור של
תופש אופנתי פרוע ומשוחרד – נשים שוכ
תכנענה לצווי אופנה מלחיצה, וכולן תחשופנה
ברכיים וירכיים. אכל אל תמעיטו כמוח השכנוע
של המערכת הארירה של תעשיית האופנה. אחרי
שטיפת מות של כמה תורשים, פתאום ייראו
התצאיות הארוכות מיושנות ווקנות. זה כבר קרה

ההצאיות וא בעבר.

החרש העמים בעבר.

גם יצרני האופנה המקומיים הצטרפו לגל

החרש בהתלהבות. זו אופנה שכמו נוצרה במיוחר

לקיץ ישראלי ורגליים שוופות. כולם מייצרים

חצאיזת מיני קצרצרות, מאריג ומטריקו, כקו ישר

ונקי או עם סלסולים על הירכים. כמעט כל

קולקציה חרשה מורכבת משליש מיני, שליש

מכנסים ושליש קרסוליות, עכשיו כולם בעמרת

ממנסים ושליש קרסוליות, עכשיו כולם בעמרת

המתנה, לראות מה יקרה: יצליוני או לא יצליתו

במתקפת השכנוע לחשיפת הרגליים בסוף הקיץ

सामध्यो० ४४

שנינו ביחד וכל אחד לחוד

ציניות של ממש קשה למצוא גם כשמדברים על אהבה. "המחשבה שלי על אהבה", אומר יואב, "היא קשר בין שני אנשים שנותנים לעצמם לחיות. להיות עם עצמם. מערכת יחסים בעלת מידה נבבדת של תופש. לא במובן של נשים אחרות, אלא תופש כמובן של הרגשה שנותגים לך לחיות. שלא תלויים עליך, מצד אתר, ולא כופים עליך מצד שני. קשר האהבה נראה לי עריין הדבר הכי מעניין שיש, ושלא יתפרש מכך שהיחס שלי אליו הוא אקספרימנטלי. העצמיות חשובה - אבל צריך להיות ער לאיזון שכל הומן

יעל: "משחק האהבה או החיזור זה משחק ששיחקו כו גם לפני אלף שנה. העולם המנוכר לא נכנס נקטע הוה. אבל היום ההגשמה העצמית חשובה יותר. לנצל את מה שיש. אני יודעת שיש לנו כפנים המון אגרגיה שאני לא יודעת לתת לה שם. אני רוצה שתהיה לי כחיים הודמנות לשחרר את כולה. בעיקרון, ה'ביחד' לא צריך לעצור. זה נשמע קצת פשטני אולי בגלל שביתסים כאלה אין מקום לתאוריות. אני לא יודעת איזה אופי יקבל המיצוי שלי, אבל בית עם גג ארום זה לא כשכילי. הוא נייה מדי. מבחינת קריירה, אני רוצה לעשות משהו שיעניין אותי, שירגש אותי, משהו אנחנו לא מתעמשים ללכת ביחד לסרט, איר שיוצא. שאוכל לקום לקראתו בבוקר, לנעוץ בו את השיניים - משתרלים לא להיסגר בקונכיה הזו. לא לגרום לניתוק

מגע עם חברים אישיים מהעבר, גם אם זה לא אנשים כבתים עם גג ארום כמעט תמיד יש ילדים. "אני לא רוצה ילד עכשיו", אומרת יעל, "אין לי כליכך צורך. אומרים שוה מעשיר. בינתיים אני לא חשה בכך. עדיין לא טעמתי. הדבר שמקסים אותי כילד זה קודם כל כתודעה – וגם בפרקטיקה. היום תפקירי שני התהליך והסיבה. מה שמביא אותו לעולם. אהבה הצררים מורכבים יותר. צריך גם לוכור שלא כל מה גדולה והזקה שמהעוצמה שלה יוצאים היים תרשים. שאנשים אומרים הם גם עושים. הערכים המצ'ואיסטים אני מניתה שבסוף יהיה לי ילד. לזמן אין השפעה. זה - עריין עוברים אצל כולם. אני לא מכיר אבות מרור

לא בגלל הגיל, אלא שעוד לא הגיעה האהבה הזו ההורים שלנו שהיו אחראים לכישול בכית. אני באופן לירת הילד הם יוצרים עולם למישהו, ועצם המודעות הזו יוצרת אחריות ענקית. אולי זו אחת הסיבות שאני עריין חוששת לקחת את האחריות. כל ההתעסקות שלנו עם עצמנו היא שהביאה, לדעתי, להתייחסות השונה לגבי לידת ילרים".

"אמא צעירה יכולה להיות גם אסון", אומרת אפרת ורדי. "גראה לי שכל תא משפחתי שהייתי כונה בגיל 2011 היה גדון לכישלון כי לא הייתי בשלה לזה. היתה תחושה של החמצה. אלף נסיכים שעדיין לא הברתי, אלף דברים שעדיין לא המפקתי להתנסות כהם. גם הקטעים הקשים של הלכר הם חלק

אפרת ורדי היא אם לילדה בת שגה. היא וחברה לחיים בחרו שלא להינשא. "בחרנו לא להתחתו בעיקר מחוסר רצון לפגוש את המימסר הרבני. כסך הכל אני לא מרגישה הבדל גדול, בין אם היינו עוברים את הטכס או לא. כשהייתי בהריון והיו הרבה לחצים להתחתן – חשבתי שאם לא עוברים את הטכס שומרים יותר על עצמיות ופרטיות. בפועל לא גראה לי שזה משמעותי. בדיעבר, נישואים לא היו משנים הרבה. אין אצלנו בבית חלוקת תפקירים מסורתית. עושים רברים אדם קרונ", לפי הצורך. שנינו רוחצים כלים, מנקים, מהתלים.

> שאפשר 'לצאת איתם ברביעייה'". יואב: "בעקבות המהפכה הפמיניסטית, נהפך הצר הגברי למסובך יותר. הפמיניום שינה הרבה רברים,

רדמנסיים, אכל אני לא תושב שזה יוצר ציגיות. זה לא שתענים כוח. אנשים היום יותר מודעים לכך שעם אישי מבשל, כמו הרנה גברים שפועלים על פי העקרונות. אבל למרות האמונה והשוויון עדיין בפנים, בראש, יש תחושה באילו מגיע לנו על כך סוג של הכרת טובה. איזה פרס, הערכה. בסך הבל, המודרניוציה נוטה לטשטש את ההבדלים הנורמטיכיים כין המינים".

לא רק ההנדלים מיטשטשים. גם המושג של "הכל ביחר". האידאל הזה שבני־הזוג עושים הכל ביחר. תמיך. מין תמונה אופטימלית. מחייכת. תמיד שני חיוכים בו־זמנית. "המושג של 'הכל ביחר' לא מדבר אלי", אומרת אפרת ורדי. "לא הייתי יכולה לחיות במסגרת כזו. אני מכירה את האידאל הזה, אבל באופן אישי לא הייתי מגיעה למערכת יחסים כזו".

דורית: "היום קיימת התרכזות הרבה יותר גרולה במה שאני וחברי מרגישים אחר כלפי השני, בדינמימה שכינינו, וכתוצאה מכך אני גם יכולה לתת לאדם שאני חיה איתו הרכה יותר ממה שיכולתי לתת בעבר. כמוכן שלוה מגיעים לאחר ועל־ידי התפתחות רגשית. העמקה של רגש ושל אמפתיה. ככל שאתה מעמיק להבין את התהליכים הרגשיים העוברים עליך – כך גם אתה מפתח יכולת טובה יותר להרגיש אדם אחר.

ועוד משהו על רומנטיקה, אהכה וציניות. "רומנטיקה זה דבר נפלא", אומר יואב, "אין בי שום ציניות כלפי נושא האהבה. יש אולי פתיחות גרולה יותר בשל העובדה שחלק מעולמך ככל זאת נמצא בחוץ. אני לא מצפה מבןיהזוג למלא אותי באופן טוטאלי. הייתי מרגיש מאור לא נוח אם היו מצפים כך ממני, אבל כן חשוב לי להיות הדבר החשוב ביותר --ולהפר. לא היחיד. החשונ".

.1983, והרמטכ"ל התמנה במאי".

הוא הרבה לעסוק בקשרי החוץ של המשרר. אומרים שנסיעותיו התכופות לוושינגטון היו גם מעין כריחה מבעיות הפנים, בעיקר מקרכות המגע עם הוועדים המיליטנטים. מרון לא נאכק על דעותיו. הסתגלנות היתה סור ההישרדות. יש אומרים כי האלוף (מיל.) דוד עברי, שהחליף אותו בתפקיד, נאלץ לקבל ככניסתו שורה ארוכה של החלטות מייריות, שנרחו לפרשיות נשק. אי־אפשר עוד למכור נשק ללא ידיעת מנכ"ל המשרד. אפילו אם המוכר הוא אברהם ברעם, פקודו מימי האוגדה בסיני. כשנעצר בברמורה, הסתיימה אחוות הלוחמים. מערכת הכטחון התעלמה

נשק אמריקני" אחרייבן התכרד שכן מכרנו - ואתה דמתככת

בערכה בהקשר של פרשת ברעם אמרת בראיון: שישראל לא מברה זוא מוכרת נעום לאיראוי

עצה חשוכה שמרון נתן לארנס: להעכיר לאמריקנים את ליקחי מלחמת של"ג. כתקופתו במשרד קודם שיתוף הפעולה האסטרטגי עם ארה"ב. צה"ל נסוג מלכנון, והוקמה כו מפקרת כוחות השרה. הוא נתן רחיפה לפרוייקט הלביא. אכל גם פרשיות איראן ופולארד התרחשו כתקופתו. הוא היה הממונה

איך זה שפתאים אתה לא מכיר את ברעם? . הבטתון –, דבר שלא היה נכון. ברעם פעל ללא סמכות וללא רשות. היה לו מה שיש לכמה מאות קצינים במילואים - אישור כללי לסחור בנשק, לא יותר מזה. מעבר לוה, כל הסתר עם איראן היה פרובלמטי: ישראל החליטה שהיחסים עם ארה"ב חשובים יותר מסור נשק עם איראן. היתה הנחייה חמורה לא למכור לאיראו

בתשוכיתיך בראיון טלוויזיה? "זה היה לפני שיצוץ פרשת איראן, והשיחה

יגם המם אני טוען שישראל לא מכרח נשק

היתה שלו. אל תשכח שארנס נכנס לתפקיר בפברואר

איך קרה שמנתם מרון עלה למעלהו שאלו עצמם אלופים, מופתעים ודי מתוסכלים, כשנאלצו לעלות לרגל אל לישכתו. "רפול" עמר לפרוש, והיתה תחרות סשה על תפקיד הרמטכיל. ידעו שלמרון השפעה רבה על ארנס. הוא שהמליץ על משה לוי. מתנגדיו האשיפו אותו בהתחשבנות היסטורית עם המתחרים הראשיים על התפקיד, האלופים "יאנוש" בן"גל ודן

היית מים של יאניש בטירונית, והחמצת הוימנות להפוך את המירון שלך לרממכיל צויילד מדון: "נבון שצידדתי במשה לוין אכל השר ארנס

מלחמה באווירה לא אוהרת, כשחלק מהרברים לא גם הלשכה לקשרי מדע של רפי איתן.

שר הבטחון אריאל שרון לא אהב אותו. מרון לא היה המינוי שלו. דוא ניסה לנטדל את הנספת. תחילה ביקש להכפיסו לראש משלחת הרכש. משלא הצליח מינה מתחתיו סגן נספח צבאי, איש שלו, כלי להתייעץ עם הנספח וללא התרעה מוקדמת. מרון הצליח להישרד מכלי שנפגע מעמרו. בסך־הכל רצה להגיע הביתה כשלום. ההזרמנות כאה מהר מכפי שציפה. השגריר עברון פינה מקומו לשגריר משה ארנס. "מנדי" רכש מהר את אמונו. לפני כואו לא הבידו זה את זה. פתאום פורסמו מסקנות ועדת כהן. שרון התפטר. מנחם נגין קרא לארנס לתפקיד שר הבנותון. ארנס התייעץ עם אשתו, ועם מנתם מרון. הוא היה זר לחלוטין למערכת הצבאית וביקש מהנספה הצבאי לתוור ארצה לעזור לז, להיות מנכ"ל המשרד. האלוף שהיה כסוף ררכו, "סוט מת" מכחינה בטחונית, רתוק בהשקפותיו הפוליטיות מארנס והליכוד – נהפך

היה בחד כו גם אילו הצעתי את יאנוש הוא קיים סיחת ראקנות עם כל, הקצינים הבבורים – ובחולסה

ועל המשפט האזרון הזה אף אחר מהשישה לא מיכל קפרא אמריקני לאיראן. ישראל עזרה לארה"ב למכור נשק לאיראן. המחסנים של צה"ל לא חסרים מסמר אחר, ולקופה שלנו לא גוסף סנט אחד. משרד הבטחון לא היה היוזם בפרשת איראן. הוא לא מילא תפקיד מוביל, אלא סייע לאמריקנים". מה דעתך על הפירסומים בחוייל? "כחו"ל תמיד מתפרסמים סיפורים על מכירות נשק של ישראל. ישראל מעולם לא דיברה על היצוא הבטחוני שלה. ואני לא אחרוג מהנוהל הזה. מתפרסמים כליכך הרבה דברים, שאם נכחר לדבר בפעם אתת ולא כפעם השניה, זה ישמע כאילו יש לנו

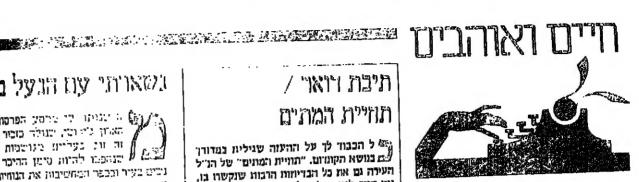
מה להסתיר". בפרשת פולארד יש לך מה להכתיר? "לא הייתי חלק מזה, לא לפני ולא אחרי". היית מנביל משרד הבטחון בתספה הדיא. "ארם בעמרה אחראית, כזה שתחתיו נעשות מדי

בתקופת קודמו. לפתע גדרש מרון להתייחס גם יום אלפי פעולות, צריך להיות מוכן לכך שחלקן יהיו מוצלחות – וחלקן יסבכו את ישראל ואת המנכיל. המנכ"ל לא יכול להפעיל מרגלים. הוא נותן סמכויות לאלה שמתחתיו. יכולת גם לשאול על תע"ש הכפוף למנכ"ל משרר הכטחון והמגלגל עסקים כחצי מיליארר דולר בשנה. אם מישהו בתע"ש עושה רכר שלא יעשה – גם לזה יש אחריות כוללת של מנכ"ל משרד הכטוען. זו תשוכתי בעניין פולארד, לא הכרתי את השם הזה לפני שהתפרסם כציבור".

אתה חישב ששמך יוסיע כמסקנית? "לא יורע. הופעתי כפני שתי הוערות ואמרתי את שלי. הווערות יפרסמו מימצאיהן כעוד זמן קצר, ויקבעו. אני לא חושש".

מה כבר יכולים לעשות לו כשהוא עכשיו בעסקים פרטייסז אך מכיוון שהאמריקנים הם היער העיקרי של עסקיו, עלול המוניטין שלו להיפגע אם ישרבבו הווערות את שמו לפרשה בלשוו לא מחמיאה. אבל "מנדי" מרון, אחד מאלופי ההישרדות, בוטח . כנראה שמולו יפיל אותו על רגליו גם בפעם הנאת.

יצחק בן חורין 47 изезів

התעריפון

עמים רבות אני גזכרת באותו סיפור על ניורג' ברנארו שאו, שהציע לאשה שרקד ברנארו עמה הצעה אינטימית תמורת אתנן של אלף ליש"ט – והיא הטיבה בחיוב. ואילו על הגעתו לשלם לה רק ז ליש"ט הגיבה בועם: למה אתה מחשים אותי – לזונה? והוא הגים: העיקרון, גבירהי, כבר נקבע. עכשיו רק צריך לקכוע את התעריף.

ים בעבור מאה שכל: להסכים לנסוע כמושכ האהורי הפעם נזכרתי בסיפור כאשר עוכתי לי בראטי של מונית בינעירונית י להתפתות לנסוע באוטובוס תעריף - אישי מאוד וגם דמיוני מאוד - לכל מיני פעולות ושירותים המתבקשים נימני או שהיו עשויים להיות מכוקשים. המחיר כפוף לשינויים בהתאם לתנאים. יוצא מן הכלל, כחינת "לעולם לאי", הוא

אסילו לא בעבור מליון שקל: ישמש פונדקאית לזרעו של גבר שאיני קשורה איריו, ולהעניק לו ולאשתו העקרה את פרי בטני - לארח בביתי את מי שניסה לתקוע לי סכין בגב / לחזור ולחיות את לשוחה על דיאטות / לעמוד בתור בסופרמיקט שלי הטראומות של חיי להתיר עישון בחדר השינה ללמוד פילוסופיה וארכיאולוגיה.

• בעבור אלף שקל: לצאת לקמפינגי ככנרת או בהוף אילת / לעשות אמבטיה בביר מלון או בבית זר לשתות חלב עם קרום ויש עוד רבר כזה:: לשוט בסירה, להתנדנד כמה ימים ולהעמיד פנים שזה נפלא , לכור שנה בעיר כמו פמנוסטה . לחזור ולהתאהכ

במישהו שלא שם עלי. • לתת אלף שקל מביכי בעבור: פגישה עם גיבורות נעורי - גיבורת ניל"־ שרה אהרונסון, הטייסת זהרו: לויצוב, המוכבת ויויאן ליי והמשוררת החל / חזרה אל התקופה שלפני היות המחשב : למזור ולחיות את השנה הראשונה של הנישואים . ראיון עם כניכוין ואב הרצל על מדינת היהודים – חלום ומציאות / ראיון עם מנחם בגין על מלחמת לבנון : ראיון עם זיקרין

קנדי על נישואית עם הנשיא ביק קנדי. בעבור 500 שקל: להופיע באירוע ללא מטרה בפני קבוצת נשים משועממות ואלגנטיות על חשבון זמני הלאדפבור / לתפור בעצמי בגד כלשהו לפי גיורה העבר שלך או גיבורי התרבות טל קהל הצרכנים

בעבור 300 שקל: להסכים לטום במטום ג'אמבו מלא של "אל על" בטיסה ישירה מיטראל לניו־יורק. ולהיפך / לנהוג במכונית כאשר לידי יושב בעלי שעדיין מבקר אותי לאחר שלושים שנות נהיגה : בקול רם, ישימו אותר בנפסלין. אגב, זו באמת עונת

דנם חיקוי רונאלז (ושיא) וונטי (אוהדת: ' נבינה) רייגן: וה מה שהולך היום. לא מניה נישראל טותט. וצילום: צביקה ישראלין

תיבת דואר / תחיית המתים

גרושי מיונז וקציצות בשר שאין לדעת את מקורן

שם מלון זול וטוב, הכל על הכירחה.

להתגורר לכד במלון זול וגרוע בניוריורק ואנב, אין

גבינה החדשה שמציעים לי לאכול בריוק

כמו נאנסי ורונלד רייגן בבית הלבן, החליי

פות שמציעים לי ולכנווגי בהן גיראה הומים

לויאנה ולנסיך הכתר צ'ארלס, והתחתונים

והגרכונים סטייל מרילין מונרו המנוחה – יוצריט

אצלי תחושת כדיוות קשה. איפה אני ואיפה הם. אם

הם מודל החיקור או רגם ההודהות שלי – קיראו מה

שבא לכם – אז מה יש לדכר. אז המשחק של האנטים

הגדולים שרוצים לשתף אותי בו הוא לא המשחק שלי.

שוחט? את רוצה טהם יאכלו לעיניך את הגבינה

החדשה: ומי ידגים לך בנדים אופנתיים - גיבורי

, אז כבקשה ממר, אני אומרת לאני השני שליי

אל תקטרי לי כבר על הבוקר. זה מה שחולך היום:

מיקי כרקוניץ ולא ברכה פולד. וואתם כסח לא זוכרים

את שמה של הבחורה היפה ההיא שנורתה למווח ע"ר

אז כמי את רוצה כדגם חיקויז ישראל ומניה

אל תכבוד לך על והרעזה שנילית במדורן 🖎 במושא הקונדום. "תוויית וימונים" של הנ"ל העירה גם את כל הבדיוזות הרבות שנקשרו בו, וגם חנוך לוין יוכל אולי עותה לנעד את האבק The share in מעל מחזוהו "טווורי והגונוי". אבילו וזנוך לוין לא כמובן באילו יויצחי מלכתחילה כי יהורה העז בזמנו לקרוא לילד בשמו.

בוכנים שהאזורים ינסו וינלו.

כל ההקצבה הרולרית המוחרת - אחויר מתציהו

הורוסקופ

תחזית לשבוע

קים של שעות הפנאי.

מצפה לך השבוע המתעה.

שבין 15 ל־21 במאי

חלק ניכר מההקדמותך יהיה תלוי במידה הסור

נות שאתה מסוגל לגלות כלפי אלה העובדים ? חיים אודך. לעתים אתה נוטה לצפות ליעילות ?

בכל הנונע לעבודה – בימים אלה מומלעולי

את מויזותך חרגילה ולנהוג במחינות בן חוף

באופן משמח יותר משציפיות וגם בחיי אחם

צל כל פרט, בעיה משפחתית עשוייה

שור (21 באפריל – 20 בנמי)

תאומים (21 בנטני – 21 ביוני).

מארתי עם הגעל ביר

ממיום נוכר, רק סחורה ירועה - ולא לנסות למה

"אגד" מתל־אביב לדרום יםיהכלה לבלוה ערב באופרה לא ידועה ׳ לצעוד ערב שלם על נעלי עקב נבוה, מבלי יכולת להכיר אותן / להשתתף בכנס בעבור 50 שקל: לתפור ערב שלם טיקיטקים 🤄 ולחצניותו, כפתורים ורוכסנים : יקרוא ספר לא הכי מעניין אכל אופנתי / לצפות במערכון - לאפות עוניות / להתעמל שעה - לעשות ג'ונינג בשכתה בצהרי יום שישי / לחכות בתור במספרה בערכ חג.

ייניתו לי שייסע הפרסום הגדול פי 📆 🎢 האחון כיה ושה, יתוחה בובור עם נעל בה זה זונן בעריים מעושמות בצבע גפי שנהפטו להיות סימן ההיכר של כל מי נשים בעיר ומכפר המחשיבות את הנוחיות יותר מקי

להסתיר את הגעליים מללו הישנו במכנסים אות הייתי מיטכת פקמיים בטרם נפתיחי להאמין לחכו של מר ג'ירוטי, אבל אין לי תקנה. אני תמיד מאני לכל ניוניו ויוכינים המציעים לי סחורה של דן לארירוע, טוהרינז העורכים מבצע חיסול, כניר היקורים זולים של מוצרי יוקרה וגם - כרוגמת נקי ל'ירוכר - כל מיני מציאות עם שמות פן המה' הגרול. אהורכן, כשאנר עושה את חשבון הרי וההפסור, המסקנה היא שהכי זול זה לקנות ביוקרק!

אגב, את וציגטיים האיטלקיים שקניתי מידיול. ממאתר אחרייכן כחצי מחיון בדיינגוף, גם בעבורום שי נוכנסי ג'ינס יפים מתוצרת נופעל ישראלי גות בתבקשתו ולשלם בפליים ב"מייסיס" בניויווק הש למרבה הפלא, הייתי חכמה. קניתי בביח. ועיון מדהים אותי כיל פעם מחדש להיווכח עד כמה אין ג' לומדת מהנסיון ועדיין מתפתה לקנות נחוץ כ שגראה די זול יותר ויפה יותר. פרט למספר חולנים משי מסוגננות שמחירן כאן די מעצבן - איני מדיה השנה שום רכישה כדאית כחו"ל. הפעם - אם אנא ק

כתב סיני

פנטהאו

יגאל לב

בר לפני יותר מחמש אלפים שנה, כאשר 🖢 נקבעו כללי הכתב הסיני, הנציחו בו הסינים מערכות יחסים המסתמלות כציורים המהווים את הכתב. גג ותחתיו ציור של חזיר משמעו בית. כלומר – בית זה לא רק מקום לגור בו אלא גם המקום שבו נמצאים המאכלים, אמצעי הקיום. גג ומתחתיו ציור של אשה ואפשר אפילו להבחין כנקב שבגוף) משמעו בכתב הסיני "שלום". כלומר, גג אחד ואשה אחת – גם בתקופה ההיא נחשב לעסק שאיננו צופן בחובו סכנות. לעומת זאת, שלושה סימנים לנשים כלי גג מעליהן, משמעם זנות. נשים רכות יתר תמיד הדאיגו את שומרי המוסר, שככל הרורות היו... גברים שחששו בתת־ההכרה הזכרית שלהם מפני הכוח שיש כירי קבוצת נשים שמתלכרת יחר. אשה ועולל כיריה מסמלת, ככתב הסיני, את האהבה, ואילו גג הנפרש על ראש שתי נשים סימל כבר אז – ריב ומרון.

ד"ר ארנון אוהב את התוכים שלו. על הגג הציב בעבורם כלוב גרול מעשה רשת ובתוכו מה שהוא כינה "קן ההטלה". תא קטן וסגור עם פתח יציאה אל הכלוב

הכתב הקדמון, מתענג על הסימליות המנציחה את

ניצחת לכך שטבע האדם לא השתנה במשך הרורות.

אבל גליה נהנתה יותר מהסימנים החיים שסימלו

גמריים, זכר שנוצותיו כהולות ומקורו כחול. ונקבה

צהובה שמקורה לבן. ד"ר ארנון לימד את גליה להבחין

כין גוש נוצות אחד לשני. התברר לה כי אצל התוכי

הזכר, מתפתח מעל למקור איזור בצבע כחול, ואילו

אותו איזור, אצל הנקבה, נשאר לבן. אכל זה רק סימן

טכני בלבד. גליה למדה ערו כי הציפור התוקפנית

מבין שני התוכים, זו שמנקרת, מציקה, מפילה את

השני על גבו ודורכת עליו – היא דווהא הנקבה. הזכר

המסכן היה כדרך כלל מוכה ומרוט עד כדי כך שמרוב

נקירות נשרו נוצותיו המפוארות נשרו ופצע מכוער

צמח על עורפו, פצע שרק עוירי את חמרנותה של בת

זוגו להמשיך לנקר אותו בדיוק במקום הפגוע.

גליה אהבה מאוד לעקוב אחר מערכת היחסים

שבין שני התוכים. התוכי הוכר התגלה כשוחר שלום מובהק. הוא אהב לשכת על ערימת עלי חסה, מנקר

בהם לאיטו, או לשכת על המוט הקטן שלו ולהתכונו בציפורים העפות למעלה, מעל הפנטהאוז, מתענג על שלוות חייו כגכר הבורח דרך העתון שהוא קורא מהשאון המשפחתי, מכתיהווג הרוטנת ומארבעה אפרוחים שבקעו זה עתה מביצתם והם מצייצים, רעבים, מתוך קו ההטלה. והשלווה הזו מעלה את לחץ הדם של התוכית הטורחת כל העת בניקוי התא ובהאכלת גווליה המצייצים, וכבר היא מונקת עליו. מנקרת את עורפו, דורכת על גוש הנוצות האומלל ד"ר ארנון גבעון, מומחה ללשון הסינית העתיקה, המתחמק ממנה כלי להילחם. מתרוצץ כדי לחפש אחר

קשת (22 בנובמבר – 22 בדצמבר) האירועים המרכזיים של השבוע ישמחו אותך, וי־ גיעו אליך חדשות מפתיעות. אל תניח לאכזבה אחת לחעכיר את מצב הרוח שלך. ככלל, הכוכי בים נוטים לך חסד. אתה עשוי לפנוש מישהו שא־ תה מרבה לחשוב עליו, וזוכה למחמאות רבות

(23 בדצמבר – 20 בינואר) לשבוע הזה יש הרבה מה להציע לך, כך שכראי שתסלק מן חדרך משימות חשובות כבר בראשי-- תו. נסה לשמור על גמישות בתוכניותיך, שכן עש וייה להגיע אליך פנייה בלתי־צפוייה שתדרוש שי־ נוי מיידי בתוכניות.

דלי (וג בינואר – 19 בפברואר) אתבת החרות שבך התעורר בימים אלה, אך אל לר להניח להתלהבות לסחוף אותר רחוק מדי. בדוק כל הזדמנות חדשה בוהירוח. בסופו של דבר, תיווכת לדעת שפעלת לטובת עצמר. כמויכו אין להיתפס לדאגה מיותרת בכל הנוגע לענייני הבית והמשפחה.

לגים (20 בפברואה - 20 מארט)

טלה (21 במארט – 20 כאפריל)

תוכניות חדשות.

משמחות

רות, אך בימים מקרובים מצלימו להתגבר על הגד

עייה. רוב המאמצים יוקדשו לעבודה ולתכנון

במובנים מסויימים זוחי תקופת מכחן, אך גישה

רעננה תסייע לך לחתגבר על בעיות. אל תחן לע־

צמאותר להכתיב לך את כל החחלטות, והשתדל

לקבל את עצות דורשי טובתך. בתחום הרומוטי –

מגישה מקרית עשויית לגרוב אחריך תוצאות

(מאזניים (25 בספטמבר – 22 באוקטובר) השבוע אתם עלולים להיתקל בהתנגדות או בתח"

עקרב (23 באוקטובר – 21 בנובמבר)

אל תהסט לפעול בנהרצות ועקביות בכל הנוגע לתוכניותיך לעתיד. בזמן הקרוב יתבסטו ויכנקו לשיגרה ובים מעיסוקיך החשובים. גם שעות הפנאי עשויות להיות פתות משעממות מאשר בת־ אריה (23 ביולי – 22 באונוסט)

אל תבטל זמנך בדאגה לגבי מצב שכרגע אינך יכול לשנותו. עשה מאמץ להשקיע עצמך בעניינים אחרים, ובמקרה הצורך – נסה לגלות יוזמה ולפ־ עול. תן דרור לכוחות חיצירה שלך. צפויות לך הזמנות מפתיעות ופגישה לא מתוכנות. בתולוה (23 באוגוסט – 22 בספטמבר)

מצבך טוב יותר מכפי שאתה חושב. כמה בעיות שהטרידו אותך בזמן האחרון ייפתרו במהרה. תוכנית שחנית מזמן תתחיל להתממש – לשבי-עות רצונך ולהנאתך המלאה. אם אינך קשור בק־ שר אישי למישהו, השבוע עשוי להיפתח בעבורך רף רומנטי חדש.

נימים אלה אתה עלול לחיתקל בכמה קשיים, ועליך לנסות לחימנע מלהגיע להחלטות סופיות נמשך התקופה הקרובה. מצד שנו, אמץ לעצמך הה מדי מאחרים. זה שבוע עוב לבילוים ושם ! גשה אופטימית בחייך האישיים. קצב הפעילות של חיי החברה שלך יגבר ב־5 או ב־6.

לקדות שבדרך כלל אתה נהנח מכוח משוכה עצום. השבוע אתה עלול לחוש מעצורים מסויי־ מים. לעומת־זאח, בשטחים אתרים הקשורים לעי נודה, קריירה, עסקים ולימודים - תוכה להצל וה והנאח.

את מערכת היחסים בין בני־זוג, בדמות זוג תוכים איננה האלימות הפיזית, שבה גבר או אשה מכים זה את זה. אכל מעולם לא תארה לעצמה איזו אלימות צפונה בקולה של שכנתה מעבר לקיר.

גליה רואה את הכלוב השני. הכלוב שמעבר לקיר

גליה אמרה לאורי שאם יש אלימות אמיתית, היא

הברגש הזה, ד"ר ארנון, יושב על המרפסת, לתפוס את

הרוח הקרירה העולה מן הים.

דייר הפנטהאוז השכן, סיפר לגליה על כמה ממסתרי שלוותו האבודה ויודע שאין לו כל סיכוי למצוא אותה.

תפיסת האדם לגבי אהבה, קנאה ושנאה, כהוכחה "המבריל בין שני הפנטהאוזים. לא פעם נראה לה

האינסטינקט הנשי שלה "שייך" את גליה למחנה של התוכית. כאשר היתה שומעת מעבר לקיר את הוויכוחים שהתנהלו בין הרוקטור לזונתו, היתה לה תחושה של בגירה. הוויכוחים מעולם לא נסבו על בעיות של ממש בין המומחה לבין אשתו, אלא חגו סכיב צמר התוכים הגמריים. הרוקטור התאונן ש"המכשפה הואת תהרוג לנו בסוף את התוכי".

"זה מגיע לו, תראה איך היא שוכרת את הגכ שלה בשביל לנקות הקן ולהאכיל את הגוולים. והפרזיט הזה -- לו לא אכפת מכלום. כל מה שמעניין אותו זה להתבונן בציפורים החולפות בשמיים". קולה של דניאלה נשמע כמו ציוץ טוררני וחר. גליה חשה שבעצם עליה להגן על השכנה, כמו גם על נקכת התוכי, אכל ברגעים של יושר נשי היתה אומרת לאורי: "מה שמשגע אותי ברניאלה זו העוברה שהיא מעולם לא ניסתה להנות מחייה באמת. מעולם לא ניסתה לפנק או לשמח את הרוקטור המסכן שלה. כל

בה שהיא עושה זה לגרום לו צרות". גליה ואורי מצאו עצמם מתכוננים כשכניהם שַמעבר לקיר כמו דרך איזו מראה עקומה, ברומה לדרך כה התכוננו הרוקטור ואשתו בצמד התוכים, מתעלמים מהמסרים שהשניים מצייצים לעברם.

גם גליה מצאה עצמה לא פעם באותו מצכ נכזי של צורך "לרדת על אורי". כפי שהגדירה זאת לירידותיה. "לפעמים אני אפילו לא יורעת למה. זה אף פעם לא שייך למשהו שעשה באותו רגע, וזה קורה ברגעים הכי שלווים ויפים של המשפחה, כמו ארוחת צהריים בחג. ברגעים ההם אני מרגישה שאני מתנהגת כמו כלנה אמיתית, אכל אין לי שום שליטה על כך".

בלילה, כאשר אורי מכרית אותה לדבר על כך, גליה מושיטה את ירה למה שאורי מכנה "שק העלבונות", להוציא משם איוה עלבון עתיק. בורך־כלל זו ההרגשה שהיא עוברת גם כאוניברסיטה וגם בבית ואילו אורי חי רק כעולמו המקצועי, ההרגשה שאורי מתפתח, כונה את עצמו, ואילו היא צריכה לוותר על קירום בשל החוכה לנהל את הכית. אלה דברים שבראיה מפוקחת היא יודעת שניתו בקלות לפתור אותם, אבל כאשר הכל מסביב שלו, בארוחות של שכת, דווקא אז היא מרגישה את השר מגיח, והיא מנסה לאחוו בונבו – אך לשווא.

היתה זו שעת ערב כאשר גליה ואורי גילגלו שיחה על התוכים ולפתע נשמעה צעקה מעבר לסיר. "חזיר שכמותך: אני יורעת שוה היה ככוונה... אתה נתת לו לעשות מה שאתה מעולם לא מעו לעשות!".. ואחרייכו קול מבקש לרצות, קולו חסר התקווה

של הרוקטור: "רק החוקתי אותו רגע כיד, והוא פרח... אף פעם לא ברח לפני־כן. כנראה שפשוט נמאס לו

התוכי נמלט. לא הדוקטור. דניאלה ירדה לחפש אחריו. היא אמרה בהגיון ש"התוכי מפונק. אינן יודע להטתדר בחופש, מחוץ לכלוב. אם לא נמצא אותו ונחזיר אותו לשם, יטרפו אותו החתולים".

הדוקטור נשאר. את קבלת הדין הוא ביטא בוהירות באווני גליה רק כשהיה כטוח כי זוגתו נמצאת הרחק מהם: "אז מה אם יהיו לו חיים סצרים? הוא לפחות יהיה תופשי".

ម្យានខ្លាប់ 48

49 8132310

מצאתם כרטים "תה בריבוע" – גרדו אותו ו...אולי גם אתם זכיתם!

מבצע **הילדים נמשך!** בכל אריזה תמצאו הפתעה מיוחדת ליכדים – תמונה צבעונית שלאחד מגיבורי הרובוטריקים.

רשימת חנויות קלאס במבצע:

דיזנגוף טומר ת"א • לונדון מיניסטור, רח' אבן גבירול 30 ת"א • קניון אילון רמת"גן • שד' קוגל 29 חולון • רוו׳ יפו 55 ידושלים • רוו׳ הדטה 49 בארשבע • רוו׳ הוצל 186 רווובות • רוו׳ ברולד 10 וויפה.

המבצע כפוף לתקנון הנמצא במשרדי החברה.

!'n310" p7 'spen

בעמוד זה כנונהו בנו עודענות ודומודעות שפוויוומו וב"מעוינב" משבוע שודיך 15.5.5 -- 15.5.5.3 -- 15.5.5. הברסדו המנקחת נשמו . ליקט: גבריאל שטרטבק.

FRANCE CHAPT SPEAKING

CHARACATAN AMERIKAN

החלה ההרשמה הצל נ D. FIREEC

האינרקס עלה ב-12 הקורות -- 3,0 לייני

בסכס חגיבי ובגיכחית אלמי מיזמנים תיפרך טחר ציוני ארהיב בתיא.

נחתמו הסכמים לסיוע אמריקוני לישראל

של 1,81 מילירן דילאר בוזרנמר מ. שרת ושגריר ארוויב מר מוי

הופיין: מצבנו הכספי הוקל ומניונ

א. ז. דומיין, יויר בוועצת המנהלים עיל בנק לאומי המרי בשר קפוא. חולים יקבלו ביפר

"צרכי ישראל גדולים כל כד, עד שהסבום שגויים בעון יספיה לתקופה קצרה יותר מששה חדי שים ואחיב יהיה הברה לעשות פידורים ארעוים":

מר הופיין אמר, כי ד"ר יוסף הצליח לניים קרוב ל-25 מיליון דולאר אך קשה לקבוע את הסי

לצאת מארגנטינה בימים הקרוך

מיליון דולאר במסגרוז ההענקה

הוא בטכום של 300 אלף רולאר

לצרכי סיוע טכני לישראל. גכס־

פי הטיוע הטכני ישוגרו מומחים

אמריקניים לישראל על מנת

לייעץ בשטחי התחבורה, פריון

חשבוע לא יחולק בשר

החלוקה הכאה תהיה כנראה

בשבוע הכא, כמנות של 100 גדם

משלח נוסף של כשר עומד

העבורה, רפואה וכרומה:

השבוע אין

. בקודת, משטרה תיפתח כום המדויים של הסכומים הנוטרי באילת ב-15 במאי. הבניין תוקם מים שנוייטו מנוומדות שונים. . ! עינ מחלקת העבודות הציבוריות.

n 6 5 1 7 7 3 1 8 7 1 7 7 7 7; חתו בזים בשנותה למומין את מנוביהם ידין יחם ומכריהם

רחגיגת בר מצוה של בנס יוסף שחחקים בשבת. כרשת בתר'בחוקותי. כיב אייר חשייב, (זו במא: 1952) בבית כנסת במוריתי, כביח הסבר שפיצר שכינח הבוכרים, ירושלים, בשפח ב בבקה פבלק אורחים בשינה וו לפהרצ. ביוד קפה , ואוחר, ירושלים, דקייפו בוב יווכניסה מפתשת אגויי: נא לראים מזמנה כי באישה

Menter than plants manner the series inspect the releases ילפטונויינוין: וענוניוליניינ עומר רכמה הברקי.

שבר העומוים ומורינה יע-מימו לתהיעת ההטונדרות לחי מותו ורצונוע על ומכנו לחעלאת ינונומוג וויוניי. העליה באינרקס באפריל שר

וה לעליה במארס והיא באה כתוצאה ישירה מהתיקרות המחיי רים כאפריל, בעיקר כמחירי הלי חם, ההג'בשה וההנעלה, עם המר שך ביצוע המריניות הכלכליח

העליה הכוללת בשכר כקשו לעלית האינדיהם מה-10 בינואר וער ה-16 במאי היא 15,200 ל"י.

השתתפותם של כאלף מבוגרים

ובני נוער, כתוכם משלחת של

חדילר צה.ל. - כל זה הפגין מה

רב החופש כמרינה ישראל

חופש הביטוי, חופש ה-הודהות"

עם מעצמה זרה ועם צב א זר.

חרשים, החליטו על כך באספה

אתמול לעירית נחניה על החלם:

אום־חאלך הוא חכפר שממנו

נאל מר ע קדעמי את שכחי

הקרקע הראשונים כיסדו את נתי

"נגבה" לת"א

לנמל תל־אכים ביום ח'. תחיה זו

אנית נוסעים יסראלית יראשונה.

המביאה נוסעים לנמל ת"א.

האניה בנבלה" שמרת להניע

. Dr

יחשתמש עד במה שאסשה

באספקת חחשביל. המצב בתחנת

הכית התאור נשבועות האחרונים

לרגל פירוק סכוכה גדולה אשר

שר הבשחון כיר ד. בן בררידן

יביא מווד לכנסת את התיכון

להצעת: דוים חופים (תומידים

רשיקוםו. לפי תיקון וזו יובדיון

דתשלומים לנכים במיחה ניבי

קות זרם לעיר.

"טטא"לין, סטא־לין! אס־תר, אס־תר!",

הפגנה רבת־רושם נערכה ן טי, מטלחות מן המטולש הערבי והרחמר מצב

> אדומים, תמונות ינין וסטאלין, | הסובייטית היתה מיוצגת ע"י פר ירטוב – לא הופיע. את הנאום העיקרי נשא הנון־ כיר הכללי של הלינה לקשוי ידירות עם בריתיהמועצות,: חבר הכנסת נו פנה. אחריו נאמי או ארסט ממחלקוז ההסכרה של

> אתמול בהרי ירושלים. דגלים . ומנצרת - ופתח אוהחים הצירית

ההפגנה נערכה ב-יער הצנא הארום" שבקרכת מעלה החנייםה קה, אלוף יצחק ישרה ומד פוסונ מן הצירות הסובייטית. קיבוצים שבאו נמכוניות־משא כל הנאומים נקראן מן הנייר. מקוסטות, בני הנוער הקומונים: בשמעה מן הקהל קריאה מקושי כת .סטיאליו, סטאיליו', שנמשי

נשבעו בשעה שקניה לנאום חב־ רת הכנמת אסתר וילנכקה. הקהל קיבל אותה בעריאות ממושכות הכפר הנטוש אוסיחאלר אַליתר, אסיתר". שום נואם אחר. שבתחומי בתניה ייקרא מעתה לא זכה לכבור כזה... שכונת בדעמי, על שם ראש עי־

הכרמה. של. 1012

הגב עריוה פנהלה מערר הקדוכים היטיו אחור הלכבית. שרח פורחי אי גנ. חיש מות חלפטון

רות ולבית קלייון ושכיבות ההרהר זודיםים בספתה על הוכום

ם ח ב האורן אחות

SI HRARAID

מועדון מטיילי מ*עריב*

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" שערכת ..פעריב", רח' קוליכך ג. חליאביב. על. 1419207 פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 16.00.

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

- ★ תורכיה מערב ומורח. 10–18–19 יום.
 - * לוגוסלביה איטליה. 16–18–19 יום.
- + יוגוסלביה הונגריה אוסטריה. 12–13–23 יום.
 - * פולין חונגריה. 15 יום.
 - * שפרד פורטוגל והפירנאים. 15–20 יום.
 - **★ דרום אמריקה. 20–23**–32 יום.
 - ★ שנארי בקניה. 9-16-23 יום.
 - * שקנדינביה. 18 יום.
 - **★ המזרח הרחוק. 30–35** יום.
 - + טיולים בדגש מיוחד +

לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

"טפרות האמונה" ברצוננו לחודות לכל משתתפי חקורס של מרום' לייבוביץ על הסבלנות ואורך חרוח. מרום' לייבוביץ חחלים ושב ללמד בקורם על ספרות האמונה – חקורס יתחדש כ־20.5 בשעח 16.30 ויתקיים מדו יום רביעי ביצותאי, תיא.

טיולי גשר בהווי התי ואוכל כעור

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז)

> טיולים וחופשות ליעדים חבאים:

- א המזרח הרחוק
- אירופה הקלאטית
- א שקנדינבירו א ספרד - פורטוגל
- יוגוסלבית חונגריה

טיולים מיוחדים לצעירים ולגיל חזחב

מועדון מטיילי מעדיב

הרצאות וערבי יעוץ

:חרצאות

- ההימאלאיה מסע רגלי בגג העולם
- מרצה: דורון אראל – ראש משלחת הטיפוס להימאלאית.
- חיפה יום ב', 18.5.87, אולם 320, בית חמדונה, אוניברסיטת חיפח, כשעה 14.00. תל־אביב – יום ג', 19.5.87, בית ציוני אמריקח,
 - רח' דניאל פריש 1, תיא, בשעח 20.00. ר תודו ונפאל מרצח: משה מנור
 - תל"אביב יום ג', 19.5.87, בית ציוני אמריקה, רח׳ דניאל פריש 1, ת"א, בשעח 21.00.

- * **המזרח הרחוק** יעוץ מיוחד לטיולים בנוגיו אח ינתן בכל יום חמישי, במלון פאלאס, רח' חירקון 277, תל אביב, חדר 220, בשעה 18.30 .5465496/7 טלפון:
- # **דרום אמריקה** יעוץ אישו למעונינים לטייל בדרום אמריקה, יינתן בכל יום חמישי, במועדון מטיילי מעריב, רחי קרליבך 2, ת"א, טל 03-439207, ע"י גילי חסקין – ממדריכי ינאות חכיכר", בין חשעות 16.00 עד 18.00.

23 שנות נסיון = 40 אלף תלמידים = פיקוח אקדמאי

nwin keswo krido: airxo kii ... keto unt.

מיל"ה – חמכללה לקריאה מהירה

קריאה מהירה. קריאה, ריכוז, הבנה, זיכרון. במיל"ה אחת: הצלחה!

מהירות, יכולת ריכוז וכושר הבנה. מאפשרים הצלחה בלימודים ובעבודה. זה הזמן: בתוך תשעה

מפגשים בני שעתיים, תכפיל (לפחות...) את מהירות קריאתד. תשפר באופן משמעותי את כושר הריכוז והחבנה.

הסטודנטים לומדים מהר – קוראים, מבינים

מצליחים.

קריאה מהירה היא גם יכולת ריכוז, כושר קליטה, וזיכרון לאורך זמן. לא "נלחצים", לא מתרגשים, וזוכים ליתרון חשוב לקראת המבחנים המכריעים באמת.

פרטים וחומנות מיוחדות למקומות־עבודה, לקיבוצים, ולמתנ"סים: של: 191870, 121000-20. בערב שרת: 1918580

מתקיימים במלון "דן־פנורמה" בתל אביב. פרטים והרשמה בטל: .03'900153 ,909879

קריאה מהירה: באה

מכון מיל"ה שולח את מיטב המורים

מתניסים, בתייספר ומקומות־עבודה.

בעשרות מוסדות ומכעלים קוראים

מהר ומגיעים להספק עבודה מרשים.

למקום עבודתך.

להעביר את הקורס בקיבוצים,

בללת עמק יורעאל – אהל שרה גריטוביה: מכללת אחווה קורם מיוחד להושמת ולקבלת ציור לימורי, מקדם ובוא 30 זקות לפני מתיחת הקורס. שכר הלימוד למשתתף 165 שקלים חדשים. פרטים נוסמים בטל' 003906956. לבכירים ולמנהלים.

בתליאכים: בכית ציוני אמריקת, אבן־נכירול 26 בתליאכים: סמינר הקיבוצים, דרך תיפה 149 בירושלים: במכללת מיכ'ה, אנריפס 30

:חיפה: בנית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20, הדר :מרית־חיים: בבית ההסתדרות, שרת 75 :תרצלית: בביחים התיכון, הרב קוק 30

פריסבא: בחטחיב עיש אלון, גלר 6 רחובות: בנית החמישה, נולדברג 6 פתח־תקוח: בסמינר שיון, קנלן 42 ראשל־צ: בנימנסיה ריאלית, רח' סמילצ'נסקי 3

נתניה: כבית לינת נשים, מקדונלד 5 ברנות ען: כבית חתר בות, קריניצי 6

באר־שבע: במכללת מיליה, רמב"ם 30 קרית אומו: מרכז קהילתי, צח"ל 104

בקרית שמונה: במתכיס אידלשטיין, חרצל הששדוד: מ. סחילתי תקוותנו (בית רונוזין) בטברית: מת' לתרבות ואמנות, יד־שיטרית. ביאליק

קורסים מיוחדים למנהלים ולבכירים

קורסי הערב של "קריאה מהירה" ייפתחו

במקומות ובתאריכים הבאים:

ביום א' 17.5 וכיום ד' 20.5 בשעת '

ביום א' 17.5 וביום ד' 20.5 בשעת 7 ביום כ' 18.5 וביום ח' 11.5 בשעת 7 ביום א' 17.5 וביום ד' 20.5 בשעת 7

ביום ב' 18.5 וביום ה' 21.5 בשעה 7 ביום א' 17.5 וביום ה' 20.5 בשעה 5

ביום אי 17.5 וביום די 20.5 בשעת 5 ביום אי 17.5 וביום הי 21.5 בשעה 5

כיום כ' 18.5 נכירם ה' 15.5 כשעה 7 הרשמה מוקדמת כל יום במתנ"ס ביום כ' 18.5 וביום ה' 21.5 כשעה 5

הרשמה מוקומה כל יום ביום ב' 18.5 וביום ה' 2.15 בשעה 7

חופשות וטיולים בחג השבועות

- + חופשה במלון "לרום" בירושלים. (חמישה כוכבים). 6/6/87 2. סיורים מודרכים באזור ירושלים, פגישה עם העתונות, ארוחות חג וערב שבת חגיגיוות, חצי פנסיון.
- חופשה וטיולים בשמורות הטבע והמפלים בגליל העליון. 2 6/6/87
- 4 לילות במלון "נוף חגליל" בחר כנען (שלושח כוכבים), חצי פנסיון, חרקדח, ערב תקשורת עם עתונאי מעריב, סיורים מודרכים באוטובוס באאר (כולל כניסות באתרים).
 - מדבר יחודה. 3/6/87
- לילח בכפר הנופש ימצוקי דרגות" ויום סיור ברכב מדברי לתצפית נחל דרגיח, ראס נקב חטר. חירבת מנקושית, חירבת א־דור, רוגיום אל נאקב.
 - . 3 ימי טיול ונופש במלון "מרגוע" ערד. 4/6/87
- לילות במלון ימרגוע" (שלושה כוכבים) בערד על בסיס חצי פנסיון, ביקורים באתר מערות קומראן, שמורת עין גדי, מצדח, מרחצאות עין גדי, מצפח רמון – מרכז המבקרים החדש, מכתש רמון.
 - * סמינר מיוחד בשיתוף עם "שרשים": בנושא: חלמת ישראל
 - הסמינר יתקיים בירושלים במלון "מגדל חכנסת" בתאריכים: 3/6/87 2.

טיולי יום בארץ

- * יום טיול לגוש עציון. תאריך יציאת: 4.6
- * יום טיול לבמת החר וסף המדבר. תאריך יציאח: 30.5
- * יום נופש ומרפא במרחצאות עין גדי. תאריכי יציאח: 23.5; 23.5

כאן, ממש כאן, מים ו־4 לילות ב־125 ש"ח 4

תוכל להעביר 4 ימים ו־4 לילות שי חומשה מהנה שעליה חלמת

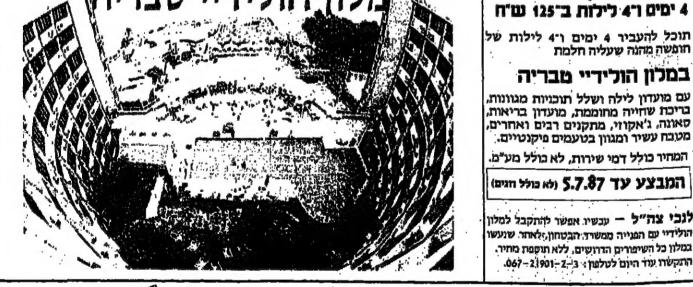
במכון הולידיי טבריה עם מועדון לילה ושלל תוכניות מגוונוח

בריכת שחייה מחוממת, מועדון בריאוח סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים ואחרים מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים. המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"ם.

המבצע עד 5.7.87 (לא כולל חגים)

לנכי צה"ל – עכשיו אפשר להתקבל למלו הולידיי עם הפנייה ממשרד הבטחון לאחר שנעשו במלון כל השיפורים הדרושים, ללא תוספת מחיר.

סאלת חלבי חיח בעל חנות רחיטים בחיפח. לפני שנתיים החליט שכדאי להביא ישירות מחמקור ולמכור בזול, ולפי דבריו חוא הזול בארץ. בבית העסק שלו אפשר למצוא ריהוט איטלקי ואמריקאי המתאים לכל פינח

ולכל חדר. אפשר לדפדף בקטלוגים, טאלח חלבי מספר שיום אחד הגיע ישראלי לטיול באזור. חוא נכנס לבית־חעסק של ירהיטי חלביי, התרשם ונסע בחזרה לביתו. בירר מחירים, חזר לדלית אל כרמל עם משאית, העמיס עליח את חרתיטים ורוזר. יהוא עוד חסד חרנה כסף", אומר סאלת.

שבחרת אינו מצוי במלאי, יהא עליך לתמתין 30 עד 45 יום לריהוט מאיטליה ו־60 יום לריהוט מארה"ב. בפרק זמן זת יגיע הריהוט וסאלת יטלפן אליך אליך לחודיעך.

בבית העסק מבחר עשיר של ארונות פינתיים עשויים עץ וזכוכית,מעוצבים בעדינות, שידות אלננטיות, שולחנות טלפון יפחפיים, שולחנות כתיבח ושולחנות סלוניים מרשימים, שולחנות

טלביזיה וסטריאו, ברים מהודרים וחדרי שינה מפוארים. דוגמאות תדשות של כורסאות הגיעו מארחיב: נשענים לאחור על מטעד חכסא וחדום חרגליים עולח- גם מרגיע וגם נוח לצפות בטלביזיה.

> מה עוד חדש? - ילדינן נרדמים במכוניות!

סאלח מייבא מאיטליה ריחוט מקורי לחדרי ילדים, ריהוט משובב נפע ילד: מיטח בצורת משאית ולח מחוברים שולתן כתיבח וספסל. כאשר הילד פונת לישון הוא מטה את הספסל. תספסל מסתובב בקלות על ציריו וכך מתארכת המיטה ל-1.90 מי. הארון בעל 3 חדלתות בחדרו של חילד נראה במבט ראשון כתמונח. הציורים

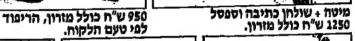
האיטלקיים מתארים עליו כביש, רמזור וחרים טביב. "רהיטי חלבי" הם היחידים חמיבאים ריחוט זת.

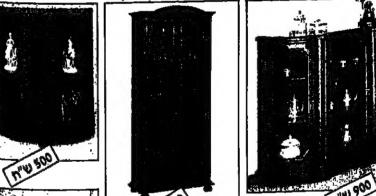

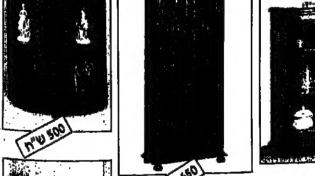
כל המחירים כוללים מע"נו.

הצעה מיוחדת על קניה במזומן

מאווררים 10% חנחה

שיפודית 125

